

การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน
ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวอทิพร เต็มบุญผาติ

-4 พ.ศ. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
กุมภาพันธ์ 2548

อทิพร เต็มบุญผาติ. (2548). การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ บธม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์
ดร. ธนียงค์ กิริตวานิชย์.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการวิเคราะห์ความเป็นไปได้อาจแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้าน
การตลาดและด้านการเงิน

1. ความเป็นไปได้ด้านการตลาด ในเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
และความคิดเห็นของผู้เรียนในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขา
วิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน
ด้านสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และ
ด้านส่งเสริมการตลาด โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ และสาขาที่
สำเร็จการศึกษา ซึ่งผลของงานวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงอุปสงค์ของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษา
ต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และ
เป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 431
คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ ค่าที่
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาค้นคว้ามีรายละเอียดดังนี้

1.1 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยทางด้านประชากร
ศาสตร์ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ ที่แตกต่างกันความคิดเห็นในการ
เลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหาร
ธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้าน
ราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ไม่ต่างกัน

1.2 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จ
การศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.3 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาดตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ไม่ต่างกัน ยกเว้นในด้านสถาบัน ที่แรงจูงใจในการพัฒนาดตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

1.5 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ไม่ต่างกัน ยกเว้นในด้านอาจารย์สอน ที่แรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

1.6 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.7 อุปสงค์ของผู้เรียน ที่สนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนทั้งสิ้น 256 คน หรือร้อยละ 59.4

2. ความเป็นไปได้ด้านการเงิน

โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะใช้เงินลงทุนเริ่มแรก เท่ากับ 2,243,000 บาท โดยที่อายุของโครงการมีระยะเวลา 5 ปี

ผลการวิเคราะห์จะมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน พบว่า ในปีแรกโครงการต้องมีจำนวนผู้เรียน 42 คน หรือต้องมีรายได้ 4,578,000 บาท จึงจะทำให้โครงการถึงจุดคุ้มทุน โดยในแต่ละปีจะต้องมีจำนวนผู้เรียนประมาณ 38 คน หรือมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 4,142,000 บาท จึงจะทำให้โครงการคุ้มทุน

2.2 ระยะเวลาในการคืนทุนเพียง 1 ปี 5 เดือน 24 วัน ซึ่งถือว่าค่อนข้างเร็วมาก

2.3 มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการนี้ เท่ากับ 3,772,685.87 บาท ซึ่งมากกว่าศูนย์

2.4 อัตราผลตอบแทนของโครงการ คือ ร้อยละ 31 ซึ่งมากกว่าต้นทุนของโครงการ (ร้อยละ 5.50)

จากการศึกษาความเป็นไปได้ทั้งสองด้าน แสดงว่า การเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นโครงการที่กลุ่มตัวอย่างสนใจที่จะเลือกศึกษา อีกทั้งยังให้ผลตอบแทนสูง และมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน

A STUDY ON THE FEASIBILITY OF OFFERING GRADUATE FINANCE PROGRAM
OF BUSINESS ADMINISTRATION DEPARTMENT THE FACULTY OF SOCIAL
SCIENCE SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
MISSATIPORN TERMBOONPHATI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University
February 2548

Atiporn Termboonphati. (2005). *A Study on the Feasibility of offering graduate Finance Program of Business Administration Department the Faculty of Social Science Srinakharinwirot University*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Dr. Thanaiwong Kirativanich

The purpose of this research is to study on the feasibility study of offering Graduate Finance program of Business Administration department, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in 2 aspects, which are Marketing and Finance.

1. For the feasibility study of Marketing, the study focused on the motivation of studying Master degree, and on the sample group is opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in the Aspects of institution, instructors, price, location, officer's service, and sales promotion. The independent variables are gender, age, married status, income, career and major in graduate. The research results showed the sample group, demand over the studying selection of Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University.

The sample group used in this research was person who earned Bachelor degree in any major, had working experience of more than 2 year, and worked in Bangkok area, in the amount of 431 persons. The collection method used was questionnaire. And the statistics used for data analysis are percentage, means, Standard Deviation, t-test and F-test (One Way ANOVA).

The results of this study were as follows:

1.1 At statistically significant level of .05, the sample group with different demographical factor such as gender, age, married status, income and career, had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in the aspect institution, instructors, price, location, officer's service, and sales promotion with indifferent.

1.2 At statistically significant level of .05, the sample group with different the major in graduated had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in the aspect institution and instructors with indifferent, except in the aspect, price, location, officer's service, and sales promotion, the major in graduated had different opinion in selecting Graduate

Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University with difference.

1.3 At statistically significant level of .05, the sample group with different Self development motivation had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in the aspect instructors, price, location, officer's service and sales promotion with indifferent, except in the aspect institution, the self development motivation had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, with difference.

1.4 At statistically significant level of .05, the sample group with different Social motivation had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in the aspect price, officer's service with indifferent, except in the aspect institution, instructors, location and sales promotion the Social motivation had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, with difference.

1.5 At statistically significant level of .05, the sample group with different Vocational motivation had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in the aspect institution, price, location, officer's service and sales promotion with indifferent, except in the aspect instructors the Vocational motivation had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, with difference.

1.6 At statistically significant level of .05, the sample group with different Relatedness needs motivation had different opinion in selecting Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, in the aspect institution, instructors, price, location, officer's service and sales promotion with indifferent.

1.7 The demand of sample group, who interested Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, was in the amount of 256 students or 59.4 percent.

2. For the feasibility study on Finance, the initial capital investment of Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, was in the amount of 2,243,000 baht, with in 5 years.

The results of this analysis were as follows:

2.1 This project's break even point in the first year was 42 students, or in the income amount of 4,578,000 baht. In addition for each year, the project much have 38 students, or average estimate income of 4,142,000 baht.

2.2 Payback period was very fast, only 1 year 5 mouth and 24 days.

2.3 NPV was 3,772,685.87 baht, it was more than zero.

2.4 IRR was 31%, and it was more than the cost of capital (5.5 percent).

From the feasibility study of both aspects, the result showed that opening the Graduate Finance program, the Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, was the worthy project the sample group's interest, because it had high return, worthwhile to invest.

การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน
ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวอทิพร เต็มบุญผาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
กุมภาพันธ์ 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

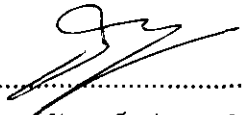
งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

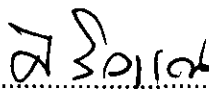
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ
อทิพร เต็มบุญผาติ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

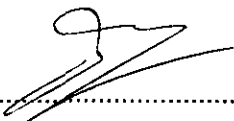
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ดร.ชนัยวงศ์ กิรติวานิชย์)

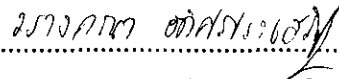
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

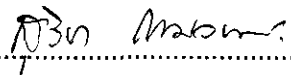
คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.ชนัยวงศ์ กิรติวานิชย์)

ประธาน

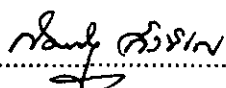

.....
(ดร.วรางคณา อติศรประเสริฐ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่ 25 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของอาจารย์ ดร. ธนัยวงศ์ กิรติวานิชย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนควบคุมดูแล เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้วิจัยโดยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาและความห่วงใย เอาใจใส่ ที่ท่านมีต่อศิษย์ด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต ที่กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบสารนิพนธ์ และกรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงแก้ไขให้ปริญญานิพนธ์มีความเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คุณปราณี เต็มบุญผาติ ฝ่ายบัญชี UNITED PARCEL SERVICE CO.,LTD. (UPS) และผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล K-LINE (THAILAND) CO.,LTD. บริษัท เกรียงไทย แมชชีนเนอร์ จำกัด บริษัท เอยูที จำกัด บริษัท กรุงไทยอุปกรณ์ จำกัด บริษัท ทีสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด บริษัทอิชูซุเอ็นเอ็นแมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่ได้อนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย และอนุญาตให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการจัดเก็บข้อมูล อีกทั้งเพื่อน ๆ ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และขอบคุณกลุ่มเพื่อน ๆ MBA การจัดการรุ่น 5 ที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจเสมอ รวมถึงเจ้าหน้าที่โครงการทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณศิริวัฒนา สมบุญพงศ์ ที่ได้อำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณวิวัฒน์ – คุณสันติ – คุณสุธี – คุณสุวรรณี เต็มบุญผาติ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้องและทุกคนในครอบครัวเต็มบุญผาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณรังสรรค์ หงษ์สุวรรณ ผู้ซึ่งให้ความรัก ความห่วงใย และเป็นเสมือนกำลังใจ แรงสนับสนุนที่สำคัญ จนทำให้สารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณบิดามารดา คุณอาทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ปลูกฝังคุณความดี และความมานะ อดทน ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ อันเป็นพื้นฐานสำคัญทำให้เกิดผลสำเร็จในการสารนิพนธ์ครั้งนี้

อทิพร เต็มบุญผาติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	4
ขอบเขตการศึกษาความเป็นไปได้.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
สมมุติฐานในการวิจัย	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	16
ความหมายของแรงจูงใจ	16
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	17
ประเภทของแรงจูงใจ	18
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	22
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา.....	29
ความหมายและองค์ประกอบเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	32
ความหมายของความคิดเห็น.....	32
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	33
อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็น	33
ประเภทของความคิดเห็นและการวัดความคิดเห็น.....	34
ประเภทของความคิดเห็น.....	34
การวัดความคิดเห็น	35
ทฤษฎีส่วนประสมการตลาด.....	36
การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	38
ความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้.....	38

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ.....	39
	โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA).....	41
	ประวัติความเป็นมาของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA).....	41
	สภาพปัจจุบันของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)	42
	สภาพการแข่งขันโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)	44
	โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา	
	บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	46
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	62
	การกำหนดแหล่งข้อมูล	62
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	62
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	66
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
	การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด.....	68
	การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน.....	75
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
	ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด	80
	ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน.....	122
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	138
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	138
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	144
	ผลการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด	144

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) ผลการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน.....	147
ผลการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุน.....	148
ข้อเสนอแนะ	148
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	149
 บรรณานุกรม	 150
 ภาคผนวก.....	 159
ภาคผนวก ก งบกำไรขาดทุนล่วงหน้าแบบ VARIABLE COSTING.....	160
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	162
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	169
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูล	171
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	 179

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงรายละเอียดสถาบันที่เปิดสอนสาขาการเงินหลักสูตรภาษาไทยในประเทศไทย	45
2 ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากร และบ้าน รายจังหวัด รายอำเภอ รายตำบล ของกรุงเทพมหานคร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ.2546.	62
3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	66
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ สมรส รายได้ อาชีพ สาขาที่สำเร็จการศึกษา.....	81
5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านและระดับของแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท	84
6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน	87
7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ และระดับความสนใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิชาการเงินในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน	87
8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน ร้อยละ และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	90
9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	93
10 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ	95

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ 97
- 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานภาพ 99
- 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ 101
- 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพ 103
- 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาที่
ผู้เรียนสำเร็จการศึกษา 105
- 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจใน
การพัฒนาตนเอง 107
- 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจใน
ด้านสังคม 109

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

18	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจใน ด้านอาชีพ	111
19	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจใน ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	113
20	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	115
21	แสดงข้อเสนอแนะ ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	119
22	แสดงประมาณการรายได้จากค่าเรียนโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	125
23	แสดงเงินลงทุนในสินทรัพย์	126
24	แสดงค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน	126
25	แสดงรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	126
26	แสดงประมาณการเงินลงทุนทั้งสิ้นของโครงการ	127
27	แสดงประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	129
28	แสดงงบกำไรขาดทุนล่วงหน้า	131
29	แสดงงบดุลล่วงหน้า	132
30	แสดงประมาณการกระแสเงินสด	134
31	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	135
32	แสดงเครื่องมือทางการเงิน	136
33	แสดงสรุปผลการประเมินโครงการทางการเงิน	137

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดที่ 1 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด.....	11
2 กรอบแนวคิดที่ 2 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน.....	12
3 กรอบแนวคิดที่ 2 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ.....	13
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอลเฟรด แอดเลอร์.....	23
5 แผนภูมิลำดับขั้นตอนความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์.....	24
6 เปรียบเทียบความต้องการของมาสโลว์และแอลเฟรด แอดเลอร์.....	26
7 ทฤษฎีการจูงใจของเฮิร์ชเบิร์กที่สามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีการจูงใจ ของมาสโลว์.....	27
8 แผนที่ตั้งโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	47

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมทางด้านการบริหาร และจัดการทำให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงของแนวคิดอย่างมากมาย ส่งผลให้ผู้บริหารทั้งในภาครัฐและเอกชน ต้องมีการปรับตัว และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนา นั้นจะต้องเริ่มจากการพัฒนาคนให้คิดเป็นและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นระบบ นั้นจึงจะทำให้องค์กรพัฒนาได้อย่างยั่งยืนและมั่นคงตลอดไป

ดังนั้นในสังคมทุกคนต้องเผชิญกับการแข่งขันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าในแง่ของการทำงานหรือการดำรงชีวิต ภาวะการณ์นี้ผลักดันให้ผู้อยู่ในสังคมต้องค้นหาทางพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของตนเอง เพื่อสถานภาพที่ดีกว่าเดิมหลายคนมองหาโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ทั้งในที่เดิมและที่ใหม่ซึ่งบางตำแหน่งต้องการความรู้ ความเชี่ยวชาญพิเศษ นอกเหนือจากประสบการณ์ทำงานขณะเดียวกันก็ต้องการรักษาความมั่นคงของอาชีพด้วย หลายคนเลือกเรียนต่อระดับปริญญาโทในวิชาชีพเฉพาะ เช่น แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น แต่ด้วยการเติบโตของธุรกิจและสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป จะเห็นได้ว่ามีคนจำนวนมากเปลี่ยนแนวทางไปเรียนปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “MBA” กันมากขึ้น MBA คือ อักษรย่อของปริญญาโททางบริหารธุรกิจซึ่งมาจากคำเต็มในภาษาอังกฤษว่า Master of Business Administration โดยปรัชญาของ MBA นั้นมีจุดมุ่งหมายที่ฝึกอบรมผู้เรียนที่มาจากหลายด้านไม่ว่าสาขาใด เช่น วิศวกรรมศาสตร์ อักษรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ ให้มีความพร้อมที่จะออกไปเป็นนักบริหารมืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถ (วริญปิตร วัฒนา. 2544 : 12)

การเรียน MBA นั้นเพิ่งจะเป็นที่นิยมที่สุดเมื่อประมาณปี 2533 ที่ผ่านมานี้เอง ในช่วงนั้นอันที่จริงเศรษฐกิจไทยก็ไม่ได้ดีสักเท่าไร ว่ากันตามจริงแล้วภาวะเศรษฐกิจไทย ในช่วงที่เรียกกันว่าชบเซาเสียด้วยซ้ำอันเนื่องมาจากปัญหาหลายประการ ซึ่งวงจรธุรกิจถึงยุคแห่งการชบเซาก็เป็นหนึ่งในจำนวนนั้น การที่เศรษฐกิจชบเซานี้เองเป็นผลให้บัณฑิตต่าง ๆ ตกงานเตะฝุ่นเป็นทิวแถว สิ่งที่อยู่ติดตามากก็คือการที่บัณฑิตเหล่านี้หันเข้าสูการเรียนอีกครั้งหนึ่ง ด้วยสำนึกที่ว่าการศึกษาที่จบปริญญาโทนั้น ทำให้โอกาสในการทำงานนั้นง่ายดายนกว่า การที่มีแต่เพียงปริญญาตรีเท่านั้น หรืออาจจะเป็นไปได้ว่าบัณฑิตเหล่านั้นอาจจะเรียนมาเวลาเพื่อรอวันเวลาที่เศรษฐกิจจะฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ในช่วงเวลานั้นเองที่อาจจะถือได้ว่าเป็นยุคแห่งการเรียน MBA ในยุคต้น ๆ ก็คงไม่ผิดนัก และอาจจะถือได้ว่าเป็นการสร้างค่านิยมสำหรับปัญญาชนรุ่นใหม่ที่ต้องมีปริญญาโทติดตัวเหมือนกับที่ปริญญาตรีเคยรับหน้าที่นี้มาแล้วเมื่อยุคก่อนหน้านี

การแข่งขันสูงความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะเศรษฐกิจและสังคมรวมถึงการเปลี่ยนแปลงระบบทางการศึกษา ดังนั้นการศึกษาความเป็นไปได้ ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยวิเคราะห์ให้ในด้านการลงทุน การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร อาคาร สถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนการวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสมให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และเพื่อให้ผู้ลงทุนใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการประเมินสถานการณ์ความเป็นไปได้ของโครงการนี้ ได้อย่างถูกต้องต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเลือกโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการตลาด
2. เพื่อศึกษาความสนใจในวิชาสาขาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาการเปิดสอนในอนาคต
3. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาดโดยอาศัยทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อวิเคราะห์หาองค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มีต่อความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ในการเลือกเรียนที่โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุน
4. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจลงทุนในโครงการสำหรับมหาวิทยาลัยที่สนใจเปิดหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโท
2. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาด และการจัดเตรียม

ในประเทศไทย MBA เป็นหลักสูตรยอดนิยมในการเรียนต่อระดับปริญญาโทซึ่งเป็นที่สงสัยกันว่าหลักสูตรนี้มีอะไรดี สามารถทำให้หลายคนจนรวยที่จะเข้าเรียนจนกระทั่งทำให้อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาที่รับสมัครกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดจึงขยับตัวสูงกว่า 20 ต่อ 1 สถานศึกษาที่มีชื่อเสียงบางแห่งอาจมีอัตราสูงกว่านี้หลายเท่าตัวก็เป็นได้ และเมื่อเรียนจบออกมาแล้วจะมีอะไรที่แตกต่างจากคนที่ไม่ได้เรียนอย่างไรบ้าง คำตอบก็คือ หลักสูตร MBA สามารถสร้างความแตกต่างในบุคลิกภาพ ของผู้เรียนอย่างมากเพราะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ต้องการ อย่างมากของงานบริหาร เช่น ความสามารถในการบริหารงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาอย่างมีระบบทักษะในการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้หลักสูตร MBA ยังให้เครื่องมือที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาทางธุรกิจได้ อาทิเช่น ที่ปรึกษาทางการบริหาร, การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ, บริหารบริษัทข้ามชาติ, ด้านการเงิน, การวางแผนการลงทุน, การจัดการการผลิต, การจัดการธุรกิจขนาดย่อม, ด้านการบริหารองค์กร ไม่แสวงหากำไร เป็นต้น

ต้องยอมรับว่าความเติบโตของเศรษฐกิจ มีส่วนผลักดันให้ภาคธุรกิจมีความต้องการแรงงานที่จบการศึกษา MBA เพิ่มขึ้นตามไปด้วย กระนั้น หลายองค์กรยุคใหม่ก็มีความต้องการแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialist) แทนที่จะได้เพียงพนักงานซึ่งรู้เรื่องทุกอย่างแบบพื้น ๆ เท่านั้น นี่จึงเป็นข้อตระหนักหนึ่งที่ทำให้ภาคธุรกิจการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อสนองตอบความต้องการของตลาดด้วยการจัดหลักสูตรเฉพาะทางกันมากขึ้น ยิ่งเศรษฐกิจโตการแข่งขันก็เพิ่มขึ้น ทักษะความแข็งแรงทางปัญญาจึงกลายเป็น ทุน สำคัญที่ใคร ๆ ต่าง ไขว่คว้า “การลงทุนทางปัญญา”

การพิจารณาการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการศึกษาครั้งนี้ เกิดจากการเล็งเห็นถึงความต้องการของผู้ที่สนใจศึกษาต่อในสาขาดังกล่าว ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีเปิดสอนเพียงไม่กี่แห่งในประเทศไทย กลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่สำคัญคือ ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านทำเลที่ตั้งจัดได้ว่าอยู่ในแหล่งใจกลางเมืองที่สำคัญ ซึ่งสะดวกในการเดินทางมาศึกษาต่อ โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลากับการเดินทางซึ่งสามารถเลือกการเดินทางได้หลายแบบ เช่น การเดินทางโดยรถไฟฟ้า การเดินทางโดยรถไฟใต้ดิน การเดินทางรถยนต์ อีกทั้งภาพพจน์ของมหาวิทยาลัยยังเป็นสถาบันชั้นนำของรัฐ จึงถือเป็นโอกาสในการพิจารณาการเปิดโครงการ

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะมีการตัดสินใจเปิดโครงการใดก็ตาม ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาว่า ถ้าหากลงทุนไปแล้วผลประโยชน์ที่จะได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าหรือไม่ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้ลงทุนต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (จันทนา จันทโร และศิริจันทร์ ทองประเสริฐ, 2540 : 2) ฉะนั้นเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงภัยได้ความไม่แน่นอน เนื่องจากสภาวะการณ์ปัจจุบันมี

ความพร้อมในการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการควบคุมต้นทุน ค่าใช้จ่าย การบริหารเงินทุนของโครงการให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการลงทุนเพื่อขยายธุรกิจ ในระยะต่อ ๆ ไป

4. ทำให้ทราบถึงแนวโน้มและความสนใจในอนาคตของผู้เรียนที่มีต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. เพื่อนำผลของการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข การจัดการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาความเป็นไปได้ ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต รวมทั้งสิ้น 5,844,607 คนจากข้อมูลสถิติเกี่ยวกับ จำนวนประชากร ของ กรุงเทพมหานคร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 (http://www.dopa.go.th/cig_bin/people2_stat.exe : กรุงเทพมหานคร)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิโดยใช้สัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) มีจำนวนคนในเขตเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากเลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาด และแยกตามเขต หลังจากนั้นจะใช้การแบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นส่วนที่เท่า ๆ กันและจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างขั้นสุดท้าย จะได้จำนวน 10 เขต รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 440 คน ตามที่คำนวณได้ตามสูตรของ Taro Yamane จะใช้ระยะเวลาในการเก็บกลุ่มตัวอย่างภายในวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2547 ถึง 15 กันยายน พ.ศ. 2547

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นเฉพาะความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในส่วนของผู้ตอบคำถามจะเป็นส่วนประกอบทำให้เกิดการวิเคราะห์เพื่อนำไปวิเคราะห์การศึกษาค้นคว้าความเป็นไปได้ในด้าน

การตลาด ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ขอบเขตการศึกษาความเป็นไปได้

จะพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นไปได้อันการตลาด ประกอบด้วย

2.1.1 การศึกษากลยุทธ์ทางการตลาด ได้แก่ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการตลาดเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและการเตรียมความพร้อมในการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.1.2 การศึกษาความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงินของ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.1.3 ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.2 ความเป็นไปได้อันการเงิน ประกอบด้วย

2.2.1 การวิเคราะห์งบการเงินของโครงการ ได้แก่ การจัดทำงบกำไรขาดทุน และงบดุลล่วงหน้า การประมาณการกระแสเงินสด

2.2.2 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Even Point Analysis)

2.2.3 การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ โดยอาศัยเครื่องมือทางการเงินดังนี้

2.2.3.1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period : PB)

2.2.3.2 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)

2.2.3.3 อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Ratio of Return : IRR)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 อายุ

3.1.2.1 20 - 30 ปี

3.1.2.2 31 – 40 ปี

3.1.2.3 41 – 50 ปี

3.1.2.4 51 – 60 ปี

3.1.2.5 61 ปีขึ้นไป

3.1.3 สถานภาพสมรส

3.1.3.1 โสด

3.1.3.2 สมรส

3.1.4 รายได้

3.1.4.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 15,000 บาท

3.1.4.2 15,001 – 30,000 บาท

3.1.4.3 30,001 – 45,000 บาท

3.1.4.4 45,001 – 60,000 บาท

3.1.4.5 50,001 บาท ขึ้นไป

3.1.5 อาชีพ

3.1.5.1 ข้าราชการ

3.1.5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3.1.5.3 พนักงานบริษัท

3.1.5.4 แม่บ้าน / พ่อบ้าน

3.1.5.5 ธุรกิจส่วนตัว

3.1.5.6 อื่น ๆ

3.1.6 สาขาที่สำเร็จการศึกษา

3.1.6.1 การบัญชี

3.1.6.2 การตลาด

3.1.6.3 การเงิน

3.1.6.4 การจัดการ

3.1.6.5 วิศวกรรมศาสตร์

3.1.6.6 วิทยาศาสตร์

3.1.6.7 แพทย์ศาสตร์

3.1.6.8 นิติศาสตร์

3.1.6.9 นิเทศศาสตร์

3.1.6.10 รัฐศาสตร์

3.1.6.11 เศรษฐศาสตร์

3.1.6.12 อื่น ๆ

3.1.7 แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง

3.1.7.1 ต้องการเพิ่มพูนความรู้

3.1.7.2 เพื่อยกระดับฐานะของตน

3.1.7.3 ต้องการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด

3.1.7.4 ต้องการรับปริญญาหมาบัณฑิต

3.1.7.5 เพื่อให้มีความรู้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่

3.1.8 แรงจูงใจด้านสังคม

3.1.8.1 ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น

3.1.8.2 ทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานและหัวหน้า

3.1.8.3 ทำให้มีเพื่อนใหม่มากขึ้น

3.1.8.4 ทำให้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น

3.1.8.5 ทำให้ได้สร้างประโยชน์กับสังคม

3.1.9 แรงจูงใจด้านอาชีพ

3.1.9.1 ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ

3.1.9.2 เพื่อจะหางานทำได้ง่ายขึ้น

3.1.9.3 เพื่อต้องการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ

3.1.9.4 ต้องการนำวุฒิปริญญาโทมาปรับอัตราเงินเดือน

3.1.9.5 ได้นำความรู้ใหม่ ๆ ไปใช้ในการประกอบอาชีพ

3.1.10 แรงจูงใจด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3.1.10.1 ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ยอมรับของวง

การศึกษา

3.1.10.2 ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจาก

ใครเลย

3.1.10.3 หน่วยงานที่สังกัดต้องการให้ศึกษาต่อ

3.1.10.4 ต้องการเรียนตามญาติพี่น้อง

3.1.10.5 มีความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลบางคนที่ประกอบ

อาชีพใน สาขาที่เลือกเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 ด้านสถาบัน

3.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

- 3.2.3 ด้านราคา
- 3.2.4 ด้านทำเลที่ตั้ง
- 3.2.5 ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่
- 3.2.6 ด้านส่งเสริมการตลาด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การศึกษาความเป็นไปได้** หมายถึง การศึกษาเพื่อต้องการทราบผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามโครงการนั้น โดยพิจารณาจากการศึกษาด้านการตลาดและการเงินของโครงการเป็นหลักทั้งนี้เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจของผู้ที่คิดจะลงทุนในโครงการนั้น ๆ

2. **การศึกษาความเป็นไปได้อ้างอิงการตลาด** หมายถึง การพิจารณาความต้องการของตลาด หรือผู้ที่เป็กลุ่มเป้าหมายของโครงการหรือผู้รับบริการที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการของโครงการ

3. **การศึกษาความเป็นไปได้อ้างอิงการเงิน** หมายถึง การวิเคราะห์การลงทุนและผลตอบแทนของโครงการ ในด้านของเอกชนเป็นสำคัญ เพราะเป็นการวิเคราะห์ที่มุ่งเน้นถึงผลตอบแทนทางการเงิน หรือความสามารถในการทำกำไรของโครงการ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจว่าถ้ามีการดำเนินงานตามโครงการนี้แล้วจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินใด ๆ ในทุกขั้นตอนของโครงการ

4. **MBA** หมายถึง อักษรย่อของปริญญาโททางบริหารธุรกิจ ซึ่งมาจากคำเต็มในภาษาอังกฤษว่า Master of Business Administration โดยปรัชญาของ MBA นั้นมีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกอบรมผู้เรียนที่มาจากหลายด้านไม่ว่าสาขาใด เช่น วิศวกรรมศาสตร์ อักษรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ ให้มีความพร้อมที่จะออกไปเป็นนักบริหารมืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถ (วริญบิตร์ วัฒนา. 2544 : 12)

5. **ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ** หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการโดยมีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึก ส่วนของการแสดงออก โดยองค์ประกอบทั้งสามจะปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันเสมอ (อนุชิต เทียงธรรม. 2545 : 127) ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นการศึกษาด้านความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเลือกโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6. **แรงจูงใจ** หมายถึง แรงขับ หรือ พลังภายในของแต่ละบุคคลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมอันมีเป้าหมาย แรงขับหรือพลังนี้เกิดจากการที่ความต้องการ (need) ถูกกระตุ้น และยังไม่ได้รับการสนองตอบจึงเกิดเป็นความเครียด (tension) ไม่ว่าความต้องการของบุคคลนั้นจะเป็นสิ่งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม พลังหรือแรงขับจะผลักดันให้ตนเองมีพฤติกรรมไปในทิศทางที่คาดว่าจะได้รับการสนองความต้องการได้ เพื่อผ่อนคลายความเครียดที่เกิดขึ้นมา (อนุชิต เทียงธรรม. 2545 : 61)

7. **แรงจูงใจในการศึกษาต่อ** หมายถึง แรงกระตุ้นที่ชักนำให้ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

8. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึง ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับฐานะของตน ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ทัดเทียมเพื่อน

9. แรงจูงใจด้านสังคม หมายถึง ปัจจัยด้านสังคมที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เช่น ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ชอบเข้าสังคม ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมได้หลากหลาย ไม่อยากล้าหลัง ทำให้เป็นผู้ทันสมัย ต้องการความเสมอภาคทางสังคม

10. แรงจูงใจด้านอาชีพ หมายถึง ปัจจัยด้านอาชีพที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เช่น ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อจะได้หางานทำง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

11. แรงจูงใจด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ปัจจัยด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ผู้บังคับบัญชา ญาติพี่น้อง อาจารย์ เพื่อน ที่มีอิทธิพลจูงใจหรือชักนำให้นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท เช่นตัดสินใจเลือกด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากใครเลย หน่วยงานที่สังกัดต้องการให้ศึกษาต่อ ต้องการเรียนตามญาติพี่น้อง มีความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลบางคนที่ประกอบอาชีพในสาขาที่เลือกเรียน ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษ

12. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีรากฐานทางประวัติศาสตร์มาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง และได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบและมีความหลากหลายในองค์ความรู้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 ทั้งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชได้ทรงพระราชทานนามมหาวิทยาลัยว่า “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ซึ่งมีความหมายว่า มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร เปิดสอนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก หลากหลายสาขาวิชา

13. สาขาวิชาการเงิน หมายถึง เป็นสาขาวิชาแขนงหนึ่งในภาควิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอนเฉพาะทางด้านการเงิน การลงทุน ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกอาชีพที่ท้าทายความสามารถและได้รับผลตอบแทนสูง

14. การส่งเสริมการตลาด หมายถึง การโฆษณาโดยใช้สื่อใบปลิว และการบอกต่อ

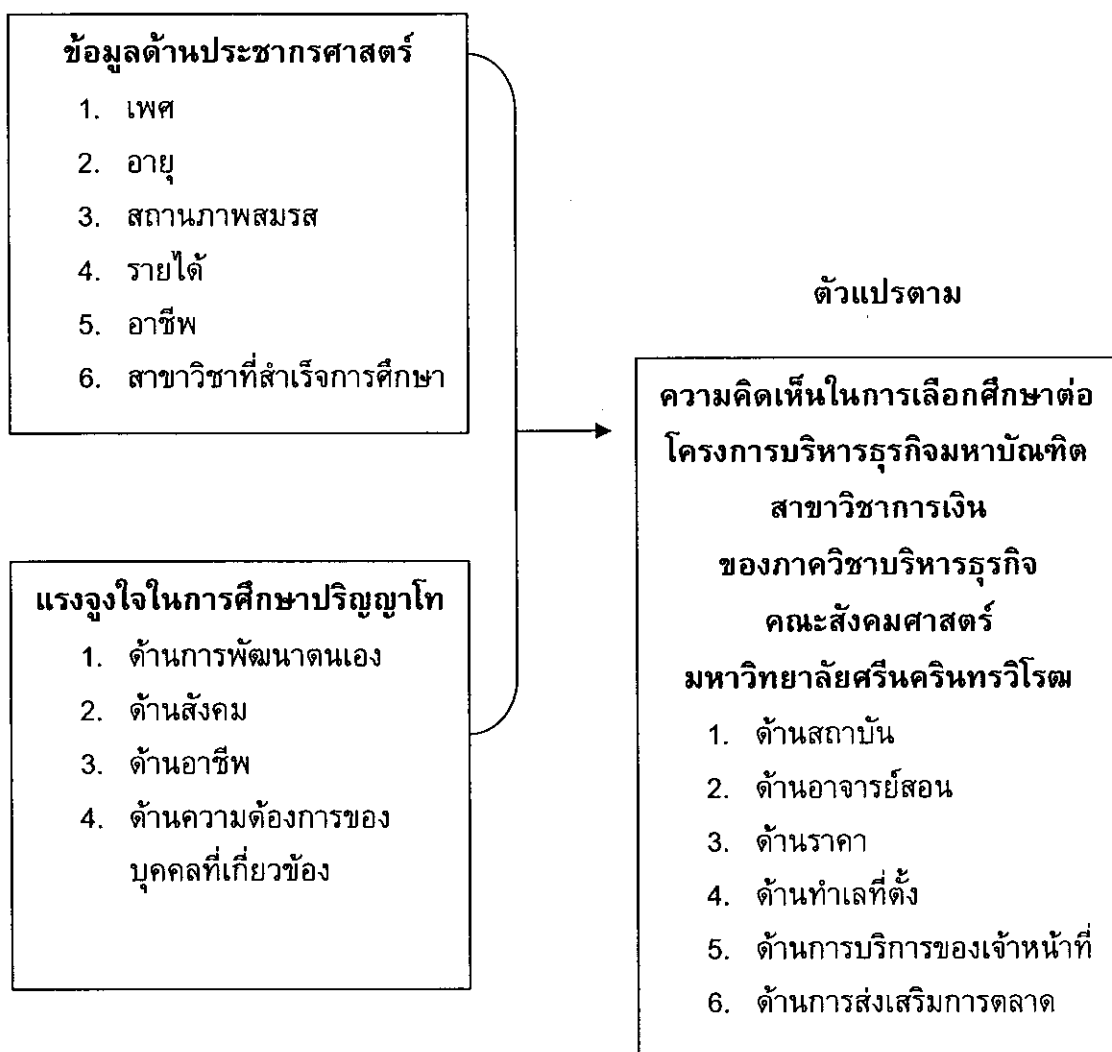
กรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วยแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิดที่ 1 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด

โดยจะเป็นกรอบแนวคิดเฉพาะส่วนของการวิจัยด้านการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้เรียนโดย อาศัยทฤษฎีแรงจูงใจ ที่มีผลต่อการเลือกลงทุนเปิดโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผลจากการวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกโครงการ อีกด้วย

ตัวแปรอิสระ

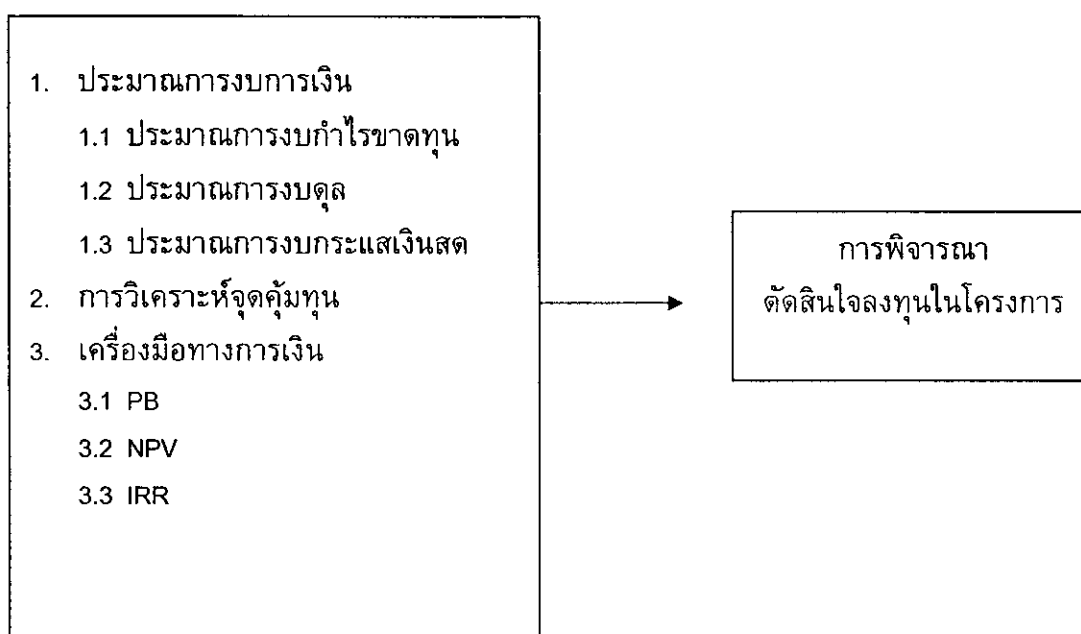

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ 1 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด

กรอบแนวคิดที่ 2 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน

โดยอาศัยเครื่องมือทางการเงินในการวิเคราะห์และตัดสินใจ ประกอบกับงานวิจัยด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน

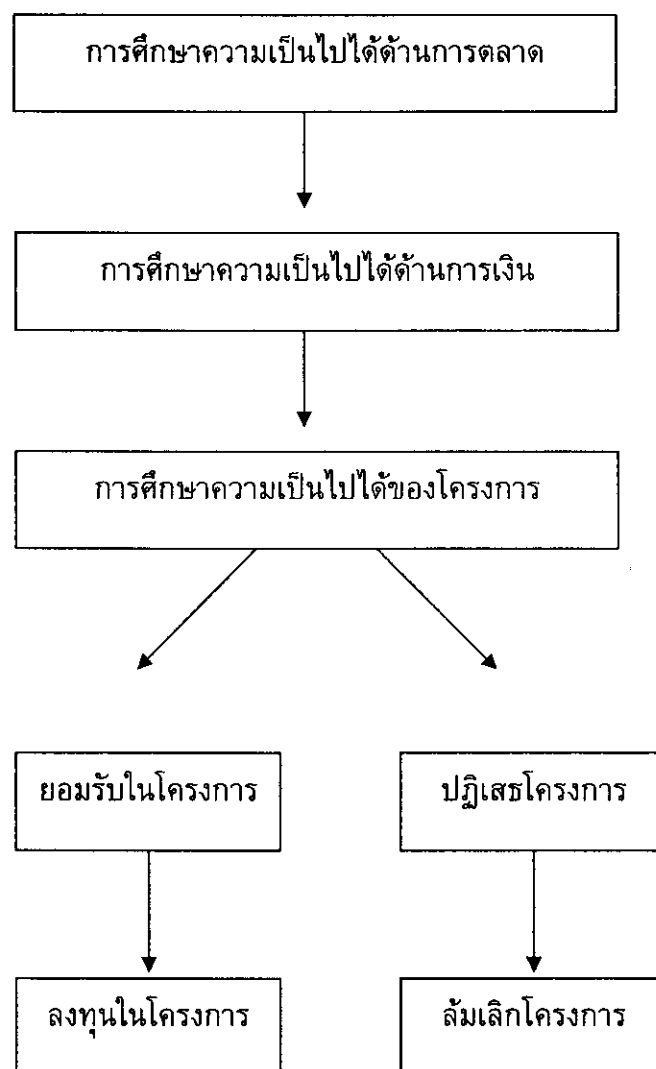

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดที่ 2 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน

กรอบแนวคิดที่ 3 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

เป็นการนำผลการวิเคราะห์จากการศึกษาความเป็นไปได้ของทางการตลาดและการเงิน ประกอบในการพิจารณาเพื่อยอมรับ หรือปฏิเสธการลงทุนในการเปิดโครงการบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวคิดที่ 3 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดที่ 3 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. สมมติฐานในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน

1. เงินลงทุนหมุนเวียนในโครงการ MBA 1,624,000 บาท กำหนดให้มีเงินทุนหมุนเวียนในโครงการแต่ละปีไม่ต่ำกว่า 20,000 บาท และหากเงินทุนของโครงการไม่เพียงพอสามารถขอกู้ยืมจากคณะโดยปลอดดอกเบี้ยได้ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้อ้างอิงข้อมูลของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ซื้อมอเตอร์เพิ่มจำนวน 30 เครื่อง ณ เริ่มโครงการ เครื่องละ 50,000 บาท

3. โต๊ะสำหรับตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ขนาด 80 ซม. พร้อมเก้าอี้มีพนักพิงอย่างดี จำนวน 30 ชุด ๆ ละ 2,300 บาท รวม 69,000 บาท

4. ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งหมด อาทิเช่น ค่าน้ำ, ค่าไฟฟ้า, ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น เป็นการจ่ายแบบเหมาจ่าย 40 % ของรายได้สุทธิ บัณฑิตส่วนนี้ จ่ายให้มหาวิทยาลัย 25% จ่ายให้บัณฑิตวิทยาลัย 10% จ่ายให้คณะสังคม 5% รวมทั้งสิ้น 40%

5. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโดยอ้างอิงข้อมูลที่ได้จากโครงการ MBA

6. เงินเดือนประธานหลักสูตรอัตราเดือนละ 25,000 บาท และเงินเดือนคณะกรรมการหลักสูตรจำนวน 3 ท่าน อัตราเดือนละ 10,000 บาท

7. ค่าจ้างเจ้าหน้าที่จำนวน 4 คน อัตราเดือนละ 7,000 บาท ค่าล่วงเวลาและเบี้ยเลี้ยงของพนักงานวันละ 200 บาท มีอัตราคงที่ตลอดอายุโครงการ

8. ค่าจ้างครูผู้สอนชั่วโมงละ 1,500 บาท มีอัตราคงที่ตลอดอายุโครงการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชั่วโมงการสอน

10. ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีกำหนด 5 ปี ใช้วิธีตัดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง

11. อัตราการเติบโตของโครงการได้ทำการสัมภาษณ์ จากระงศาสดราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ว่าอัตราการเติบโตของโครงการที่ประมาณการ ไว้ที่ ปีที่ 1 30 คน ปีที่ 2 40 คน ปีที่ 3 50 คน ปีที่ 4 60 คน ปีที่ 5 60 คน

3. สมมติฐานในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการลงทุนโครงการ

1. ค่าแนวโน้มของผู้สนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉลี่ยมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พิจารณาลงทุนในโครงการ

2. ค่า NPV มากกว่า 0 พิจารณาลงทุนในโครงการ

3. ค่า IRR มากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ โดยอัตราดอกเบี้ย MLR (5.50%)¹ พิจารณาลงทุนในโครงการ

¹ ประกาศอัตราดอกเบี้ยเงินสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) . (2547, 12 กรกฎาคม). เวลา 12.32น.

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในครั้งนี้ ดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นในการนำเสนอ ดังนี้

1. ความหมาย ความสำคัญ ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
3. ความหมายและองค์ประกอบเกี่ยวกับความคิดเห็น
4. ประเภทของความคิดเห็นและการวัดความคิดเห็น
5. ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด
6. การศึกษาความเป็นไปได้
 - 6.1 ความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้
 - 6.2 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
7. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)
 - 7.1 ประวัติความเป็นมาของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)
 - 7.2 สภาพปัจจุบันของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)
 - 7.3 สภาพการแข่งขันของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)
8. โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

คิตต์. (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 102 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1973 : PP. 101) กล่าวว่าแรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า "Movere" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "to move" มีความหมายว่า "เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ" แรงจูงใจใช้กันมากในวงการศึกษานักเรียนในทุก ๆ โครงการ เพราะจะทำให้การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ได้ผลดี

โลเวล. (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 ; อ้างอิงจาก Lovell. 1980 : PP. 109) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าว ให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อตอบสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้

บราวน์. (Brown. 1980 : 112-113) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นความคิดซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายใน ซึ่งประกอบไปด้วยอารมณ์ ความปรารถนา ซึ่งเป็นเหตุให้คนแสดงออกมาซึ่งเป็นปริมาณมาก หรือน้อยไม่เท่ากัน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529 : 112) ได้สรุปความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งจูงใจ ที่ทำให้เกิดการใช้พลังงานที่มีอยู่ในตัวบุคคล กระทำกิจกรรมเพื่อให้ประสบความสำเร็จตาม เป้าหมาย หรือแรงจูงใจเป็นสิ่งที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนเองต้องการ

นายแพทย์กิติ ดัยคานนท์. (ชมพู ชูตินันทกุล. 2538; อ้างอิงจากนายแพทย์กิติ ดัยคานนท์. 2533 : หน้า 120) ก็ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พลังจิตที่อยู่ในตัว บุคคลซึ่งทำหน้าที่เร้าให้บุคคลนั้น ๆ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา พลังจิตนี้เกิดจากแรงกระตุ้น หรือสิ่งเร้าต่าง ๆ ภายในร่างกายหรือนอกร่างกาย

ชนินฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรียงค์. (2537 : 200) กล่าวว่า การจูงใจ (Motivation) หมายถึง สภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ทำให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรม อย่างมีทิศทาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ผู้ทำการชักจูงใจกำหนด

จากการที่มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลายท่านนั้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะหรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกาย และ จิตใจเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแรงกระตุ้น เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ

ความสำคัญของแรงจูงใจ

ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529 : 54-56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มี อิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับ แรงจูงใจระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยไม่ย่อท้อ

พรรณราย ทรัพย์ะประภา. (2529 : 44) กล่าวว่า พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นมาจากสาเหตุประการใดประการหนึ่ง ที่กระตุ้นให้คนเราแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมาการ ปฏิบัติงานนั้นก็นับได้ว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ บุคคลแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมใน การปฏิบัติงานแตกต่างกันออกไปอย่างไรบ้างนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลเนื่องมาจากแรงจูงใจของบุคคล ผู้้นด้วย โดยปกติแล้ว เรื่องของแรงจูงใจเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารทุกระดับ ผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน หรือผู้บริหารมีความจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ชักจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา พนักงาน หรือคนงานของตนให้ทำงานอย่างกระตือรือร้นมากขึ้น ทুমเหตุความสามารถและความคิด จิตใจ ให้แก่สถานประกอบการของตนมากขึ้น การจูงใจนั้นเกิดจาก สมมุติฐานที่ว่าโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มิได้ ทำงานเต็มความสามารถด้านต่าง ๆ ที่เขามีอยู่เสมอไป นักจิตวิทยาเชื่อว่า การที่มนุษย์จะทำงาน ได้เต็มความสามารถของเขาหรือไม่นั้น มักจะขึ้นอยู่กับว่าเขาเต็มใจจะทำแค่ไหนถ้ามีสิ่งจูงใจที่ ตรงกับความพอใจของเขาสิ่งจูงใจนั้นก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาเอาใจใส่งานที่ทำมากขึ้น ดังนั้น

การจูงใจที่ถูกต้องเหมาะสมก็จะเป็นเครื่องดึงดูดความรู้สึกและจิตใจของมนุษย์ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสถานประกอบการของเขามากขึ้น และเนื่องจากการจูงใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ดังนั้นการที่จะจูงใจมนุษย์ให้ตรงกับความประสงค์ของสถานประกอบการได้ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงเหตุและผลของพฤติกรรมตลอดจนองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางใดทางหนึ่งของมนุษย์ด้วย เมื่อมนุษย์มีความไม่พอใจอะไรบางอย่าง เขาก็อาจแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา เช่น ความเบื่อหน่าย เฉื่อยชา ผลผลิตลดลง เกิดการขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้า การขาดงาน นัดหยุดงาน หรือลาออก เป็นต้น แต่ถ้ามนุษย์มีความพอใจสถานประกอบการของตน แล้วเขาก็อาจจะทุ่มเทกำลังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่สถานประกอบการของเขาขึ้น ระดมกำลังผลิตอันจะเป็นผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้นในการทำงานและการสร้างสรรค์งาน ซึ่งนอกเหนือไปจากการปฏิบัติงานตามปกติได้ด้วย

สำหรับการจูงใจด้านการศึกษานั้นเป็นการตัดสินใจที่สลับซับซ้อน เนื่องจากต้องลงทุนทั้งด้านค่าใช้จ่าย และด้านเวลา นอกจากนี้การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่ง จะรวมถึงการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วย บางอย่างมีความเข้มงวดมากและบางอย่างก็มีผลกระทบไปยังกิจกรรมอย่างอื่น ๆ ของชีวิตด้วย ไม่ว่าชีวิตครอบครัวหรือการทำงาน รวมทั้งเวลาสำหรับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน การที่บุคคลจะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมใดด้วยความเต็มใจนั้น เขาคาดหวังว่าเขาจะได้รับสิ่งที่พึงพอใจและคุ้มค่า การศึกษาเรื่องของการจูงใจจึงมีความสำคัญสำหรับการจัดกระบวนการเรียนการสอน

ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 แบบ คือ

- ก. แรงจูงใจ สามารถแบ่งตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรม
- ข. แรงจูงใจ สามารถแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ

ก. แรงจูงใจ สามารถแบ่งตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรม

ชนิษฐา วิเศษสาธ และมุกดา ศรีรงค์. (2537 : 204) กล่าวว่า การจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกันคือ

การจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)

การจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation)

การจูงใจภายใน เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจพิเศษ ความรู้สึกนึกคิดและเจตคติของแต่ละบุคคล ซึ่งผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

การจูงใจภายนอก เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกทำให้มองเห็นเป้าหมาย เราให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น ได้แก่ เงินเดือน

โบนัส ความก้าวหน้าในงาน ฯลฯ

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง. (2522 : 71-72) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

การจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) โดยใช้สิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เป็นเครื่องล่อ (Incentive) ให้เขาเกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้เครื่องล่อนี้

การจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) หมายถึง แรงจูงใจในการใช้พฤติกรรมหรือสิ่งที่เป็นเครื่องล่อให้เกิดการอยากจะทำ แรงจูงใจภายในนี้จะมีผลยิ่งขึ้นไม่หมดหรือหายไปง่าย ๆ

อาร์ พันธ์มณี. (2534 : 181) กล่าวว่า การจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น การเรียนเพื่อต้องการหาความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคลจะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปรียญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัลคำชมเชย การแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมายจึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

ผลสรุปจากทัศนะของนักจิตวิทยาจากเอกสารที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพอที่จะสรุปได้ว่า แรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ยากกว่า ดังนั้นในการใช้แรงจูงใจกับผู้เรียนมักใช้แรงจูงใจภายนอกก่อน แล้วจึงสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดในภายหลัง แต่ในทางปฏิบัติย่อมทำได้ยากซึ่งสามารถสรุปเป็นหลักกลาง ๆ ได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป จำเป็นต้องใช้แรงจูงใจภายนอกเพื่อชักนำให้ผู้เรียนสนใจการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเรียนในสิ่งที่มีประโยชน์ แต่ว่าสิ่งนั้นค่อนข้างอยู่ไกลตัว หรือห่างความต้องการที่แท้จริงของเขาในขณะนั้น เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นแล้ว การใช้แรงจูงใจภายนอกก็จะค่อย ๆ ลดลงไปกลายเป็นการใช้แรงจูงใจภายใน คือ เรียนด้วยความรัก ความสนใจเนื้อหาอันนั้น ๆ อย่างแท้จริง

ข. แรงจูงใจ สามารถแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ

บราวน์. (ทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 16; อ้างอิงจาก Brown.1980 : PP. 112-113) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเกิดขึ้นมาจากความต้องการของบุคคล 6 ประการด้วยกัน คือ

1. ความต้องการใฝ่รู้
2. ความต้องการการเปลี่ยนแปลง
3. ความต้องการการเคลื่อนไหว
4. ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม

5. ความต้องการความรู้

6. ความต้องการชื่อเสียง

ตามที่นักจิตวิทยา ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็นประเภทต่าง ๆ แล้วนั้น สามารถสรุปประเภทแรงจูงใจ ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย คือ ความต้องการทางด้านชีววิทยาของร่างกายต่าง ๆ อันได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม คือ ความต้องการทางด้านจิตใจนั่นเอง เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ เป็นการเสริมแรงจูงใจทางด้านร่างกายให้สมบูรณ์ขึ้น

3. แรงจูงใจทางด้านจิตวิทยา คือ ความต้องการความรัก ความเอาใจใส่จากผู้อื่น ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

มอร์แกน. (Mogan. 1966 : 281) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงจำเป็นต้องอยู่รวมกันกับผู้อื่นนอกเหนือจาก พ่อ แม่ พี่น้อง ความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจในการที่จะอยู่ร่วมกัน หรือการทำงานเกี่ยวข้องกันเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ

2. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากการแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอคนส่วนมากจะพยายามจะสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมกับคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกัน ซึ่งมีได้หลายรูปแบบ เช่น อยากรู้ได้ตำแหน่ง (Rank) อยากรู้ได้เกียรติยศและอำนาจ (Prestige and Power)

ฮิลการ์ด. (Hilgard. 1962 : 321-322) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อการอยู่รอด (The Survival motive) หมายถึงความต้องการทางกาย (Physiological Needs) ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการน้ำ ความต้องการอุณหภูมิพอเหมาะ ความต้องการในการขับถ่ายของเสีย ความต้องการพักผ่อนและความต้องการทำกิจกรรม

2. แรงจูงใจทางสังคม (The Social motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการของสังคม (Social Needs) ของมนุษย์ในการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Need for Affection) ความต้องการตำแหน่งในสังคม (Need for Social Status) ความต้องการทางเพศ (Sex Need) ความต้องการเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ (Motives) ให้คนเรากระทำพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior)

3. แรงจูงใจในทางอวดตน (Ego-integrative motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จ (Need for Success) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ ความต้องการในการสร้างและประดิษฐ์ เพื่อให้เกิดความรู้สึกนับถือตนเอง (Self-respect) ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อย (Inferiority)

Complex) และความรู้สึกว่าตนไม่มีค่า (Self-depreciation) หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าตนจะได้มีความรู้สึกว่ามีความสามารถ (Sense of Attainment) ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ (Satisfying Philosophies of Life) นั้น ก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่น่านิยมนกย่องของคนอื่นในสังคมด้วย

ขนิษฐา วิเศษสาธิต และมุกดา ศรียงค์. (2537 : 204) กล่าวเช่นเดียวกับอาร์ พันธ์มณี. (2534 : 182) ว่า แรงจูงใจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของร่างกายทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่รอด เป็นความจำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย การนอนหลับ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ความเหนื่อยล้า เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนมีความสุขพอใจดี ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการความรัก ความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้แรงจูงใจชนิดนี้มักเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคลและเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ที่มีต่อบุคคลนั้น แรงจูงใจทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนเราได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากบุคคลอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับ ยกย่อง มีชื่อเสียงเกียรติยศในสังคม ซึ่งจะนำมาซึ่งความนับถือตนเอง

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528 : 64) ได้แบ่งแรงจูงใจตามพื้นฐานทางสังคม เป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative motives) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์เพื่อช่วยเหลือกัน เพื่อความอยู่รอดของสังคม เอื้อเพื่อแสดงไมตรีต่อกันเป็นแรงจูงใจของบุคคลที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรี

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power motives) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการเป็นผู้นำของบุคคล เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่าง อันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motives) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทุ่มเทความ

พยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับคำยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

1. มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริง ๆ

2. เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่าชอบงานนั้น อย่างเป็นชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

3. เป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นถึงว่าเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือมีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

เอนกกุล กริแสง. (2526 : 36-40) แบ่งแรงจูงใจเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ นักจิตวิทยาบางคนแบ่งความต้องการทางสังคมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการเข้าร่วมพวก เช่น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากพ่อ แม่ ต้องการการยกย่องนับถือจากคนในสังคม ต้องการให้ผู้รับเป็นสมิครพรรคพวก เป็นต้น ความต้องการทางสังคมอีกประการหนึ่งคือ ความต้องการเกี่ยวกับฐานะ ได้แก่ ความต้องการมีอำนาจ ความเด่น ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวตน ซึ่งแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกันเช่นในเรื่องความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ เกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ ได้มีผู้รู้หลายท่านได้อธิบายไว้ จึงมีทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจมากมายหลายทฤษฎี ในที่นี้จำนำมาเสนอ 4 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎี ERG

Alfred Adler. (ขนิษฐา วิเศษสาทร และ มุกดา ศรียงค์. 2537 : 212 ; อ้างอิงจาก Alfred Adler. 1930 : PP. 402) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับความต้องการ แอลเฟรด แอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้นโดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

1.2 ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ (Relatedness Needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ครอบครัว และเพื่อนฝูง

1.3 ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence needs)	ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์ (Relatedness needs)	ความต้องการการพัฒนา (Growth needs)
ส่วนใหญ่เป็นรูปธรรม	←————→	เป็นรูปธรรมน้อยที่สุด
ความสัมพันธ์ในเชิงรูปธรรม		

ภาพประกอบ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอลเฟรด แอดเลอร์

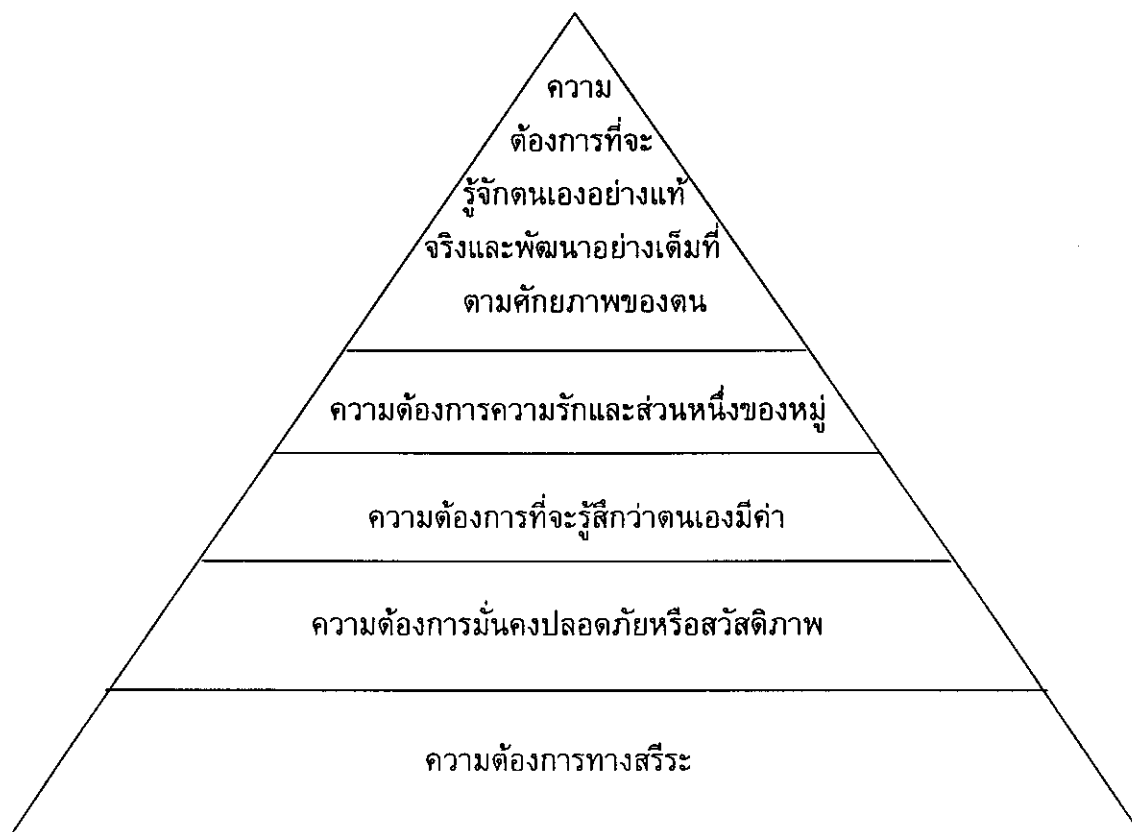
2. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์. (Maslow ' s General Theory of Human Motivation)

อัมราฮัม เอส. มาสโลว์. (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2537 : 116 – 117 ; อ้างอิงจาก มาสโลว์. 1970 : PP. 35 – 47) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นคนแรก ที่ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย สมมุติฐานดังกล่าวมีสาระดังนี้

2.1 มนุษย์มีความต้องการ และเป็นความต้องการที่ไม่มีการสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ ไม่มีวันสิ้นสุด

2.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป

2.3 ความต้องการของมนุษย์ มีลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญ (A Hierachy of Needs) คือ เมื่อเราต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันทีมาสโลว์ ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิลำดับขั้นตอนความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

1. ความต้องการทางสรีระ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้ตนมีกิจกรรมขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวขู่เข็ญ บังคับ จากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารก จนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อายุนึง

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ มนุษย์ ทุกคนมีความปรารถนาจะได้เป็นที่รักของคนอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่มีความ

ต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าคุณเป็นที่รักและยอมรับของหนู จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการประเภทนี้

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่าความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถและมีคุณค่า และมีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์และมีค่า ตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้ จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน มาสโลว์อธิบายความต้องการที่เรียกว่า Self Actualization ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่ตัดสินใจในการเลือกทางเดินชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเองมีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึกยอมรับตนเองทั้งส่วนดีส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าตนได้ใช้กลไกในการปรับตัว เพื่อเผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่เป็นสิ่งท้าทาย น่าตื่นเต้น และมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเพราะมีน้อยคนที่ได้ถึงขั้น Self Actualization อย่างสมบูรณ์

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์และแอลเฟรด แอดเลอร์ แตกต่างกันที่การมุ่งใจเพื่อตอบสนองความต้องการของมาสโลว์ มีความเห็นว่า ถ้าความต้องการทางสังคมไม่ได้รับการตอบสนองเท่าไรก็ยิ่งมีความปรารถนามากขึ้นเท่านั้น ส่วน แอลเฟรด แอดเลอร์ กลับเห็นว่ายิ่งความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ได้รับการตอบสนองมากขึ้นเท่าไรบุคคล จะยิ่งหันกลับไปปรารถนาในความต้องการการดำรงชีวิตทางวัตถุมากขึ้น เช่นเดียวกับความต้องการพัฒนา ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองเพียงพอ ก็หันกลับไปปรารถนาในความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากขึ้น นั่นคือ บุคคลจะปรารถนาในความต้องการที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น ถ้าความต้องการที่เป็นนามธรรมไม่ได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียง

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ	ทฤษฎี ERG
การรู้จักตนเองที่แท้จริง	การพัฒนา
การมีเกียรติยศชื่อเสียง	
ความต้องการทางสังคม	ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์
ความปลอดภัย	
ความต้องการทางสรีระวิทยา	การดำรงชีวิตอยู่

ภาพประกอบ 6 เปรียบเทียบความต้องการของมาสโลว์และแอลเฟรด แอดเลอร์

1. ทฤษฎีการจูงใจของเฟรดरिक เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg's Dual Factor Theory)

เฟรดरिक เฮอร์ซเบิร์ก. (ทองหล่อ นาคหอม.2535 : 20 ; อ้างอิงจาก Frederick Herzberg. 1959 : PP. 60 – 63) ได้สร้างทฤษฎีขึ้นมาเพื่อลบล้างความเชื่อที่ว่า เงิน เป็นเพียงสิ่งเดียวที่กระตุ้นให้คนอยากจะทำงาน จากการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองพิทสเบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อจะหาว่าองค์ประกอบอะไรที่จะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกในด้านทำให้เกิดความสุขในการทำงาน และความทุกข์ในการทำงาน สรุปว่าองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพอใจงานจะไม่เหมือนกับองค์ประกอบที่จะนำไปสู่ความไม่พอใจงาน ปัจจัยที่อาจสร้างความไม่พอใจในงาน อาจเรียกว่าเป็นปัจจัยบำรุงรักษาจิตใจหรือปัจจัยต่ำจุน ได้แก่ นโยบายต่าง ๆ และลักษณะการบริหารงาน การนิเทศ สภาวะของการทำงาน สัมพันธะระหว่างบุคคล เงิน สถานภาพ และหลักประกันความมั่นคง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้เพิ่ม ขีดความสามารถในการทำงานของคนงาน แต่จะเป็นตัวประกอบที่ป้องกันการสูญเสียในการปฏิบัติงานของคนงาน

ปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจหรือเป็นปัจจัยกระตุ้นจูงใจให้คนทำงาน ได้แก่ ความรู้สึกสัมฤทธิ์ผลความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยกย่องซึ่งคนสามารถจะมีประสบการณ์ในงานและงานนั้นเป็นลักษณะที่ทำหายความสามารถ ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้แก่บุคคล

จะเห็นได้ว่า ปัจจัยต่ำจุนนั้นเป็นเพียงองค์ประกอบเสริม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจ ถือเป็นปัจจัยหลักที่จำต้องมีอยู่ในทุกองค์การหรือหน่วยงาน เช่น ค่าจ้าง สภาพแวดล้อมการทำงาน รวมทั้งการบริหารงาน หากสิ่งเหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างพอเพียง ความไม่พอใจจะหายไป แต่ก็不会有ผลทำให้เกิดทัศนคติทางด้านบวก หรือแรงจูงใจขึ้น ส่วนปัจจัยกระตุ้นนั้นถือเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน รวมทั้งการชื่นชมยินดีในผลงาน และความสามารถของตน เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

มาสโลว์			เฮอร์ชเบิร์ก
ความต้องการสูงสุดในชีวิต (ต้องการพัฒนาตนเอง)			- งานที่ท้าทายความสามารถ - การประสบความสำเร็จในชีวิต - ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน - ความรับผิดชอบ
ความต้องการให้บุคคลอื่นยกย่อง (ต้องการได้รับการยอมรับ)			- ความก้าวหน้าของงาน - การเป็นที่ยอมรับ - สถานภาพ
ความต้องการเข้าสังคม (ต้องการด้านสังคม)			- ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา - ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (ต้องการความมั่นคง)			- การบังคับบัญชา - นโยบายการและการบริหารงาน - ความมั่นคงของงาน
ความต้องการทางด้านร่างกาย (ต้องการการดำรงชีวิต)			- สภาพการทำงาน - เงินเดือน – ค่าจ้าง - ความมั่นคงของชีวิตส่วนตัว

ภาพประกอบ 7 ทฤษฎีการจูงใจของ เฮอร์ชเบิร์ก ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกับ
ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

4. ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (The Need to Achieve Theory)

แมคเคลแลนด์ เดวิด ซี. (ทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 22 ; อ้างอิงจาก McClelland, David C. 1961 : PP. 121 – 126) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จพบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายแตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

4.1 มีความรับผิดชอบสูงแสวงหาโอกาสเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไข ปัญหาที่มีอยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

4.2 มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง

4.3 ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตนว่าสำเร็จ หรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป

4.4 ต้องทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถ เพื่อที่เขาจะได้พยายามปรับปรุงความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จ หรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้วยังมีความต้องการอีก 2 อย่าง ที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรัก ความ เป็นพวกพ้อง ปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบและยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการมีอำนาจบารมี ปรารถนาที่จะควบคุมบังคับหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะทำให้อื่นมีความประพฤติหรือพฤติกรรมตามที่ต้องการ ส่วนมากมักจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจทางด้านอำนาจบารมีสูงมากกว่าทางด้านความสำเร็จ และมักจะเป็นอำนาจบารมีที่ใช้ ด้านสังคมเสียมากกว่า

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎี ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่โดย สาระสำคัญของแต่ละทฤษฎีแล้วสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด โดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อนคือ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ความต้องการด้าน ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และความต้องการความปลอดภัย ทางด้านร่างกาย หลังจากที่ได้รับการตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้วก็จะมีแรงจูงใจหรือความ ต้องการในขั้นต่อไปซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไปคือต้องการความรัก ความเป็น เจ้าของ อยากมีเพื่อนพ้อง อยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือ อยากมี อำนาจบารมีเหนือคนอื่น ๆ ต้องการความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จ และต้องรักษาความมี ชื่อเสียงเกียรติยศความเด่น รวมทั้งความสำเร็จให้มียุติตลอดไป

2/ แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

ขุนทอง อินทร์ไทย. (2519 : 76-78) ได้ให้แนวความคิดว่า การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ได้มีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากระบบการศึกษาต่อระดับต้นๆ ในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรี และในปัจจุบันนี้ มีอาจารย์ที่จบการศึกษาทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้สามารถเปิดการสอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อที่สำคัญก็คือค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาชั้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงานลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ความสามารถ คนที่มีปริญญาสูงเท่านั้นที่สามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งที่สูง ๆ ในบางตำแหน่งได้ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ เช่น เรียนจบปริญญาตรีแล้วยังหางานทำไม่ได้จึงเรียนต่อปริญญาโทเพื่อชะลอการว่างงาน การเรียนต่อปริญญาโทเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพราะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทหลังเลิกงาน จึงมีผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. (2525 : 19 – 20) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันไป
4. ภูมิสำเนาของสถานที่ศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526 : 32 – 34) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะและโอกาสในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16 – 25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้ เริ่มจะมองเห็นแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง และอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัว จากครอบครัวของตนเอง เพื่อน ญาติพี่น้องหรือผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก

และชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมพ่อแม่พี่น้องและเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทย ไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานมีโอกาสได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมเก่า ๆ ว่า การเรียนระดับมหาวิทยาลัย เท่านั้นที่ทำให้บุตรหลานได้งานดี ๆ ทำ มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้านายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับชั้นปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนระดับอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและมีความสนใจจึงกลับเข้ามาศึกษาต่อ ในการเข้าศึกษาของกลุ่มหลังนี้มักมีความแตกต่างจากกลุ่มแรก กล่าวคือคนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 13) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษาว่า เรียนเพื่อให้เข้ากับมาตรฐานที่หน่วยงานต้องการให้เรียน

ปฐม นิคมานนท์. (2528 : 321) ได้กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาว เข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ประหยัด ทองมาก (2529 : 18) ได้กล่าวไว้ว่าผู้มีการศึกษาดีจะเป็นแนวทางนำไปสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดีเงินเดือนสูงพอเลี้ยงตนเองและครอบครัวเป็นการให้คนมีโอกาสเลื่อนฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของตนได้ จะเห็นได้ชัดอีกก็คือความพยายามของบิดามารดาที่จะส่งเสียให้บุตรของตนได้ศึกษาจนสุดความสามารถ และตัวผู้เรียนเองก็พยายามขวนขวายให้ได้รับปริญญาสูง ๆ

(สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 149 ; อ้างอิงจาก Darkenwald. 1982 PP. : 70 - 71) ได้กล่าวถึงเหตุผลในการเรียนของผู้ใหญ่ว่า เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือความก้าวหน้าในอาชีพ และเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพหรือความพึงพอใจ

สุทิน นพเกต. (2534 : 5) ได้ให้ทรรศนะในกรณีที่มีผู้ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กันเป็นจำนวนมาก เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันว่า การศึกษาต่อปริญญาโทเป็นแพชชั่นอย่างหนึ่งในสังคมปัจจุบันว่า เป็นเรื่องของนักศึกษาที่พยายามจะพัฒนาตนเอง เพราะปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้การแข่งขันค่อนข้างสูง การได้พัฒนาตัวเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถนำให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้

ก้องเกียรติ โอภาสวงการ (2534 : 105 – 107) กล่าวว่าการศึกษาในระดับปริญญาโทจะช่วยให้คนเราสามารถดึงโอกาสหรือความสามารถส่วนลึกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ ช่วยพัฒนาความคิดของคนเราให้กว้างขึ้นอีกทั้งยังช่วยเพิ่มเครดิตในสายตาของบุคคลภายนอก การที่บุคคลมีโอกาสดำเนินการศึกษาในระดับปริญญาโทมากเท่าใดก็จะช่วยให้บุคคลนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำงานมากขึ้นเท่านั้น

ก้องเกียรติ โอภาสวงการ (2535 : 5) เขียนไว้ว่าในปัจจุบันมีผู้ต้องการเรียนปริญญาโทเพิ่มมากขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และสังคมที่บีบบังคับให้คนต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มขึ้น และพยายามที่จะเพิ่มวุฒิการศึกษาของตนให้สูงขึ้น เพราะใน 5 ถึง 10 ปีข้างหน้า ผู้ที่จบปริญญาตรีจะมีสภาพเหมือนผู้ที่จบมัธยมในปัจจุบัน อีกประการหนึ่งธุรกิจข้ามชาติเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น และธุรกิจเหล่านี้ก็ต้องการบุคลากรที่มีความรู้สูงเข้าทำงานในองค์กรของตน ดังนั้นเมื่อธุรกิจต่าง ๆ ต้องการบุคลากรที่มีความรู้สูงเพิ่มขึ้น ทำให้มีผู้ต้องการเรียนปริญญาโทเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะเพิ่มความรู้และวุฒิการศึกษาของตน ซึ่งเป็นความต้องการขั้นหนึ่งของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์

ทองหล่อ นาคหอม (2535 : 23 – 24) ได้ให้เหตุผลของการศึกษาต่อว่า ขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความนิยมในปริญญา ความยกย่องในสังคม โอกาสในการทำงาน ความต้องการของครอบครัว ต้องการความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน เพื่อต้องการหาเพื่อนใหม่ ๆ ต้องการแก้ปัญหาบางเรื่อง อิทธิพลจากคนภายนอก ต้องการมีรายได้ ลักษณะของสถานที่เรียนเพราะอยากมีความรู้และต้องการรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น และยังได้กล่าวถึงแรงจูงใจที่ทำให้คนติดตามศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านหน้าที่ราชการ เช่นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบางตำแหน่งได้ เช่น ผู้ช่วยศึกษาธิการเขตได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบจะต้องจบการศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งผู้ที่จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าจะไม่มีโอกาส

2. ด้านสถาบัน ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของสถาบันด้านอาคารสถานที่สภาพแวดล้อมความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความมีชื่อเสียงของอาจารย์สอน ตลอดจนความผูกพันของศิษย์เก่าที่เคยศึกษาในระดับปริญญาตรี

3. เหตุผลส่วนตัว ผู้ที่มาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะอยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ อยากได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่เรียนจบปริญญาโท เป็นต้น

4. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ เช่น นิสิตบางคนอาจเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุนหรือได้รับคำชี้แนะจากเพื่อน ครู อาจารย์ที่เคยสอนมา ญาติพี่น้องหรือสามีภรรยาให้การสนับสนุน ตลอดจนได้ทราบข่าวการรับสมัครจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

5. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นเหตุผลที่นิสิตมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยนเรศวร เพราะเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ น้อย

ดังนั้น แรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญสนใจเข้าเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรม นับว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อวางแผน จัดทำหลักสูตรตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการศึกษาผู้ใหญ่ การพยายามหาความรู้หรือการคาดคะเนเกี่ยวกับเหตุจูงใจดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูหรือนักศึกษาผู้ใหญ่พึงกระทำ เพราะจะช่วยให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความต้องการกับผู้เรียน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตรงทิศทางยิ่งขึ้น (ทรงวุฒิ วัฒนเขจร. 2535 : 13)

3. ความหมายและองค์ประกอบเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

เคนเลอร์ (Kendler. 1986 : 671) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความพร้อมของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมที่สนับสนุน หรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง ต่อบุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง

โคลาซา (Blair J.Kolasa 1969 : 386) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลในการพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผล (Evaluation) สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

เซฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 168) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง จิตลักษณะประเภทหนึ่งที่มีความโน้มเอียง หรือความรู้สึกที่จะตอบสนองไปในทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจกล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ รวมทั้งความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 77) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความรู้สึก ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถวัดได้ในรูปของการแสดงออก

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ – ไทย ฉบับบัณฑิตยสถาน (2534 : 246) ให้ความหมายของความคิดเห็น เป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดเห็นประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

พจนานุกรมเว็บสเตอร์ (Webster. 1983 : 637) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความเชื่อและการตัดสินใจ ที่จะเชื่อในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอยู่บนรากฐานของความเป็นไปได้ โดยความเห็นนั้น อาจไม่ถูกต้องก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองหรือทัศนคติเฉพาะตนหรือโดยรวมของกลุ่ม เพื่อออกความคิดเห็นโต้แย้งความคิดเห็นเดิมที่มีอยู่แล้ว หรือการแสดงออกของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะตัดสินเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้วแต่กรณี

ฟิชเบนและอะเซน (Fisnbein and Ajzen, 1975 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นจิตลักษณะอย่างหนึ่ง ที่เกิดจากการเรียนรู้ในการที่จะตอบสนองลักษณะที่จะชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โรเคิช (Rokeach, 1972 : 112) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

ฮิลการ์ด (Hilgard 1976 : 626) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การพิจารณาตัดสิน (Judement) หรือความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปรผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis, 1971 : 2 – 3) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่า สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความเห็นบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วน
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็น

ธีรพร อวรรณโณ (2529 : 51-54) กล่าวว่า อิทธิพลที่มีต่อความเห็น มีดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งกำลังจะมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดออกมา ในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดี หรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย
2. อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู และเพื่อน ก็มีอิทธิพลต่อความเห็น
3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวนักจิตวิทยาสกุล ด้านจิตวิเคราะห์ เน้นเรื่องประสบการณ์ในวัยเด็กว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคคล รวมทั้งการพัฒนาความเห็นของบุคคล

ด้วย โดยเฉพาะประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรง และกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน

4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่พยายามเปลี่ยนความเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องให้เข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ว่าความคิดเห็น หมายถึง การที่บุคคลได้รับอิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็นรอบตัวเข้าไป นำไปประมวลกับความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งรวมอิทธิพลต่าง ๆ ที่มี เช่น พ่อแม่ กลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา ประสบการณ์ส่วนตัว สื่อมวลชน เป็นต้น และแสดงพฤติกรรมออกมาในทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น ซึ่งองค์ประกอบของความคิดเห็นจะประกอบด้วยความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรม

4. ประเภทของความคิดเห็นและการวัดความคิดเห็น

ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (กิตติ สุทธิสัมพันธ์. 2542 : 10 ; อ้างอิงจาก Remmer. 1954 : PP. 6 - 7 . Introduction to Psychology) ได้จำแนกความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบ ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรง เปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ ความเข้าใจในทางไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

อุทัย หิรัญโต. (2519 : 80 – 81) ได้ให้ความเห็นว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี ลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งที่ติดตัวเป็นเวลานานเป็นความคิดทั่ว ๆ ไป ไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำของคนทุกคน ความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง เป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่ในระยะเวลาสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้สึกแห่งอารมณ์น้อย เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ก็สลายตัวเร็ว

จากประเภทของความคิดเห็นสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก จากความรู้และความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ

การวัดความคิดเห็น

โทมัส (Thomas. 1959 : 234) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูง-ต่ำ มาก-น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม

เบสท์ (Best. 1977 : 171) ได้เสนอว่าวิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกถึงความคิดเห็น คือ การแสดงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะใดและจะได้ทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ หรือวางนโยบายใด ๆ ตามความคิดเห็นที่ออกมาได้ จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

ชอร์ และ ไรท์ (Shaw and Wright. 1976 : 28 – 29) ได้กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่น ๆ จึงมีการวัดความคิดเห็น ดังนี้

1. การฉายภาพ (Projection technique) เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดยภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมาและสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลมีความคิดเห็น หรือความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

3. การส่งแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมา แต่มีข้อจำกัดอยู่ที่ผู้ที่ตอบแบบสอบถามต้องอ่านออกเขียนได้

4. การให้เล่าความรู้สึก (Self-report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์และความสามารถออกมา

พรเพ็ญ เพชรสุทธิ. (2531 : 3) ได้เขียนในเอกสารบรรยายของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องการวัดทัศนคติ กล่าวว่า การสร้างมาตราการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นมีอยู่หลายวิธีแต่วิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thustone's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็น scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-appearing intervals)

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวทางเดียวกัน และสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบเอส ดี สเกล (Semantic Differential Scale : S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว, ชยัน-ชี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของลิเคอร์ท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ และความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบ หรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

จากการวัดความคิดเห็นด้วยวิธีต่าง ๆ สามารถที่จะสรุป ๆ ได้ว่า ความคิดเห็นสามารถที่จะวัดออกมาเป็นรูปธรรมได้โดยใช้ใช้แบบสอบถาม และแปลความหมายออกเป็นระดับได้ โดยผู้วิจัยจะใช้การวัดด้วยวิธีของลิเคอร์ท

จากความหมายต่าง ๆ สรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความคิด หรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น จะเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณา ซึ่งการแสดงความคิดเห็น อาจจะแสดงออกมาในลักษณะที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ความคิดเห็นมีความหมายที่แคบกว่า และตรงจุดกว่าทัศนคติ และมีการเปลี่ยนแปลงได้

5. ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) หมายถึง การมีสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้ ขายได้ในราคาที่ผู้บริโภคยอมรับได้ และผู้บริโภคยินดีจ่าย เพราะมองเห็นว่าคุ้ม รวมถึงการจัดจำหน่ายกระจายสินค้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรม การซื้อหา เพื่อให้ความสะดวกแก่ลูกค้าด้วยความพยายามจงใจให้เกิดความเห็นชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมอย่างถูกต้อง (เสรี วงษ์มณฑา. 2542 : 11) ซึ่งส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สิ่งที่น่าเสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจในผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กร หรือบุคคล โดยที่ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ในสายตาของลูกค้า จึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ เช่นเดียวกับสถาบันให้การศึกษาปริญญาโทจัดเป็นธุรกิจบริการตัวผลิตภัณฑ์จึงรวมทั้งตัวมหาวิทยาลัย หลักสูตร อาจารย์สอน การบริการของเจ้าหน้าที่ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยด้วย

2. ราคา (Price) หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน หรือราคาเป็นต้นทุน (Cost) ที่ลูกค้าจ่ายเงินไปเพื่อให้ได้รับสินค้าหรือบริการนั้นมา โดยที่จะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคา เขาจะตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

3. การจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบด้วย สถาบันและกิจกรรมใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยังตลาด สถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมายก็คือ สถาบันตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายสินค้าประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง เป็นต้น

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ การสื่อสารอาจจะใช้บุคคลหรือไม่ใช้บุคคลก็ได้ เครื่องมือติดต่อสื่อสารมีหลายรูปแบบอาจเลือกใช้เครื่องมือสื่อสารแบบผสมผสานกัน (Integrated Marketing Communication (IMC) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้าผลิตภัณฑ์ คู่แข่ง โดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้เครื่องมือส่งเสริมการตลาดที่สำคัญมีดังนี้

4.1 การโฆษณา (Advertising) หมายถึง เป็นกิจกรรมในการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับองค์กร หรือ ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือความคิดเห็น ที่ต้องมีการจ่ายเงินโดยผู้อุปถัมภ์รายการ

4.2 การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal selling) หมายถึง เป็นกิจกรรมการแจ้งข่าวสารและจูงใจตลาดโดยใช้บุคคล

4.3 การส่งเสริมการขาย (Sales promotion) หมายถึง กิจกรรมที่นอกเหนือจากงานโฆษณาการขายโดยใช้พนักงานขาย และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจทดลองใช้ หรือการซื้อ ซึ่งได้แก่ การลด แลก แจก แถม

4.4 การให้ข่าวสารและประชาสัมพันธ์ (Publicity and public relations) การให้ข่าวสารเป็นการเสนอความคิดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ไม่ต้องมีการจ่ายเงิน ส่วนการประชาสัมพันธ์หมายถึง ความพยายามที่มีการวางแผนโดยองค์การหนึ่ง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อโครงการให้เกิดกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การให้ข่าวสารเป็นกิจกรรมหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ. 2541 : 35-36)

การวิจัยด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดของ การเปิดโครงการบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในครั้งนี้ จะนำทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และการส่งเสริมการตลาดมาประกอบในงานวิจัย เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการเรียนต่อในระดับปริญญาโท โดยเฉพาะปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบกับค่านิยมที่เรียนต่อในระดับปริญญาโทกันมากขึ้นจะส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจและความคิดเห็นของการตอบสนองจากผู้สนใจศึกษาต่อในโครงการดังกล่าว

6. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

6.1 ความหมายการศึกษาความเป็นไปได้

ความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ จันทนา จันทโร และศิริจันทร์ ทองประเสริฐ. (2540 : 2) ได้ให้ความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง การศึกษาเพื่อต้องการทราบผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามโครงการนั้น โดยพิจารณาจากการศึกษาด้านการตลาด วิศวกรรมและการเงินของโครงการเป็นหลัก เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจของผู้ที่คิดจะลงทุนในโครงการนั้น ๆ ซึ่งในการศึกษาดังกล่าวจะต้องบอกรายละเอียด และสิ่งที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผลิต รวมทั้งทางเลือกอื่น ๆ ของการผลิตด้วย นอกจากนี้จะต้องระบุกำลังการผลิต และดำเนินกิจการเพียงไร ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลตอบแทนการลงทุนให้ได้มากที่สุด

ชัยยศ สันติวงษ์. (2539 : 37) ได้ให้ความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ คือ การศึกษาโครงการในภาพรวมทั้งหมด ทั้งในขอบเขตกว้างที่เรียกว่า Macro และในขอบเขตที่มีรายละเอียดลึกลงไปที่เรียกว่า Micro

มยุรี อนุมาราชชน. (2543 : 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า โครงการ หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่สัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นความพยายามจัดกิจกรรมที่มีลักษณะพิเศษอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรอย่างฉลาดที่สุดในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้แก่ ผลประโยชน์ตอบแทนหรือผลได้อย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต กิจกรรมดังกล่าวต้องมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2534 : 54) ได้สรุปความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการว่าเป็นการศึกษาหาข้อมูลเพื่อประเมินความคุ้มค่าของโครงการ ซึ่งความคุ้มค่าของโครงการนี้อาจพิจารณาจากการเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนของโครงการ คือโครงการจะมีความคุ้มค่าก็ต่อเมื่อผลตอบแทนของโครงการมีมากกว่าค่าใช้จ่ายที่เสียไป

ประสิทธิ์ ดงยั้งศิริ. (2544 : 100) ได้สรุปความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้ว่าเป็นการศึกษาและจัดทำเอกสารที่ประกอบไปด้วยข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นที่แสดงถึงเหตุผลสนับสนุน (Justification) ความถูกต้องสมบูรณ์ (Soundness) ของโครงการเพื่อให้ได้มาซึ่งโครงการที่ดี โดยโครงการที่ดีจะได้แก่ โครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และเมื่อปฏิบัติแล้วจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุน

จึงสรุปได้ว่า การศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง การศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินโครงการ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาทางด้านการตลาด ด้านการเงิน เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาก่อนการตัดสินใจในการลงทุนในโครงการนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคุ้มค่ากับเงินที่ต้องจ่ายไปในการลงทุน

6.2 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

การตัดสินใจว่าจะลงทุนหรือดำเนินการตามโครงการที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานที่เพียงพอที่จะช่วยในการตัดสินใจเพื่อช่วยในด้านการจัดสรรทรัพยากรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นก่อนการตัดสินใจลงทุนในโครงการใดก็ตาม จึงต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการในด้านต่าง ๆ เสียก่อน ซึ่งจะประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ.2544 : 100 – 104)

6.2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด (Market or demand feasibility)

ความเป็นไปได้ด้านการตลาดหรืออุปสงค์ เป็นการพิจารณาความต้องการของตลาดหรือผู้ที่เป็กลุ่มเป้าหมายของโครงการหรือผู้รับบริการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ / บริการของโครงการ โดยพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

6.2.1.1 ผลิตภัณฑ์ / บริการที่โครงการก่อให้เกิดขึ้นจะสนองความต้องการของผู้ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของโครงการหรือไม่

6.2.1.2 การเปลี่ยนแปลงของความต้องการ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ / บริการของโครงการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลง ในอัตรามากน้อยเพียงใด

6.2.1.3 ความสามารถของโครงการที่จะสร้างผลิตภัณฑ์ / บริการเพื่อสนองความต้องการของผู้ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับบริการ

6.2.1.4 กลวิธีทางการตลาดในสภาวะการแข่งขัน รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ข้อจำกัดด้านกฎหมาย ทรัพยากรธรรมชาติที่อาจกระทบต่อความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ / บริการของโครงการ (มยุรี อนุมานราชชน. 2543 : 40 – 41)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2534 : 54) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการตลาดเป็นการศึกษาด้านตลาดหรืออุปสงค์ของผลผลิตของโครงการซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโครงการลงทุนในภาคเอกชนที่มักจะศึกษาวิเคราะห์ก่อน เนื่องจากหากผลิตรายใดออกมาแล้วไม่มีตลาดรองรับ ก็จะไม่มีความคุ้มค่าที่จะทำการผลิต การศึกษาวิเคราะห์ด้านตลาดเช่นการศึกษาถึงอุปสงค์ (demand) และอุปทาน (supply) ของตลาดภายในประเทศ อันประกอบไปด้วยปริมาณการผลิตภายในประเทศ และปริมาณการนำเข้าจากต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาถึงแนวโน้มในอนาคตของอุปสงค์และปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความเจริญเติบโตของตลาด ส่วนครองตลาดของผลผลิตตามโครงการ คู่แข่งขันและกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ราคาสินค้า ตลอดจนช่องทางทางการจำหน่าย ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการตลาดและสร้างความเชื่อมั่นว่าโครงการมีความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด

การศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดเป็นการพิจารณาความต้องการของตลาด หรือผู้ที่เป็กลุ่มเป้าหมายของโครงการ ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปี ขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยการวิเคราะห์โครงการจะต้องเริ่มด้วยการจัดเก็บและรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลในอดีต ในด้านราคา และปริมาณของผลิตภัณฑ์หรือบริการชนิดนั้น ก็จะพอให้ทราบได้ว่าขนาดอุปสงค์เป็นเช่นไรหลังจากนั้นก็ทำการคาดคะเนขนาดอุปสงค์ทั้งหมดของผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้น แล้วคาดคะเนปริมาณการขายที่คาดว่าจะขายได้ โดยอาจใช้วิธีคาดคะเนโดยอาศัยแนวโน้มในอดีต และการคาดคะเนโดยอาศัยแบบจำลองทางเศรษฐกิจ อันเป็นการคาดคะเนจากปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผลิตภัณฑ์หรือบริการชนิดนั้น

นอกจากนี้ต้องพิจารณาคู่แข่งขันที่มีอยู่เดิมทั้งในปริมาณการผลิต คุณภาพ สถานที่ตั้ง ราคาและต้นทุน เพื่อพิจารณาว่าคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือบริการของโครงการเป็นอย่างไร ดีกว่า คู่แข่งหรือไม่ และต้นทุนการผลิตที่สูงหรือต่ำกว่า เพื่อจะได้พิจารณาหาทางปรับปรุงให้สามารถทำการแข่งขันได้ (ประสิทธิ์ ดงยั้งศิริ. 2544 : 102 – 103)

6.2.2 ความเป็นไปได้ทางการเงิน (Financial feasibility)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2534 : 54) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินเป็นการศึกษาและวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของโครงการ (Project Cost) หรือต้นทุนของโครงการว่าควรจะเป็นเท่าไรทั้งที่จ่ายไปแล้ว และที่ประมาณการไว้ และรวมถึงการวางแผนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินต่าง ๆ ในระยะการดำเนินงานตามโครงการ เช่น งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด งบดุล เป็นต้น เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าถ้าดำเนินโครงการแล้วจะไม่มีปัญหาทางการเงินใด ๆ ในทุกขั้นตอนของโครงการนอกจากนี้ยังต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ผลตอบแทนของโครงการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการเอกชนที่ผลกำไรทางการเงินเป็นเรื่องสำคัญ และควรประเมินว่าโครงการมีผลตอบแทนเพียงพอที่จะเหลือนำมาชำระหนี้คืนได้ด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่ต้องขอกู้เงินจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ หรือสถาบันการเงินในประเทศ

การศึกษาด้านการเงินจะใช้เกณฑ์ช่วยในการตัดสินใจลงทุนของผู้มีอำนาจตัดสินใจว่าโครงการมีอัตราผลตอบแทนในการลงทุนแค่ไหน และมีประโยชน์ในการเสนอโครงการเพื่อขอกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ด้วย

การวิเคราะห์ทางการเงินเป็นการวิเคราะห์ถึงการลงทุน และผลตอบแทนของโครงการ เพราะเป็นการวิเคราะห์ที่มุ่งเน้นถึงผลตอบแทนทางการเงิน หรือความสามารถในการทำกำไรของโครงการเพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจว่าถ้ามีการดำเนินงานตามโครงการนี้แล้วจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินใด ๆ ในทุกขั้นตอนของโครงการ

โดยทั่วไปการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการจะประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ฐาปนา ฉินไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2545 : บทที่ 1 – 9)

2.2.1 การคาดคะเนค่าใช้จ่ายของโครงการ

2.2.2 การคาดคะเนการเงินของโครงการ

2.2.3 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของโครงการ

2.2.4 การประเมินผลตอบแทนทางการเงินของโครงการ

2.2.5 การพิจารณาแหล่งที่มาของเงินทุนของโครงการ

ดังนั้น การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ จะต้องเริ่มต้นด้วยการศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านการตลาดเสียก่อน เพื่อทราบถึงการประมาณการของอุปสงค์ของผลิตภัณฑ์หรือบริการว่าจะมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ควรลงทุนหรือไม่ จากนั้นจึงดำเนินการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อประเมินผลค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนของโครงการ ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการตัดสินใจว่าโครงการนี้เหมาะสมกับการลงทุนหรือไม่

7. โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)

7.1 ประวัติความเป็นมาของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)

ธันยวัชร ไซยตระกูลชัย (2543 : 50) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรปริญญาโททางบริหารธุรกิจ (Master of Business Administration = MBA) ศาสตร์สาขานี้ถูกคิดค้นที่สหรัฐอเมริกาในปลายร้อยปีแล้ว แต่เพิ่งจะมีการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการในเมืองไทยเมื่อราวเสี้ยวศตวรรษที่ผ่านมา และเมื่อกล่าวถึงความยอดเยี่ยมแล้ว MBA ก็เพิ่งจะเป็นปริญญาที่ฮิตติดตลาดเมื่อสิบกว่าปีที่ผ่าน เมื่อจำนวนผู้สมัครสอบชิงที่นั่งเรียนสาขาวิชานี้เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยอดผู้สมัครสูงขึ้นทุกปีจากจำนวน 5,000 คนเมื่อต้นทศวรรษ 90 ก่อนเพิ่มขึ้นเป็นเกือบ 10,000 คนช่วงกลางทศวรรษเดียวกัน จากเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นในสถาบันของรัฐอื่น ๆ ด้วยเช่นกันที่คณะบริหารธุรกิจสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) มีผู้สมัครสอบกว่า 3,000 คนต่อปีเพื่อชิงที่นั่งเพียง 120 คนที่กลายเป็นศิษย์เก่าสถาบัน

เมื่อความต้องการปริญญาใบนี้มีมากยิ่งขึ้นส่งผลให้สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนเริ่มเข้าสู่ธุรกิจการสอน MBA กันถ้วนหน้า หลังจากที่คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ได้เปิดสอน MBA ขึ้นเมื่อปี 2509 โดยเปิดสอนเป็นภาคกลางวันตามแบบอย่างที่เป็นที่ปฏิบัติกันในอเมริกา อีก 6 ปีถัดมาในปี 2515 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดสอน MBA เช่นกัน ด้วยความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันประกอบกับการเปิดสอนเป็นภาคค่ำ ซึ่งเปิดโอกาสให้คนที่ทำงานสามารถเรียนควบคู่กันได้ทำให้ MBA ธรรมศาสตร์ประสบผลสำเร็จอย่างรวดเร็ว กระทั่งกลายเป็นสุดยอดความใฝ่ฝันของผู้ที่ต้องการเรียน MBA ในเมืองไทย คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยเปิดสอน MBA เมื่อปี 2525 ทั้งที่ก่อนหน้านี้มีการสอนด้านบริหารธุรกิจ ในระดับปริญญาโทอยู่แต่เรียกในชื่อว่าปริญญาพาณิชยศาสตร์มหาบัณฑิต และใน

ปีนั้นมีการเปิดสอน MBA อีกถึง 4 สถาบันด้วยกันและต่อมาในภายหลังทั้ง 4 สถาบันนี้ได้กลายเป็น MBA ที่มีบทบาทไม่น้อยในเวลาต่อมา นั่นคือ MBA GIBA (Graduate Institute Of Business Administration) MBA มหาวิทยาลัยกรุงเทพ MBA มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและ MBA มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 3 สถาบันแรกนั้นสอนเป็นภาษาอังกฤษ โดย GIBA หรือต่อมาเป็น ศสินทร์ (SASIN) เป็นสถาบันอิสระสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งถือเป็นลูกพี่ลูกน้องกับ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปี 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม ก็เปิดตัวไล่เลี่ยกัน ก่อนที่ศรีปทุมจะขยายฐาน ขยายหลักสูตรไปยังวิทยาเขตชลบุรี และวิทยาเขตพญาไท ที่อาคารบุญผ่องในอีกหลายปีถัดมา ในปี 2531 วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์เปิด MBA หลังจากนั้นหนึ่งปีก็มีการเปิด MBA เพิ่มขึ้นอีกหลายสถาบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้เปิดสอน MBA สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ ถือเป็นการ แยกกลุ่มตัวเองอย่างน่าสนใจ เพราะว่าช่วงนั้นการค้าระหว่างประเทศหรือการส่งออกเป็นธุรกิจที่จัดว่าเป็นอนาคตของไทยในปีเดียวกันนี้สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute Of Technology = AIT) ซึ่งเป็นสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการเรียนการสอนเทคโนโลยีการผลิต สอน MBA โดยเน้นไปที่การจัดการเทคโนโลยีเสียเป็นส่วนใหญ่ ในปี 2533 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้เปิดสอน MBA ในมหาวิทยาลัยระดับภูมิภาคเป็นแห่งแรกหลังจากนั้นได้มีหลายสถาบันเปิดหลักสูตร MBA ตามกันมากขึ้น

7.2 สภาพปัจจุบันของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)

การเรียน MBA หรือเรียนต่อในระดับปริญญาโท ไม่ได้เป็นเหมือนกับการสอบเอ็นทรานซ์เพื่อเรียนปริญญาตรี ซึ่งเป็นขั้นตอนอัตโนมัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน หากแต่ผู้เรียนต้องวางแผนให้รอบคอบเสียก่อนถึงผลได้ ผลเสีย ความคุ้มกับสิ่งที่ต้องเสียไประหว่างทาง ก่อนอื่นผู้เรียน MBA ต้องถามตัวเองให้ได้ว่า หลังจากเรียนจบแล้วเงินหลายแสนบาทที่ลงทุนไปจะคุ้มค่างับสิ่งที่ได้มาหรือเปล่านอกจากนั้นยังมีเรื่องของเวลาเข้ามาเป็นต้นทุนเพิ่มขึ้นอีกนอกเหนือจากเงินทอง การเรียน MBA ในประเทศไทยเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้คนหนุ่มสาวจำนวนมากที่ต้องการขยายขยายฐานความรู้ไปจนถึงเพื่อหาช่องทางใหม่ ๆ ให้กับชีวิต เพราะนอกจากจะเป็นแขนงวิชาที่ตลาดงานเปิดกว้างแล้ว ยังสามารถทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยมีค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่า อีกทั้งเรียนในประเทศก็จะได้ประสบการณ์ที่เข้ากับสถานการณ์ในประเทศเราได้อีก ส่งผลให้แวดวงอุดมศึกษาในประเทศไทยเต็มไปด้วยหลักสูตรการเรียนการสอนด้าน MBA ที่มีชื่อต่าง ๆ นานา ไม่ว่าจะเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันบริหารธุรกิจศสินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น

การเป็นที่นิยมของโครงการ MBA ยังสะท้อนให้เห็นจากการที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เลือกมาเปิดชั้นเรียนตามออฟฟิศ อาคารสำนักงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกแก่ผู้เรียนจะได้

ไม่ต้องฟันฝ่ารบรากับการจราจรอย่างแต่ก่อน สถาบันเหล่านั้นก็เช่น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สถาบันบางแห่งก็ขยายตัวไปเปิดหลักสูตร MBA ในต่างจังหวัดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในท้องถิ่น สถาบันเหล่านั้นก็เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สำหรับค่าใช้จ่ายในการเรียน MBA จะแตกต่างกันไปตามแต่ละมหาวิทยาลัย และแต่ละหลักสูตร หากเป็นมหาวิทยาลัยที่จะต้องเชิญอาจารย์มาจากต่างประเทศ ค่าเล่าเรียนก็จะแปรผันตามไปอีก แต่โดยส่วนมากแล้วการเรียนต่อปริญญาโทในโรงเรียนบริหารธุรกิจในประเทศไทยจะใช้เงินประมาณ สองถึงแปดแสนบาท และในบางหลักสูตรอาจจะถึงหลักล้าน หากมีเงื่อนไขในเรื่องของการเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนไปยังต่างประเทศ

หลักสูตร MBA ที่มีการเปิดสอนในประเทศไทยนั้น แม้ว่าจะมีให้เลือกหลายสถาบันและมีการสอนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ แต่เนื้อหาของหลักสูตรส่วนใหญ่จะไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนที่จะแตกต่างกันอย่างชัดเจนอยู่ที่เงื่อนไขของคุณสมบัติของผู้เรียนในแต่ละหลักสูตร และคณาจารย์ผู้สอน ซึ่งปัจจุบันมี MBA 3 ประเภทหลัก ดังนี้

1. MBA ภาคปกติ (Regular MBA Programme) ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนการสอนภาคกลางวัน สำหรับผู้เรียน ที่มีเวลาและต้องการเรียนเต็มเวลา จะมีบ้างที่เป็นการเรียนการสอนในช่วงเย็นของวันธรรมดา ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มนี้โดยทั่วไปจะเป็นผู้เรียนที่เพิ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และต้องการศึกษาต่อเนื่องก่อนเข้าทำงาน โดยหวังว่าเมื่อจบการศึกษา MBA ตามหลักสูตรนี้แล้วจะสามารถก้าวเข้าสู่ระบบการจ้างงานด้วยโอกาส และตำแหน่งหน้าที่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม หลักสูตรภาคปกตินี้จึงไม่เน้นการมีประสบการณ์การทำงาน

2. MBA สำหรับผู้บริหารระยะต้น (Young Executive MBA) เงื่อนไข และคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ โดยทั่วไปจะกำหนดให้เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 2 ถึง 3 ปีขึ้นไป มีการเรียนการสอนในช่วงเวลาเย็นของวันธรรมดา และวันเสาร์ หรือบางแห่งอาจจะให้มีการเรียนการสอนเฉพาะในวันหยุดสุดสัปดาห์เท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ที่ทำงานแล้ว

3. MBA สำหรับผู้บริหาร (Executive MBA) มักจะเน้นสำหรับผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5 ถึง 7 ปี ขึ้นไป หรืออาจมีเงื่อนไขเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้เรียนมาเป็นข้อพิจารณาประกอบด้วย แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามกฎของทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

สาขาที่เปิดสอนในหลักสูตร MBA ในประเทศไทย ทุกวันนี้ มีจำนวน 15 สาขา ดังนี้

1. สาขาการตลาด
2. สาขาการบัญชี
3. สาขาการเงิน
4. สาขาการจัดการ

5. สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
6. สาขาการจัดการสำหรับผู้ประกอบการ
7. สาขาบริหารทั่วไป
8. สาขาการจัดการอุตสาหกรรม
9. สาขาการจัดการพาณิชยอิเล็กทรอนิกส์
10. สาขา ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
11. สาขาการจัดการโฆษณา
12. สาขาวิทยาการการตัดสินใจ
13. สาขาพฤติกรรมองค์กร
14. สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
15. การบริหารปฏิบัติการ

จากสาขาของ MBA ที่เปิดสอนในข้างต้นทำให้ทราบถึงสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เป็นที่ต้องการของผู้เรียน ทำให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ นิยมที่จะเปิดหลักสูตร MBA เพราะเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน เป็นสิ่งที่ผู้ทำวิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของ MBA สาขาวิชาการเงิน เนื่องจากหลักสูตรเฉพาะด้านการเงินช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกอาชีพที่ทำนายความสามารถและได้รับผลตอบแทนสูง เพื่อทำงานต่าง ๆ ในองค์กร เช่น การวิเคราะห์การเงิน การวิเคราะห์การซื้อกิจการ การวิเคราะห์การลงทุน การปรับโครงสร้างหนี้ เกี่ยวกับกลยุทธ์ในการลงทุนของบริษัทและวิธีการชนะใจผู้บริโภค เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องในการดำเนินธุรกิจต่อไป ซึ่งสภาพการแข่งขันในปัจจุบันของหลักสูตร MBA นี้ค่อนข้างรุนแรงมาก แต่เนื่องจากข้อดีของธุรกิจประเภทนี้คือไม่มีการคิดอัตราภาษีเงินได้สำหรับธุรกิจประเภทนี้ เนื่องจากถูกมองว่าเป็นธุรกิจเพื่อการศึกษา ประกอบกับยังสามารถทำรายได้ค่อนข้างมากจนทำให้สถาบันต่าง ๆ หันมาเปิดธุรกิจนี้กันอย่างมากมาย

7.3 สภาพการแข่งขันของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)

ปัจจุบันมีสถาบันที่เปิดสอน MBA สาขาวิชาการเงินอยู่หลายราย ทั้งสถาบันของรัฐบาลและเอกชน มีทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติ ค่าใช้จ่ายในการศึกษานั้นโดยเฉลี่ยแล้วจะไล่เลี่ยกัน โดยส่วนใหญ่จะเปิดสอนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ซึ่งผู้วิจัยจะเน้นเฉพาะหลักสูตรภาษาไทยภาคพิเศษเท่านั้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดสถาบันที่เปิดสอนสาขาการเงินหลักสูตรภาษาไทยในประเทศไทย

สถาบันการศึกษา	ช่วงเวลาเรียน		ประสบการณ์ การทำงาน	ค่าใช้จ่าย ตลอด หลักสูตร
	วันธรรมดา	วันเสาร์และ วันอาทิตย์		
1.สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)	✓		3 ปี	356,000 บาท
2.มหาวิทยาลัยรามคำแหง		✓	3 ปี	150,000 บาท
3.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	✓		3 ปี	259,500 บาท
3.มหาวิทยาลัยสยาม	✓		-	147,900 บาท
4.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	✓	✓	2 ปี	150,000 บาท
5.มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย		✓	2 ปี	170,000 บาท
6.มหาวิทยาลัยเกริก	✓		-	140,000 บาท
7.มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	✓		-	170,000 บาท
8.มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	✓	✓	-	160,000 บาท
9.มหาวิทยาลัยศรีปทุม	✓	✓	-	200,000 บาท
10.NORTH BANGKOK	✓		-	155,000 บาท

การเรียนการสอน : โดยส่วนใหญ่จะมีอาจารย์และบุคคลที่มีชื่อเสียงในประเทศไทยเป็นผู้สอนโดยจะสอนรุ่นละประมาณ 40 – 50 คน เน้นการทำกรณีศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

การโฆษณาและส่งเสริมตลาด : ใช้การโฆษณาทางแผ่นพับ ป้ายผ้าที่ติดข้างทาง ทางอินเทอร์เน็ต ทางหนังสือพิมพ์ เป็นต้น และมีการเสนออาหารว่างระหว่างเวลาเรียน มีศูนย์ออกกำลังกาย (Fitness) การศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีเอกสารประกอบการเรียนการสอนให้

อย่างไรก็ตาม ตลาดของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน แม้ว่าจะมีผู้แข่งขันน้อยรายแต่การตัดสินใจเรียนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความมีชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอนและสถาบันเป็นสำคัญ ที่จะเป็นแรงดึงดูดให้มีผู้สนใจเรียนกับสถาบันของตน ดังนั้นการสร้างชื่อเสียงในสาขาวิชาอื่น ๆ ของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทั้งความรู้และคุณภาพเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการประชาสัมพันธ์และจะส่งผลให้หลักสูตรของสถาบันมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในตลาดมากขึ้น

8. โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากปรากฏการณ์ที่เหลียวซ้ายแลขวาไปทางไหน ก็พบแต่ผู้คนจำนวนมากมายต่างแข่งขันกันเพื่อแย่งที่นั่งเรียน ซึ่งมีจำนวนจำกัดในสถาบันการศึกษา หรือแม้แต่คนที่มีความรู้ที่เพียงพอแต่ก็คิดที่จะศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ใบปริญญามาปรับฐานะในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ในขณะที่องค์กรธุรกิจหลาย ๆ แห่ง ซึ่งเป็นแหล่งตลาดแรงงานก็เปิดโอกาสให้ผู้เรียนจบ เข้ามาทำงานมากที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าทำไมสถาบันการศึกษาทั้งหลายในเมืองไทยต่างก็เร่งเปิดสอนหลักสูตร MBA กันทั่วหน้า

ดังนั้นโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เล็งเห็นถึงความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางด้านการเงิน ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการศึกษาบริหารธุรกิจระดับปริญญาโททางด้านการเงินโดยเฉพาะที่วางแนวความคิดอยู่บน Entrepreneurship สำหรับท่านที่ต้องการเป็นผู้รอบรู้ในเชิงธุรกิจและมีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมทั้งจะบุกเบิกผลิตภัณฑ์และบริการรูปแบบใหม่ ๆ มหาวิทยาลัยได้จัดหลักสูตรเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์ของท่าน โดยที่ได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานทั้งวิชาการ (Knowledge) 30% ประสบการณ์ (Know-how) 30% และการประยุกต์ใช้ (Application) 40% ซึ่งหมายถึงท่านคือส่วนหนึ่งของกระบวนการศึกษา ท่านคือผู้กำหนดสาระที่ท่านต้องการ และท่านมีโค้ชจากทั้งสายวิชาการและผู้มีประสบการณ์ที่มีชื่อเสียง จากองค์กรทั้งในและนอกประเทศคอยให้คำปรึกษาแนะนำทางการเรียนไปจนกระทั่งท่านสำเร็จการศึกษาระดับ MBA

ปรัชญา

หลักสูตรนี้มุ่งหวังที่จะพัฒนาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ ในการบริหารการตลาด การบริหารธุรกิจ และการบริหารการเงิน อย่างมีคุณภาพเป็นเลิศ โดยเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนเป็นผู้มีจริยธรรมทางธุรกิจในการประกอบการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้บริหารที่ต้องการเพิ่มเติมความรู้ ทักษะ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้มี Forum สำหรับกิจกรรมที่ได้รับทั้งประโยชน์ด้านสังคมและการศึกษาระดับปริญญาโท
2. เพื่อสร้างผู้บริหารให้ "รอบรู้และสร้างสรรค์" อันจะเป็นผู้นำวงการธุรกิจในทุก ๆ ระดับ
3. เพื่อแนะนำองค์ความรู้ ทฤษฎี เทคโนโลยี และแนวทางการลงทุนใหม่ให้แก่ผู้บริหาร
4. เพื่อให้สามารถบริหารการจัดการ บริหารการตลาด และบริหารการเงินให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ตลอดจนเป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพและมีจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะเป็ลลูกค้าของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยอุปสงค์ของผู้เรียนที่สนใจโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะได้จากแบบสอบถามที่ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นที่ 1 เตรียมอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากร

โดยติดต่อกับทางมหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติใช้อาคารในการเรียนเพิ่มเติม และจัดหาบุคลากร ได้แก่ อาจารย์สอน เจ้าหน้าที่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 การส่งเสริมการตลาด

โครงการจะทำการโฆษณาโดยใช้ป้ายผ้า การแจกใบปลิว การประชาสัมพันธ์ผ่านนิสิตที่เรียนอยู่ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ในสาขาต่าง ๆ ก่อนทำการเปิดสอน

ขั้นที่ 3 การขออนุมัติหลักสูตร

หลักสูตรและเวลาเรียน

หลักสูตรนี้ใช้เวลาเรียนประมาณ 2 ปี ช่วงสุดสัปดาห์โครงการได้จัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่นต่อการศึกษาเมื่อเทียบกับกับการศึกษา MBA ทั่วไป โดยที่จะเน้นหนักเรื่องกลยุทธ์การวางแผนและนโยบายในวงการธุรกิจ โดยใช้องค์ความรู้และประสบการณ์มาสร้างเสริมแนวความคิดด้านธุรกิจของท่านเพราะเชื่อว่า Idea ของท่านคือหัวใจของหลักสูตรการศึกษา

ตัวอย่างโครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A.)

โครงสร้างหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต ประกอบด้วยหมวดวิชาต่อไปนี้

1. หมวดวิชาแกน	21
2. หมวดวิชาเอก ไม่น้อยกว่า	18
วิชาเอกบังคับ	9
วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	9
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	3
4. สารนิพนธ์	6
รวมไม่น้อยกว่า	<u>48</u>

ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย 3 ภาคเรียนและอย่างมากไม่เกิน 5 ปีการศึกษา

ค่าเล่าเรียน (แบบเหมาจ่าย) :

ภาคพิเศษ ภาคต้นและภาคปลาย ภาคเรียนละ 42,000 บาท และ ภาคฤดูร้อน ภาคเรียนละ 25,000 บาท ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรโดยประมาณ 240,000 บาท

เวลาเรียนและสถานที่เรียน :

ภาคพิเศษ : ใช้เวลาเรียนประมาณ 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เรียนวันศุกร์ เวลา 18.00 ถึง 21.00 น. เรียนวันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 09.00 – 21.00 น. ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สาขาวิชาการเงิน : หมวดวิชาแกน 21 หน่วยกิต

กง 532 การจัดการทางการเงิน	3 (3 – 0)
FI 532 Financial Management	
กจ 551 การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ	3 (3 – 0)
MG 551 Production and Operations Management	
กต 543 การจัดการการตลาดขั้นสูง	3 (3 – 0)
MK 543 Advanced Marketing Management	
ทร 561 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขั้นสูง	3 (3 – 0)
BU 561 Advanced Human Resource Management	

ธร 592 ระเบียบวิธีการวิจัยทางธุรกิจ	3 (3 – 0)
BU 592 Business Research Methodology	
บช 523 การบัญชีเพื่อการจัดการ	3 (3 – 0)
AC 523 Managerial Accounting	
ศฐ 571 เศรษฐศาสตร์การจัดการ	3 (3 – 0)
EC 571 Managerial Economics	

สาขาวิชาการเงิน : หมวดวิชาเอก

วิชาเอกบังคับ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

กง 681 สัมมนาการจัดการทางการเงิน	3 (3 – 0)
FI 681 Seminar in Financial Management	
กง 533 การจัดการลงทุน	3 (3 – 0)
FI 533 Investment Management	
กง 534 การจัดการเงินระหว่างประเทศ	3 (3 – 0)
FI 534 International Financial Management	

วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยต้องเลือกเรียนรายวิชา กง 691 การวิจัยการเงินจำนวน 3 หน่วยกิต และเลือกเรียนรายวิชาอื่นอีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

กง 535 การจัดการสถาบันการเงิน	3 (3 – 0)
FI 535 Management of Financial Institutions	
กง 536 ตราสารอนุพันธ์และการจัดการความเสี่ยง	3 (3 – 0)
FI 536 Derivatives and Corporate Risk Management	
กง 537 การจัดการความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ย	3 (3 – 0)
FI 537 Forex and Interest Rate Risk Management	
กง 538 การวิเคราะห์หลักทรัพย์และการจัดการกลุ่มหลักทรัพย์	3 (3 – 0)
FI 538 Securities Analysis and Portfolio Management	
กง 539 การบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้	3 (3 – 0)
FI 539 Risk Management Techniques for Fixed Income Investment	
กง 540 การเงินและการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์	3 (3 – 0)
FI 540 Real Estate Finance and Investment	
กง 541 การเงินสำหรับผู้ประกอบการ	3 (3 – 0)

FI 541 Entrepreneurial Finance	
กข 542 การจัดการด้านการเงินยุคใหม่	3 (3 – 0)
FI 542 Advanced Financial Management	

สาขาวิชาการเงิน : หมวดวิชาเลือกเสรี

วิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

โดยเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

ชร 511 เทคโนโลยีและความสามารถในการถ่ายทอดเพื่อการจัดการ	3 (3 – 0)
BU 511 Technology and Transfer Ability for Management	
ชร 512 สถิติธุรกิจขั้นสูง	3 (3 – 0)
BU 512 Advanced Statistics for Business	
ชร 513 กฎหมายและภาวะแวดล้อมทางสังคมของธุรกิจ	3 (3 – 0)
BU 513 Legal and Social Environments of Business	
ชร 514 จิตวิทยาองค์การ	3 (3 – 0)
BU 514 Organizational Psychology	
กข 552 ทฤษฎีการบริหารและการปฏิบัติการ	3 (3 – 0)
MG 552 Administrative Theory and Practices	

สารนิพนธ์

กข 688 สารนิพนธ์	3 (3 – 0)
FI 688 Master's Project	

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ ประเทศอังกฤษ หรือ NANE (National Institute for Adult Education. 1970.) ได้แบ่งเหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าศึกษาต่อ ดังนี้

1. เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุสำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น เข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self – development) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงใดโดยเฉพาะ เรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตนเอง

3. แม่บ้านที่อยู่แต่ในบ้าน (Captive Wives) เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในสังคมในเมืองไทย โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเองและเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมักใช้เวลาว่างในช่วงกลางวันเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น การทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เรียนภาษา ศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้น

4. เหตุจูงใจทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นผลสำคัญอีกอย่างหนึ่งเนื่องจากมีแรงผลักดันทางสังคมแฝงอยู่ด้วย นอกจากนั้นการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลังพรรคพวก เพราะเพื่อนชวนหรือเพราะมีเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี

5. เหตุผลอื่น เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ มีโปรแกรมที่น่าสนใจอยู่ใกล้ ๆ บ้าน เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในวัยผู้ใหญ่ต้องการรู้เรื่อง การตกแต่งบ้าน การเลี้ยงลูก การพัฒนาอาชีพ ในวัยกลางคนต้องการศึกษาเรื่องการใช้เวลา เรื่องของวัยรุ่น เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุตร เป็นต้น ในวัยสูงอายุมักจะเกี่ยวกับการปรับตัวเพื่อเกษียณอายุราชการ เพื่อรักษาสุขภาพ ต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต เป็นต้น

โบเชียร์. (Boshier. 1971 : 3 – 26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (Educational Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social Relationships)
2. การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น (External Expectation)
3. การประกอบอาชีพ (Professional Advancement)
4. การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ (Escape/ Stimulation)

5. การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน (Social Welfare)

6. การเรียนเพื่อรู้ (Cognitive Interest)

มอร์สตันและสมาร์ท. (Morstain and Smart. 1974 : 83 – 89) ได้ศึกษาสาเหตุการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 626 คน ผู้เรียนแต่ละคนเรียนสำเร็จหลักสูตร (Educational Participation) และให้เรียงลำดับเหตุผลการเข้าร่วมประชุมกิจกรรมทางการศึกษาที่เป็นไปได้ 48 ข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกินกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเขาไม่ได้คิดจุดประสงค์ 9% ตอบว่าเพื่อให้รู้จักสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอีก 9% มาเรียนเพื่อที่จะหนีกิจกรรมประจำวันอีก 6% หนีความน่าเบื่อจากชีวิตประจำวัน

อัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล. (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจของบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2529 จำนวน 410 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ความต้องการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต ต้องการความรู้ใหม่ ๆ มาใช้งานที่จะปฏิบัติต่อไป และต้องการความรู้วิชาการใหม่ ๆ ที่ทันสมัย

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษา ต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ผลดังนี้

2.1 แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษา ระหว่างนิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตจากสถาบันการศึกษาส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.2 แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิงที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตก่อนเข้าศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตมาแล้ว ไม่เกิน 3 ปี กับมากกว่า 3 ปี นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต น้อยกว่า 3.00 กับ ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน และนิสิตที่มีงานทำกับไม่มีงานทำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. นิสิตทั้ง 13 ภาควิชา มีแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับที่ละคู่พบว่า นิสิตภาควิชาพลศึกษา กับ นิสิตภาควิชาการศึกษานอกระบบ โรงเรียนนิสิตภาควิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์ – สังคม) กับ นิสิตภาควิชาประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. ตัวประกอบที่สำคัญที่เกี่ยวกับแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษา ต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมี 8 ตัวประกอบ คือ (1) คุณภาพของอาจารย์และการจัดการศึกษา (2) ความต้องการปริญญาโทบัณฑิต (3) สาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของสังคม (4) ความรู้ (5) สาขาวิชาที่นิสิตมีความสามารถเรียนสำเร็จได้ (6) สาขาที่มีความสามารถนำไปใช้ (7) สาขาวิชาที่ตรงกับความถนัดของนิสิต และ (8) เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ตัวอย่างประกอบเหล่านี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 42.6

นิตยา วัฒนภรณ์ (2530 : 89) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน

สุรกุล เจนอบรม. (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาถึงความต้องการและความสนใจด้านการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการไทย ได้ดำเนินการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามกับข้าราชการ 5 กระทรวง เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง กระทรวงละ 2 กรม ๆ ละ 100 คน รวมทั้งสิ้น 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการส่วนใหญ่ สนใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาตรี และปริญญาเอก ตามลำดับ เหตุผลของความต้องการศึกษาต่อเพราะเห็นว่าปริญญาบัตรยังคงมีความจำเป็นสำหรับความก้าวหน้าในชีวิตข้าราชการและค่านิยมในสังคมไทยยังเน้นความสำคัญของปริญญามากกว่าประสบการณ์ ข้าราชการจำนวนมากถึง 804 คน ต่างเห็นว่าจะต้องหาความรู้เพิ่มเติม เพราะยังมีความรู้และประสบการณ์ไม่เพียงพอแก่การปฏิบัติงานราชการจึงมีความยินดีสนใจที่จะเข้าร่วมฝึกอบรมสัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการและอื่น ๆ ที่หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีขึ้นเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการ

รังรอง สีทองดี (2535 : 255,265) ทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พบว่านิสิตที่มีสาขาวิชาเอกแตกต่างกันมีระดับแรงจูงใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รังรอง สีทองดี (2535 : 260 – 266) ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พบว่าแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ด้านการมาเรียนด้วยแรงสนับสนุนจากผู้อื่น เช่น การที่ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง เกี่ยวกับการที่สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียน และยังพบว่านิสิตปริญญาโทภาคพิเศษมีความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษในด้านการลงทะเบียนและค่าใช้จ่ายในการเรียนมากที่สุดคือ ต้องการให้ลดค่าหน่วยกิต

มณฑนา เจริญพงษ์ (2535 : 46 – 47) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของบัณฑิตคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง คือ ปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย ได้แก่อาจารย์ที่มีคุณภาพ มีการเรียนการสอนหลายแบบ ค่าหน่วยกิตถูก เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ต้องการเสริมฐานะทางสังคม ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการงานที่มีรายได้สูง เป็นต้น

ชนิดา เพชรทองคำ (2542 : 104) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง เป็นแรงจูงใจในการศึกษาอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านอาชีพ แรงจูงใจด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความคิดเห็น

บำเพ็ญ โรจน์ปรีชา (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจความต้องการของสังคมต่อการเปิดการศึกษาระดับปริญญาโทและการให้บริการทางวิชาการของสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลสำรวจตามความคิดเห็นสรุปได้ว่า

1. โครงการปริญญาโทของสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับความสนใจให้เปิดดำเนินการเป็นอันดับหนึ่ง เมื่อเทียบกับโครงการให้บริการศึกษาต่อสังคมโดยวิธีการสัมมนาทางวิชาการและการอบรมระยะสั้น

2. สาขาวิชาที่ได้รับความสนใจให้เปิดดำเนินการเป็นอันดับหนึ่งคือสาขาบรรณารักษศาสตร์และสนเทศศาสตร์

สำหรับการจัดบริการทางสังคมของสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ ผลการสำรวจความคิดเห็นประมวลสาระสำคัญได้ว่า ควรดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไปทั้งการสัมมนาทางวิชาการและการอบรมสั้น

ระเบียบ ณฑาพสินธุ์. (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีฐานะปี 1 ถึง ปี 4 จาก 8 คณะ จำนวน 597 คน และอาจารย์ 8 คณะ จำนวน 115 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาต้องการเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาโทหรือวิชาเลือกเสรี
2. นักศึกษาต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เอื้อในการประกอบอาชีพ
3. นักศึกษาได้รับการมอบหมายให้อ่านค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษในอัตราส่วนที่สูง แต่ปริมาณความเข้าใจมีแค่ระดับปานกลาง
4. นักศึกษาให้ความสำคัญแก่ทักษะการฟัง และการพูด มากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ

5. นักศึกษาต้องการจะให้มีการเพิ่มเนื้อหา ศัพท์เฉพาะที่เอื้อทางด้านวิชาชีพในวิชาภาษาอังกฤษ

6. ในกรณีที่มีการเรียนร่วมกันกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ นักศึกษาวิชาโท หรือเลือกเสรี ได้แสดงความคิดเห็นว่าตนเสียเปรียบในด้านต่าง ๆ คือการตัดเกรดร่วมกัน

7. อาจารย์ส่วนใหญ่ 88.4% ได้มอบงานให้นักศึกษาไปอ่านค้นคว้าตำราภาษาอังกฤษ มีอาจารย์เพียงร้อยละ 48.2% ได้มอบงานอ่านค้นคว้าประเภทเอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ

วิไลวรรณ มณีฉาย. (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความนิยมในการเลือกคณะในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกคณะหรือสาขาวิชา กับความมุ่งหมายในการประกอบอาชีพของนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พิจารณายอดรวมของคะแนนการเลือกทั้งหมด ปรากฏว่าโปรแกรมศิลป์ ภาษา และศิลป์ จำนวน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะมีคะแนนรวมอยู่ในเกณฑ์สูงสุดสายวิทยาศาสตร์กายภาพได้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสายสังคมศาสตร์ คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2. พิจารณาจำนวนคณะที่มีการเลือกว่ามหาวิทยาลัยใดจะมีคะแนนสูงสุดและต่ำที่สุด ผลที่ได้คือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะคณะของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีคะแนนสูงสุดในแต่ละคณะใกล้เคียงกัน

4. ศึกษาเฉพาะความนิยมในการเลือกคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏว่า

4.1 ในโปรแกรมศิลป์ ภาษา คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มีคะแนนสูงสุดในอันดับการเลือกที่ 1

4.2 ในโปรแกรมศิลป์ จำนวน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนสูงสุดในอันดับการเลือกที่ 1

4.3 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ มีคะแนนสูงสุดในอันดับการเลือกที่ 1

5. การศึกษาความสัมพันธ์ของการเลือกคณะหรือสาขา กับความมุ่งหมายในการประกอบอาชีพในอนาคต ปรากฏว่านักเรียนทั้งสามโปรแกรมมีการเลือกที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างคณะหรือสาขาวิชา กับอาชีพ

สุมารีย์ อิงคนารถ. (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อการเลือกเรียนวรรณคดีอังกฤษ และอเมริกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 323 คน ผลการวิจัยพบว่าวิธีสอน บุคลิกภาพ ประโยชน์ที่ได้รับ จากวรรณคดี ความรู้พื้นฐาน ตำรา อุปกรณ์ และวิธีประเมินผล ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียน

วรรณคดีของนักศึกษาพื้นฐานของนักศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์ต่อความเห็นเกี่ยวกับการสอน

อำนาจ จันทรแป้น (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินการเปิดสอนปริญญาโทภาคพิเศษวันเสาร์และวันอาทิตย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อการประเมินการดำเนินงานใน 3 ด้าน คือ การรับเข้าศึกษา การเรียนการสอน และการจัดการ และผลที่ได้รับหรือผลกระทบ ทำการ ประเมิน 7 สาขาวิชาที่เปิดทำการสอน ภาคพิเศษผู้ให้ข้อมูลคือ นักศึกษา บัณฑิต และอาจารย์ผู้สอน สรุปได้ดังนี้ การรับเข้าศึกษา มีความเหมาะสมทุกด้านที่ทำการประเมิน ด้านที่มีความเหมาะสมน้อยกว่าด้านอื่นคือ การสอบภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมเกือบทุกด้านยกเว้นการกำหนดเวลาให้นักศึกษาปริญญานอกเวลาเรียน และการประเมินการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหัวข้อที่นักศึกษาจะทำวิทยานิพนธ์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวเป็นสิ่งที่ควรปรับปรุงการจัดการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ควรปรับปรุงให้มีห้องสำหรับทำกิจกรรมและพักผ่อน จัดสภาพห้องเรียนที่เอื้อต่อบรรยากาศในการเรียนและปรับปรุงห้องสมุด สถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่เก็บยานพาหนะและห้องน้ำ การบริการควรปรับปรุงฝ่ายประชาสัมพันธ์ สหกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุด ฝ่ายแนะแนวและความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

สุนิดา อภัยรัตน์. (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้เชิงเศรษฐกิจของกองทุนบัตรสุขภาพที่อาจปรับขยายเป็นรูปแบบของการประกันสุขภาพใน 4 ประเด็นคือ

1. ความเป็นไปได้ของการประกันสุขภาพโดยสมัครใจ
2. ความเป็นไปได้ของขนาดกองทุนและราคาบัตร
3. ความเป็นไปได้ของการบริหารกองทุน
4. ความเป็นไปได้ของขอบข่ายการคุ้มครองการประกัน

โดยใช้กองทุนบัตรสุขภาพเป็นหน่วยวิเคราะห์หลักและใช้ข้อมูลจาก “โครงการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลโครงการบัตรสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข”

ผลการวิจัยพบว่าความเป็นไปได้ที่จะปรับกองทุนบัตรสุขภาพเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพนั้นในแง่ของการประกันสุขภาพโดยสมัครใจแล้ว ควรให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์อย่างมาก ควรให้กองทุนสามารถขยายขอบข่ายการดำเนินงานให้ครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขวางมากขึ้น ในแง่ของขนาดกองทุนและราคาบัตร พบว่าราคาบัตรประกันสุขภาพควรมีราคาประมาณ 400 บาทหรือกว่านั้นขึ้นไปและกองทุนต้องขยายบัตรให้ไม่ได้น้อยกว่า 31 บัตร แต่ถ้าหากบัตรประกันสุขภาพมีราคา 300 บาท เท่ากับราคาบัตรสุขภาพในปี 2532 อย่างน้อยที่สุดกองทุนจะต้องขายบัตรได้มากกว่า 41 บัตร ขึ้นไปจึงจะมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการ

ในส่วนความเป็นไปได้ของการบริหารกองทุน พบว่ากองทุนต้องมีจำนวนเงินกองทุนเกินกว่า 5,000 บาทขึ้นไป และการจ่ายเงินชดเชยสถานบริการเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลสมาชิกนั้น กองทุนควรจ่ายเป็นสัดส่วนของเงินค่าขายบัตรตั้งกรณีบัตรสุขภาพ แต่ควรเพิ่มสัดส่วนการจ่ายให้แก่โรงพยาบาลชุมชน และลดสัดส่วนการจ่ายให้แก่โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลศูนย์

สำหรับความเป็นไปได้ในแง่ของขอบข่ายการคุ้มครองของการประกันสุขภาพ บัตรประกันสุขภาพควรจำกัดชนิดและประเภทของโรคที่ให้การรักษา โดยมีขอบเขตเพียงให้การรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย และรวมถึงการป้องกัน การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและการวางแผนครอบครัวเท่านั้น ส่วนพิกัดจำนวนสมาชิกที่สามารถใช้สิทธิบัตรได้นั้นควรกำหนดเป็น 5 คน

นพรัตน์ เมทนิสสุติ. (2538 : 91-92) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา สำหรับนักเรียนที่ต้องการสอบเข้าเรียนต่อในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับโรงเรียนที่มีชื่อเสียงโดยสรุปได้ ดังนี้

ด้านการตลาด : จะสอบถามความคิดเห็นจากผู้ปกครองนักเรียน โดยศึกษาความต้องการกวดวิชาของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 พบว่า ผู้ปกครองทั้งจากโรงเรียนเอกชนและรัฐบาลต้องการให้บุตร หลาน เรียนกวดวิชา และนักเรียนเอกชนประมาณร้อยละ 70 กำลังเรียนกวดวิชา และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จะเรียนกวดวิชาอยู่ร้อยละ 23

นักเรียนและผู้ปกครองให้ความสำคัญกับครูผู้สอนกวดวิชาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ สถานที่โดยครูผู้สอนต้องมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง และครูผู้สอนยังเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักเรียนมาเรียนมากขึ้น สถานที่กวดวิชาต้องมีความสะอาด ส่วนระยะทางและการจราจรจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย

โครงการจะมีค่าใช้จ่ายด้านครูสอนกวดวิชาสูงมาก เพราะเพื่อเป็นการดึงดูดครูผู้สอนให้มาสอน จึงจำเป็นต้องจ่ายอัตราสูง ผู้ปกครองที่ตัดสินใจให้นักเรียนมาเรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำจากคนอื่น

ด้านการเงิน : จากผลการวิเคราะห์ พบว่า โครงการมีความคุ้มค่าทางการเงิน โดยมีระยะเวลาการคืนทุน (Payback Period) เท่ากับ 3 ปี อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 26.21 ซึ่งมากกว่าค่าเสียโอกาสของทุนที่ประมาณร้อยละ 12 และเมื่อวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ คือ กรณีต้นทุนเพิ่มขึ้นหรือผลประโยชน์ลดลง ร้อยละ 5 ยังพบว่าโครงการนี้ก็ยังคงมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน

สุทธิศักดิ์ อาริยะกุล. (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินร้านอาหารสุกียากี้ในห้างสรรพสินค้า : กรณีศึกษาการซื้อแฟรนไชส์ วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดหน่วยธุรกิจรายย่อยมากขึ้นอันเป็นผลให้เกิดทางเลือกในการบริโภคของคนในสังคมเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจากการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนจากการประกอบการตลอดจนตัวชี้วัดความคุ้มค่าในการลงทุน ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่

ได้จากร้านสุกี้ยักษ์ของผู้ประกอบการ ซึ่งใช้ระบบแฟรนไชส์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งข้อมูลจากผู้ให้สิทธิทางการค้าร้านอาหารสุกี้ และข้อมูลที่ได้โดยการสำรวจจากผู้บริโภคที่ใช้จ่ายภายในห้างสรรพสินค้า

ผลการศึกษาพบว่าร้านอาหารสุกี้ที่ตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้า กรณีศึกษาการซื้อแฟรนไชส์จะมีจำนวนผู้บริโภคที่จุ่มคัมทูน คือ 274 คนต่อวัน และเมื่อพิจารณาผลตอบแทนจากค่าเฉลี่ยจำนวนผู้บริโภคร้านอาหารสุกี้ยักษ์จำนวน 5 ร้าน ซึ่งได้จากการสำรวจ พบว่ามีค่าเฉลี่ยผู้บริโภคจำนวน 298 คนต่อวัน มีความน่าสนใจในการลงทุน เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดความคุ้มค่าในการลงทุนโดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นบวก อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนมีค่ามากกว่าหนึ่ง และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการมีค่ามากกว่าอัตราคิดลด

วิโรจน์ ศรีแก้ว. (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการระบบเคาน์เตอร์ไปรษณีย์อัตโนมัติ วัดอุปสงค์หลักของการศึกษาเรื่องนี้ เพื่อให้ทราบถึงสภาพโดยทั่วไปของโครงการ ความเป็นไปได้ทางด้านการเงินและทางด้านเศรษฐกิจ ในการศึกษาถึงสภาพทั่วไปของโครงการ เพื่อให้ทราบถึงการทำงานของระบบเคาน์เตอร์ไปรษณีย์อัตโนมัติทางด้านเทคนิค และความสามารถในการทดแทนระบบงานบริการไปรษณีย์ที่มีอยู่ปัจจุบัน การวิเคราะห์ทางด้านการเงิน เพื่อศึกษาถึงผลตอบแทนทางการเงินว่าคุ้มค่ากับเงินลงทุนหรือไม่เพียงใด ขณะที่การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อศึกษาถึงผลตอบแทนที่สังคมได้รับจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของโครงการพบว่า ระบบการทำงานถูกออกแบบมาให้สามารถใช้งานได้กับลักษณะการให้บริการด้านไปรษณีย์ในปัจจุบันเป็นอย่างดี ผลการศึกษาด้านเงินพบว่าเมื่อนำรายจ่ายและรายได้มาทดสอบด้วยเครื่องชี้วัดความเหมาะสมของโครงการ โดยใช้อัตราคิดลดร้อยละ 14.63 ต่อปีพบว่า โครงการมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ 85,651,333 บาท อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุนเท่ากับ 2.71 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการเท่ากับร้อยละ 66.08 ต่อปี จะเห็นได้ว่าโครงการมีความเหมาะสมทางด้านการเงิน ส่วนผลการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจก็สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ทางด้านการเงินโดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ 117,108,531 บาท อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุนเท่ากับ 3.74 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการเท่ากับร้อยละ 96.95 ต่อปี เนื่องจากโครงการมีความเป็นไปได้ทั้งทางด้านการเงินและทางด้านเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นควรเร่งดำเนินโครงการอย่างจริงจัง รวมทั้งเปิดให้บริการในรูปแบบใหม่ ๆ เช่นการเปิดบริการเป็นตัวแทนรับชำระเงิน อันจะเป็นการเพิ่มรายได้จากการให้บริการและตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้มากขึ้น

กำพล พงษ์เสวต. (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจ (Internet Service Center ในจังหวัดเพชรบุรี โดยพิจารณาจากผลการศึกษาในด้านการตลาด การเงิน และการบริหาร รวมทั้งกระบวนการ ขั้นตอน ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนที่ไม่ต้องการผลตอบแทนที่สูง แต่

เป็นการส่งเสริมความรู้ให้ทันกับนักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไปในการใช้ระบบงานอินเทอร์เน็ต การศึกษาครั้งนี้ พบว่าค่าใช้จ่ายในการลงทุนประมาณ 1,000,000 บาท อัตราส่วนลดเท่ากับ 10% มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ประมาณ 1,852,857 บาท ผลตอบแทนการลงทุน (IRR) ประมาณ 27.03% ระยะเวลาคืนทุน (PB) ประมาณ 1 ปี 2 เดือน อัตราผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่าย (B/C Ratio) เท่ากับ 2.85 เท่า ดังนั้นสรุปได้ว่า ธุรกิจ Internet Service Center ยังเป็นธุรกิจที่น่าสนใจในการลงทุน เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจลงทุนประเภทต่าง ๆ โดยที่โครงการมีผลตอบแทนที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากในปัจจุบัน

มาริษา ธรรมเกษร. (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของการบริหารโครงการศูนย์กีฬาสวนหลวง ร.9 โดยเอกชน การศึกษานี้ใช้การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ในการวัดความคุ้มค่าการลงทุนของโครงการด้วยตัวชี้วัด มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (BCR) และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) โดยนำข้อมูลจริง 12 เดือนที่ได้จากการจดบันทึก รายงานผลการดำเนินงานและคำให้สัมภาษณ์ของผู้ดูแลศูนย์กีฬาสวนหลวง ร.9 มาทำการประมาณการความต้องการเข้ารับบริการโดยวิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่และการพยากรณ์ค่าแนวโน้มแบบปรับดัชนีฤดูกาล เพื่อประมาณการกระแสเงินสดสุทธิตลอดอายุโครงการ 36 เดือน และทำการวัดความคุ้มค่าการลงทุนโดยใช้อัตราคิดลดร้อยละ 10.25 นอกจากนี้ยังทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวกรณีที่ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของการบริหารงานศูนย์กีฬาสวนหลวง ร.9 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 10 และ 15 กรณีรายได้ทั้งหมดที่ได้จากการบริหารงานลดลงร้อยละ 5 10 และ 15 กรณีที่ทั้งค่าใช้จ่ายทั้งหมดเพิ่มขึ้นและรายได้ทั้งหมดลดลงร้อยละ 5 10 และ 15 และกรณีที่ดอกเบี้ยเงินกู้เบิกเกินบัญชีลดลงเท่ากับร้อยละ 8 อีกทั้งยังใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนเพื่อศึกษาถึงจุดคุ้มทุนของโครงการ

ผลการวิเคราะห์พบว่าโครงการมี NPV เท่ากับ 1,388,245.87 บาท BCR เท่ากับ 1.27 และ IRR เท่ากับร้อยละ 212 จำนวนผู้มาใช้บริการรวมที่ทำให้คุ้มทุนในปีที่ 1 2 และ 3 เท่ากับ 16,295 19,749 และ 20,737 คน ตามลำดับ และโครงการไม่มีความอ่อนไหวในทั้ง 10 กรณี จึงสรุปได้ว่าโครงการมีความคุ้มค่าการลงทุน และมีผลตอบแทนสูง ในขณะที่มีจุดคุ้มทุนที่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้นบริษัทเอกชนผู้บริหารงานสามารถลดอัตราค่าบริการลงได้ถึงอัตราที่ราชการอีกทั้งมูลนิธิสวนหลวง ร.9 ยังสามารถเรียกเก็บค่าตอบแทนสถานที่ในอัตราที่สูงขึ้นได้ นอกจากนี้หน่วยงานอื่น ๆ สามารถใช้งานวิจัยนี้เป็นบรรทัดฐานในการให้เอกชนเข้ามาบริหารงานศูนย์กีฬาต่าง ๆ ได้

วันทนา วงศ์ถาวรวัฒน์. (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในโครงการลงทุนเปิดร้านเช่าชั่วโมงอินเทอร์เน็ต ซอยรื่นรมย์ ถนนรามคำแหง 24 โดยนำผลที่ได้ใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการลงทุน สรุปได้ดังนี้

ด้านการตลาด : ผู้ตอบแทนถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20 – 29 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เป็นนักเรียน / นักศึกษา มีเงินเดือนหรือรายได้ที่ได้รับโดย

เฉลี่ยต่อเดือน คือ 10,001 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ย 1 – 2 วันต่อ สัปดาห์ ช่วงเวลา 18:01 – 21:00 น. มีการใช้งานนาน 1 – 2 ชั่วโมง มีอัตราค่าบริการ 11 – 15 บาท และในส่วนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการใช้บริการของโครงการลงทุนเปิดร้านเช่าชั่วโมงอินเทอร์เน็ต ในซอยร่มย์ ถนนรามคำแหง 24 ผลปรากฏว่า ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าจะใช้บริการของโครงการ และเมื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มการใช้บริการโดยเฉลี่ย 3.46 คาดว่าจะใช้บริการโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3.17 วัน และวันละ 2.80 ชั่วโมง

ด้านการเงิน : การลงทุนในโครงการนี้ เงินลงทุนมาจากส่วนของเจ้าของทั้งหมดเป็นเงิน 1,260,000 บาท อายุโครงการ 5 ปี โดยมีผลวิเคราะห์ดังนี้ ระยะเวลาคืนทุน 2 ปี 10 เดือน 6 วัน ผลตอบแทนการลงทุนของโครงการนี้ เท่ากับ 23.25 เปอร์เซ็นต์ และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 815,322.18 บาท นอกจากนั้นยังได้ทำการวิเคราะห์ความไว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของรายได้และ ค่าใช้จ่าย เพิ่มขึ้นและลดลง ร้อยละ 5 พบว่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนของโครงการยังคงมีค่ามากกว่าศูนย์ ซึ่งยังคงมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจ ซึ่งยังคงมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจ ดังนั้นโครงการนี้มีความเป็นไปได้ในการลงทุน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทและความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทนั้นเพื่อต้องการความรู้วิชาการใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาใช้งานที่จะปฏิบัติต่อไปและเพื่อต้องการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ขณะที่ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่จะนิยมเลือกศึกษาในสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการตลาด ว่าผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายให้ความสำคัญต่อยังปัจจัยในแต่ละด้านอย่างไร ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้เรียนให้มากที่สุด และการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงอุปสงค์ของผู้เรียนที่สนใจศึกษาต่อในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากที่ได้มีการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาดอย่างดีแล้ว แต่ยังคงต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงินมาประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งจะต้องอาศัยข้อมูลทั้งด้านการตลาดและด้านการเงินมาประกอบการตัดสินใจลงทุนในโครงการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ลงทุนมีความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินธุรกิจนี้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลที่จะศึกษา ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่จะศึกษา ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูลที่จะศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่ง ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารข้อมูลจากตำรา ทฤษฎี สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ การใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 440 คน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต รวมทั้งสิ้น 5,844,607 คน (ดังตาราง 2) จากข้อมูลสถิติเกี่ยวกับ จำนวนประชากร และบ้าน รายจังหวัด รายอำเภอ และรายตำบล ของจังหวัดกรุงเทพมหานคร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 (http://www.dopa.go.th/xstat/p4610_01.html : กรุงเทพมหานคร)

ตาราง 2 ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากร และบ้าน รายจังหวัด รายอำเภอ และรายตำบล
ของกรุงเทพมหานคร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	ชาย	หญิง	รวม
เขตพระนคร	37,426	38,804	76,230
เขตดุสิต	81,851	68,514	150,365
เขตหนองจอก	54,060	55,729	109,789
เขตบางรัก	29,400	30,900	60,300
เขตบางเขน	86,702	92,162	178,864

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	ชาย	หญิง	รวม
เขตบางกะปิ	69,366	80,411	149,747
เขตปทุมวัน	48,055	49,478	97,533
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	35,983	36,057	72,040
เขตพระโขนง	47,747	53,623	101,370
เขตมีนบุรี	54,020	58,712	112,734
เขตคลองสาน	52,182	54,986	107,150
เขตดลิ่งชัน	49,800	54,454	104,254
เขตบางกอกน้อย	74,910	77,957	152,867
✓เขตบางขุนเทียน	59,562	63,963	123,525
เขตภาษีเจริญ	67,121	72,930	140,051
เขตลาดกระบัง	63,691	68,336	132,027
เขตยานนาวา	44,559	47,551	92,110
เขตสัมพันธวงศ์	17,908	17,639	35,547
เขตพญาไท	46,070	44,487	90,557
เขตธนบุรี	86,030	89,738	175,768
เขตบางกอกใหญ่	41,178	43,897	85,075
เขตห้วยขวาง	37,639	42,277	79,916
เขตหนองแขม	58,306	64,739	123,045
✓เขตราชบุรีบูรณะ	47,418	49,855	97,273
เขตบางพลัด	55,177	61,154	116,271
เขตดินแดง	74,270	81,496	155,766
เขตสาทร	51,673	54,660	106,333
เขตบางซื่อ	75,922	82,157	158,079
เขตจตุจักร	85,041	91,460	176,501
เขตบึงกุ่ม	66,159	75,306	141,465
เขตบางคอแหลม	55,359	58,422	113,781
เขตประเวศ	65,007	70,542	135,549
เขตคลองเตย	64,867	68,264	133,131
เขตสวนหลวง	54,934	62,027	116,961

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	ชาย	หญิง	รวม
✓ เขตจอมทอง	84,088	89,045	173,133
เขตดอนเมือง	78,503	79,140	157,643
เขตราษฎร์เทพ	49,764	52,128	101,892
เขตลาดพร้าว	53,633	62,023	115,656
เขตวัฒนา	39,313	43,269	82,582
เขตบางแค	87,077	96,732	183,809
เขตหลักสี่	59,999	61,816	121,815
เขตสายไหม	76,670	83,500	160,170
เขตคันนายาว	38,957	43,616	82,573
เขตสะพานสูง	37,230	42,744	79,974
เขตวังทองหลาง	52,011	59,967	111,987
เขตคลองสามวา	56,238	60,822	117,060
เขตบางนา	49,121	53,656	102,777
เขตทวีวัฒนา	28,884	32,293	61,177
✓เขตทุ่งครุ	48,146	53,108	101,254
✓เขตบางบอน	43,232	45,908	89,140
รวม	2,822,171	3,022,436	5,844,607

ที่มา : http://www.dopa.go.th/xstat/p4610_01.html : กรุงเทพมหานคร.

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิโดยใช้สัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) มีจำนวนคนในเขตเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกเขตในแต่ละขนาด หลังจากนั้นจะใช้การแบ่งจำนวนคนในเขตเป็นสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน แล้วจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างขั้นสุดท้าย จะได้จำนวนเขต 10 เขต รวมจำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 440 คน

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน่ (Taro Yamane. 1970 : 581)
โดยที่

$$\begin{aligned} n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{ขนาดของประชากร} \\ e &= \text{ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ขนาดของประชากรเท่ากับ 3,452,384 คน และความคลาด
เคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 5% ดังการคำนวณ

$$\begin{aligned} n &= \frac{3,452,384}{1 + (3,452,384 \times (0.05)^2)} \\ n &= \frac{3,452,384}{8,631.96} \end{aligned}$$

$$n = 399.95 \cong 400 \text{ คน}$$

ค่าเผื่อความสูญเสียอีก 10% ซึ่งเท่ากับ จำนวน 40 คน เท่ากับ 440 คน
โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิโดยใช้สัดส่วน (Proportional Stratified
Random Sampling) มีจำนวนคนในเขตเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างกล่าวคือ

- 1.1 จำนวนคนในเขตขนาดใหญ่ พิจารณาจากจำนวนคนทั้งหมด ตั้งแต่
150,000 คน ขึ้นไป
- 1.2 จำนวนคนในเขตขนาดกลาง พิจารณาจากจำนวนคนทั้งหมด ตั้งแต่
100,000 คน แต่ต่ำกว่า 150,000 คน
- 1.3 จำนวนคนในเขตขนาดเล็ก พิจารณาจากจำนวนคนทั้งหมดแต่น้อยกว่า
100,000 คน

แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากเลือกกลุ่ม
ตัวอย่างในแต่ละขนาดและแยกตามเขตจะได้ กลุ่มตัวอย่างในเขตขนาดใหญ่ 3 เขต ขนาดกลาง
4 เขต ขนาดเล็ก 3 เขต

ขั้นที่ 2 แบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มในเขตแต่ละขนาดตามอัตราส่วน จะได้
กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ 132 คน ขนาดกลาง 176 คน ขนาดเล็ก 132 คน รวมทั้งสิ้น 440 คน

หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างจะได้เขตละ 44 คน ตามขนาดของเขตอีกครั้ง
หนึ่ง

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างขั้นสุดท้ายซึ่งเป็นการเลือกตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ใด ๆ ผู้ถูกเลือกเพียงแต่เลือกหน่วยตัวอย่างตามความสะดวก จนครบจำนวนตัวอย่างตามที่ต้องการ (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2544 : 19) โดยทำการแจกแบบสอบถามให้เฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จนครบจำนวนตัวอย่างตามที่ต้องการ ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการสุ่มตัวอย่างให้ครบตามจำนวน 440 คน ตามที่คำนวณได้ตามสูตรของ Taro Yamane

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ขนาด	ชื่อเขต	จำนวนคน
ใหญ่	เขตธนบุรี	44
	เขตจตุจักร	44
	เขตบางแค	44
กลาง	เขตสาทร	44
	เขตคลองเตย	44
	เขตลาดกระบัง	44
	เขตราษฎร์เทพ	44
เล็ก	เขตพระนคร	44
	เขตบางรัก	44
	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	44
รวม		440

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ สาขาที่สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือกสองทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 2 ข้อ

แบบสอบถามที่คำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 4 ข้อ รวมคำถามในตอนที่ 1 ทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการเงิน โดยรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อเป็นแบบสเกลอันดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงอันดับเดียว ซึ่งคำถามครอบคลุมแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ จำนวน 20 ข้อความ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

แบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือกสองทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจที่มีต่อวิชาที่สนใจในหลักสูตร โดยเป็นแบบสเกลอันดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงอันดับเดียว จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน อาจารย์สอน วิชา ทำเลที่ตั้ง ด้านบริการเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการตลาด โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือแบบสอบถามซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสารแนะนำการศึกษาต่อปริญญาโท และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดขอบเขตของแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อปริญญาโท และสร้างแบบสอบถามจำลอง โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นิยามศัพท์ และกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และข้อบกพร่องของคำถาม เพื่อให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นิยามศัพท์ และกลุ่มตัวอย่าง
4. ประมวลความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ที่ได้รับการพิจารณาแบบสอบถามเป็นรายข้อแล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 44 ราย เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาความ

เชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (จากการนำไปทดลองใช้ได้ค่า Cronbach's Alpha Coefficient = 0.7668)

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบขอความเห็นเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือนสิงหาคม 2547 ในแต่ละวันโดยนำแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ตอบพร้อมทั้งอธิบายและให้คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล จะประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางการตลาด

การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางด้านการตลาดนี้ จะต้องอาศัยการวิจัยโดยการออกแบบสอบถาม เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจ ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลจากผลการวิจัยไปประมาณอุปสงค์ของผู้ที่สนใจศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ปรับปรุงกลยุทธ์ด้านการตลาดของมหาวิทยาลัย

2. การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางการเงิน

การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางการเงิน จะนำผลการวิจัยด้านการตลาดมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ โดยใช้งบการเงิน และเครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ มาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุน

ในจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางการตลาด

จะเป็นการศึกษาในหัวข้อวิจัยเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

1.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า

1.3 การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อการประมวลผลข้อมูลซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) โดยการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปรแล้วนำมาคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการดังนี้

1.4.1 นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาหาความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์

1.4.2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายแรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อปริญญาโท ได้กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามด้านแรงจูงใจ โดยใช้มาตรฐานประมาณค่า ดังนี้

ระดับแรงจูงใจมาก	3 คะแนน
ระดับแรงจูงใจปานกลาง	2 คะแนน
ระดับแรงจูงใจน้อย	1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผล สามารถแบ่งช่วงคะแนนของระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อปริญญาโท โดยวิธีคำนวณหาความกว้างของชั้น (Class Interval : I) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2542 : 29) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 I &= \text{ค่าความกว้างของชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{R}{k} \\
 &= \frac{3 - 1}{3} \\
 &= 0.67
 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย 2.35 – 3.00 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาโทมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.68 – 2.34 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาโทปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.67 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาโตน้อย

1.4.3 นำแบบสอบถามตอนที่ 3

ข้อ 8 หาความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายค่าแนวโน้มที่สนใจในโครงการ

ข้อ 9 หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายวิชาที่สนใจ ในหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ได้กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามด้านความสนใจ โดยใช้มาตรฐานประมาณค่า ดังนี้

สนใจเรียนอย่างมาก	3 คะแนน
สนใจเรียน	2 คะแนน
ไม่สนใจเรียนเลย	1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผล สามารถแบ่งช่วงคะแนนของวิชาที่สนใจในหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการเงิน โดยวิธีคำนวณหาความกว้างของชั้น (Class Interval : I) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2542 : 29) ดังนี้

$$I = \frac{\text{ค่าความกว้างของชั้น}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{พิสัย}}{k} = \frac{R}{k}$$

$$= \frac{2 - 0}{3}$$

$$= 0.67$$

คะแนนเฉลี่ย 2.35 – 3.00 คะแนน หมายถึง มีความสนใจในวิชาสาขาการเงินอย่างมาก
 คะแนนเฉลี่ย 1.68 – 2.34 คะแนน หมายถึง มีความสนใจในวิชาสาขาการเงิน
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.67 คะแนน หมายถึง ไม่มีความสนใจในวิชาสาขาการเงินเลย

ข้อ 10 ข้อมูลความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามด้านความคิดเห็น โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
เฉย ๆ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลสามารถแบ่งช่วงคะแนนของระดับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยวิธีคำนวณหาความกว้างของชั้น (Class Interval : I) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2542 : 29) ดังนี้

$$I = \frac{\text{ค่าความกว้างของชั้น}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{พิสัย}}{k} = \frac{R}{k}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.80$$

จากการพิจารณาเกณฑ์การให้คะแนน สามารถแบ่งระดับความคิดเห็น ดังนี้
คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 คะแนน หมายถึง ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 คะแนน หมายถึง ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในระดับเห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 คะแนน หมายถึง ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในระดับเฉย ๆ

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 คะแนน หมายถึง ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในระดับไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 คะแนน หมายถึง ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.4.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด นำมาแจกแจงความถี่

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าผู้เรียนที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการ
เลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่างกัน จะใช้สถิติ $t - test$ แบบ
Independent เพราะเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการ
เลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่างกัน จะใช้สถิติ $F - test$ แบบสำหรับ
เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่าผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการ
เลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา
บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่างกัน จะใช้สถิติ $t - test$ แบบ
Independent เพราะเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

นครินทร์วิโรฒต่างกัน จะใช้สถิติ F - test แบบสำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูล

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนของข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม การทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) เพื่อประสิทธิผลของแบบสอบถามที่จะให้มีความถูกต้อง (Accuracy) เชื่อถือได้ (Dependability) ไม่เปลี่ยนแปลง (Consistency) โดยวิธีของครอนบัต (Cronbach) เรียกว่า การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (กลัยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 449)

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k - 1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

เมื่อ Cronbach's Alpha	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
k	แทน จำนวนคำถาม
$\overline{\text{covariance}}$	แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ
$\overline{\text{variance}}$	แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ สูตร t – test (ชูศรี วงรัตน์. 2541 : 173 – 174)

3.1.1 กรณีไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่ม และสมมติว่า ไม่เท่ากัน

$$t = \frac{X_1 - X_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยที่ } df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

3.1.2 กรณีไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่ม แต่ทราบว่า ประชากรทั้งสองกลุ่มมีความแปรปรวนเท่ากัน ($\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \sigma^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$\text{โดยที่ } df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
	$\bar{x}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{x}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	s_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	s_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน องศาอิสระ (Degree of freedom)

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้
 สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ
 และอังคณา สายยศ. 2538 : 113)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดยที่ $df_1 = p - 1$
 $df_2 = n - p$

เมื่อ	F	แทน ค่าการแจกแจงของ F
	MS_b	แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	df_1	แทน องศาอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	df_2	แทน องศาอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	p	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

2. การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางการเงิน

การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางการเงินนี้ จะประกอบด้วยการศึกษาด้านต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการ การวิเคราะห์หีบการเงินและการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์การตัดสินใจลงทุนเพื่อให้ทราบว่าโครงการคุ้มค่าควรแก่การลงทุนหรือไม่

2.1 การศึกษาด้านต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการ ประกอบด้วย

2.1.1 เงินลงทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1.1.1 ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการลงทุน (Investment Costs) ได้แก่

- ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน ได้แก่ เงินเดือนเจ้าหน้าที่ เพื่อจัดเตรียมความพร้อมก่อนเปิดดำเนินการ
- ค่าตกแต่งภายในสถานที่
- ค่าโฆษณาป้าย แผ่นพับตารางเรียน (Brochure) ฯลฯ

2.1.1.2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating costs)

- เงินเดือน ค่าล่วงเวลา ได้แก่ เจ้าหน้าที่ แม่บ้าน
- ค่าจ้างอาจารย์สอน
- ค่าเอกสารประกอบการเรียน
- ค่าวัสดุโอเทป
- ค่าโฆษณา
- ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ฯลฯ

2.2 ผลตอบแทนของโครงการ

หมายถึง รายได้จากค่าธรรมเนียมในการศึกษา ซึ่งคำนวณได้จาก

$$\text{รายได้} = \text{จำนวนผู้เรียน} \times \text{อัตราค่าเรียน}$$

2.3 แหล่งที่มาของเงินทุน (Source of Fund) มาจากแหล่งเงินทุนภายในของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)

2.4 การวิเคราะห์หีบการเงินของโครงการ

เป็นการประมาณการงบการเงินต่าง ๆ ได้แก่ งบกำไรขาดทุนและงบดุลล่วงหน้า และการประมาณการกระแสเงินสด

2.4.1 งบกำไรขาดทุนล่วงหน้า เป็นงบแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการ จัดทำขึ้นเพื่อแสดงผลการดำเนินงานของโครงการล่วงหน้าตลอดอายุของโครงการ ว่าในแต่ละปีโครงการที่ทำคาดว่าจะได้กำไรหรือขาดทุนเท่าใด (ฐานา ฉันทพิศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ, 2545 : บทที่ 7-14) และใช้วางแผนการขาย แผนค่าใช้จ่ายในการบริหารทั่วไป และแผนการลงทุนที่ทำการวิเคราะห์ไว้ (ณดา จันทรสม, 2543 : 9)

2.4.2 งบดุลล่วงหน้า จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารเล็งเห็นถึงฐานะทางการเงินตลอดอายุของโครงการ ซึ่งประกอบด้วย สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น

2.4.3 ประมาณการงบกระแสเงินสด เป็นการแสดงกระแสเงินสดรับและจ่ายของโครงการ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถวางแผนจัดหาเงินสดและควบคุมการใช้เงินสดตลอดอายุโครงการ (ฐาปนา จีนไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2545 : บทที่ 7-15)

2.5 เกณฑ์การตัดสินใจในการลงทุน

การศึกษาครั้งนี้ จะใช้เครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ ได้แก่ NPV, IRR, และ Payback Period ในการวิเคราะห์ศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน ซึ่งจะมีเกณฑ์การตัดสินใจลงทุน ดังนี้ (กรวิทย์ วงศ์เนตรสว่าง. 2541 : 7-8)

2.5.1 เกณฑ์ที่มีการปรับค่าของเวลา

2.5.1.1 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) โดยมีหลักเกณฑ์ว่าโครงการที่มีความเหมาะสมด้านการเงินคือ NPV มากกว่าศูนย์หรือเป็นบวก แสดงว่ามีความเหมาะสมที่จะลงทุน กล่าวคือ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนรวมมากกว่ามูลค่าปัจจุบันของต้นทุนรวม

2.5.1.2 อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Rate of Return : IRR) โดยเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมทางการเงิน คือถ้าผลตอบแทนภายในโครงการมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สำหรับเงินทุนที่ใช้ในโครงการ แสดงว่าเงินทุนที่ใช้ในโครงการมีความเหมาะสมที่จะลงทุน

2.5.2 เกณฑ์ที่ไม่มีการปรับค่าของเวลา

2.5.2.1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period : PB) เป็นการพิจารณาถึงจำนวนปีที่จะได้รับผลตอบแทนคุ้มกับเงินลงทุน ถ้าโครงการมีระยะเวลาคืนทุนเร็ว ถือว่าเป็นโครงการที่ดี เพราะมีความปลอดภัยจากความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น

2.6 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Even Point Analysis)

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนเป็นเทคนิคที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายคงที่ ค่าใช้จ่ายผันแปรและกำไร การวิเคราะห์นี้จะใช้การวางแผนกำไร โดยใช้เป็นเครื่องมือสำหรับกำหนดจุดรายได้ที่จะคุ้มกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดพอดี ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะพิจารณาว่าจำนวนนักเรียนและรายได้ที่จะทำให้ถึงจุดคุ้มทุนของกิจการอยู่ ณ ระดับใด (ฐาปนา จีนไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2545 : บทที่ 8-17)

เครื่องมือวิเคราะห์ทางการเงิน

1. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)

คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของเงินสดที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละปีตลอดอายุโครงการกับมูลค่าปัจจุบันของเงินสดจ่ายออกไปภายใต้โครงการที่กำลังพิจารณา ณ อัตราที่กำหนด (เพชรี ขุมทรัพย์. 2538 : 237) หรือเป็นผลต่างระหว่างผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิหลังหักภาษีในแต่ละปีกับเงินลงทุนแรกเริ่มของโครงการ (Keown and others. 1996 : 318) โดยมีสูตร ดังนี้

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{ACF_t}{(1+k)^t} - IO$$

โดยที่ ACF_t = กระแสเงินสดสุทธิหลังหักภาษีที่เกิดขึ้นในปีที่ t
 K = อัตราส่วนลดที่เหมาะสม
 IO = เงินลงทุนแรกเริ่ม (Initial cash outlay)
 N = อายุของโครงการ

เกณฑ์การตัดสินใจยอมรับโครงการ

ถ้า $NPV \geq 0$ จะยอมรับโครงการ (Accept)

$NPV < 0$ จะปฏิเสธโครงการ (Reject)

2. อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Rate of Return : IRR)

คือ อัตราส่วนลดที่ทำให้ NPV มีค่าเท่ากับศูนย์ (ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ. 2544 : 137) ดังนั้น IRR จึงเป็นอัตราผลตอบแทนที่ทำให้โครงการนั้นคุ้มทุนพอดีนั่นเอง โดยมีสูตร ดังนี้

$$IRR = \sum_{t=1}^n \frac{B_t - C_t}{(1+r)^t} = 0$$

โดยที่ B_t = ผลตอบแทนในปีที่ t
 C_t = ต้นทุนในปีที่ t
 r = อัตราส่วนลดที่เหมาะสม
 n = จำนวนปีทั้งสิ้นของโครงการ

เกณฑ์การตัดสินใจยอมรับโครงการ

ถ้า $IRR \geq$ อัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคิดลด (Discount rate) จะยอมรับโครงการ (Accept)

$IRR <$ อัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคิดลด (Discount rate) จะปฏิเสธโครงการ (Reject)

4. ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period : PB)

คือ จำนวนปีที่กิจการจะได้รับเงินที่ลงทุนแรกเริ่มของโครงการกลับคืนมา กล่าวอีกนัยหนึ่งคือระยะเวลาที่กระแสเงินสดสะสม (Cumulative cash flows) ของโครงการมีค่าเท่ากับศูนย์ โดยมีสูตร ดังนี้ (อภิชาติ พงศ์สุพัฒน์. 2543 : 246)

$$PB = \frac{\text{เงินสดจ่ายลงทุนสุทธิเริ่มโครงการ}}{\text{เงินสดรับสุทธิรายปี}}$$

เกณฑ์การตัดสินใจยอมรับโครงการ

ถ้า $PB \geq$ อายุของโครงการ จะยอมรับโครงการ (Accept)

$PB <$ อายุของโครงการ จะปฏิเสธโครงการ (Reject)

5. การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Even Point Analysis) ใช้สูตร ดังนี้ (ฐาปนา จีนไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2545 : บทที่ 8-18)

$$Q^* = \frac{F}{P - V}$$

โดยที่ Q^* = ปริมาณการขาย ณ จุดคุ้มทุน (จำนวนผู้เรียน)
 F = ต้นทุนคงที่
 P = ราคาต่อหน่วย (อัตราค่าเรียน)
 V = ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความเป็นไปได้ 2 ด้าน คือ

1. ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการตลาด
2. ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการเงิน

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้มีความเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ด้านการตลาด

การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาด จะใช้ผลการวิเคราะห์ของการวิจัยเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจะประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่สำคัญ ดังนี้

n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F-Ratio	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
p	แทน ค่าความน่าจะเป็น (Probability) สำหรับแสดงนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ด้านการเงิน

การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เครื่องมือทางการเงินซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

PB	แทน ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)
NPV	แทน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value)
IRR	แทน อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Rate of Return)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการตลาด

การวิเคราะห์ผลการศึกษาด้านนี้ จะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง การความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาปริญญาโท

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีในการเลือกศึกษาต่อโครงการ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน อาจารย์สอน ราคา ทำเลที่ตั้ง ด้านบริการ เจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการตลาด

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ภาพรวมของความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด นอกจากนี้ ยังนำเสนอข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้จากแบบสอบถามคำถามปลายเปิด โดยการเก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 431 คน จากจำนวน 10 เขต ซึ่งจะนำเสนอโดยการสรุปข้อเสนอแนะที่สำคัญในรูปของแผนที่ประกอบคำอธิบาย

ซึ่งผลการวิเคราะห์การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาดของงานวิจัยครั้งนี้ จะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ สาขาที่สำเร็จการศึกษา ของผู้เรียนสำเร็จการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 431 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอในรูปแบบของความถี่และร้อยละ ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ สาขาที่สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล		กลุ่มตัวอย่าง	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	145	33.6
	หญิง	286	66.4
	รวม	431	100.0
2. อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	86	20.0
	26 – 35 ปี	278	64.5
	36 – 45 ปี	60	13.9
	46 – 55 ปี	7	1.6
	56 ปีขึ้นไป	0	0.0
	รวม	431	100.0
3. สถานภาพ	โสด	339	78.7
	สมรส	92	21.3
	รวม	431	100.0
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	151	55.0
	15,001 – 30,000 บาท	205	47.6
	30,001 – 45,000 บาท	52	12.1
	45,001 – 60,000 บาท	17	3.9
	60,001 บาทขึ้นไป	6	1.4
	รวม	431	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล		กลุ่มตัวอย่าง	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. อาชีพ	ข้าราชการ	14	3.2
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	0.9
	พนักงานบริษัท	404	93.7
	ธุรกิจส่วนตัว	6	1.4
	อื่น ๆ (ระบุ)	3	0.7
	รวม	431	100.0
6. สาขาที่สำเร็จการศึกษา			
	การบัญชี	109	25.3
	การตลาด	38	8.8
	การเงิน	36	8.4
	การจัดการ	50	11.6
	วิศวกรรมศาสตร์	32	7.4
	วิทยาศาสตร์	88	20.4
	แพทยศาสตร์	0	0.0
	นิติศาสตร์	4	0.9
	นิเทศศาสตร์	3	0.7
	รัฐศาสตร์	5	1.2
	เศรษฐศาสตร์	7	1.6
	อื่น ๆ (ระบุ)	59	13.7
	รวม	431	100.0

จากตาราง 4 แสดงถึง จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นเพศหญิงในสัดส่วนที่มากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศชายจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 และเป็นเพศหญิงจำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดในอันดับแรกจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26 ถึง 35 ปี เป็นจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 อันดับที่สองคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุที่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี เป็นจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนในอันดับที่สามคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 36 ถึง 45 ปี เป็นจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 และในอันดับสุดท้ายคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 46 ถึง 55 ปี เป็นจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะมีสถานภาพโสดมากกว่าสมรส โดยสถานภาพโสดเป็นจำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และสถานภาพสมรสเป็นจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3

รายได้ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดในอันดับแรกจะมีช่วงรายได้ระหว่าง 15,001 ถึง 30,000 บาท เป็นจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 อันดับที่สองคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท เป็นจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ส่วนในอันดับที่สามคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงรายได้ระหว่าง 30,001 ถึง 45,000 บาท เป็นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 สำหรับอันดับที่สี่คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงรายได้ระหว่าง 45,001 ถึง 60,000 บาท เป็นจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และในอันดับสุดท้ายคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงรายได้ตั้งแต่ 60,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.4

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดในอันดับแรกมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท จำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 93.7 อันดับที่สองคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ เป็นจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ในอันดับที่สามคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว เป็นจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 อันดับที่สี่คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และในอันดับสุดท้ายคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.7

สาขาที่สำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดในอันดับแรกสำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชี เป็นจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 อันดับที่สองคือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ เป็นจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ส่วนในอันดับที่สามคือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาในสาขาอื่น ๆ เป็นจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ในอันดับที่สี่คือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาในสาขาการจัดการ เป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ในอันดับที่ห้าคือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาในสาขาการตลาด เป็นจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ในอันดับที่หกคือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาในสาขาการเงิน เป็นจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ในอันดับที่เจ็ดคือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิศวกรรม เป็นจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ในอันดับที่แปดคือ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ เป็นจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ในอันดับที่เก้าคือ

กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับรัฐศาสตร์ เป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 สำหรับอันดับถัดที่สิบคือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับนิติศาสตร์ เป็นจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และในอันดับสุดท้ายคือ กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับวิทยาศาสตร์ เป็นจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาในระดับปริญญาโท

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านและระดับของแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษา ในระดับปริญญาโท	ระดับมาก	ระดับ ปานกลาง	ระดับน้อย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(คน)	(คน)	(คน)			
ด้านการพัฒนาตนเอง						
เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้	330	86	15	2.78	.433	มาก
เพื่อยกระดับฐานะของตน	235	175	21	2.49	.594	มาก
ต้องการพัฒนาความสามารถที่ มีอยู่ให้มากที่สุด	336	93	2	2.77	.443	มาก
เพื่อให้มีความรู้ทันกับ วิทยาการสมัยใหม่	320	102	9	2.72	.500	มาก
รวม				2.69	.492	มาก
ด้านสังคม						
ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของ บุคคลอื่น	187	204	40	2.34	.641	มาก
ทำให้เป็นที่ยอมรับของ ผู้ร่วมงานและหัวหน้า	197	194	40	2.36	.646	มาก
ทำให้มีเพื่อนใหม่มากขึ้น	175	194	62	2.26	.692	ปานกลาง
ทำให้มีโอกาสดแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น	271	142	18	2.58	.572	มาก
ทำให้ได้สร้างประโยชน์กับ สังคม	139	224	68	2.16	.669	ปานกลาง
รวม				2.34	.644	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษา ในระดับปริญญาโท	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)			
ด้านอาชีพ						
ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ	335	76	20	2.78	.458	มาก
เพื่อจะหางานทำได้ง่ายขึ้น	250	152	29	2.55	.588	มาก
เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ	270	136	25	2.59	.558	มาก
ต้องการนำวุฒิปริญญาโทมาปรับอัตราเงินเดือน	222	159	50	2.40	.687	มาก
ได้นำความรู้ใหม่ ๆ ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	317	107	7	2.72	.486	มาก
เพื่อเปลี่ยนอาชีพ / เปลี่ยนงาน	217	170	44	2.40	.670	มาก
รวม				2.57	.574	มาก
ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษา	249	169	13	2.55	.556	มาก
ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากใครเลย	119	249	63	2.13	.637	ปานกลาง
หน่วยงานที่สังกัดต้องการให้ศึกษาต่อ	58	154	219	1.63	.710	น้อย
ต้องการเรียนตามญาติพี่น้อง	12	97	322	1.28	.508	น้อย
มีความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลบางคนที่ประกอบอาชีพในสาขาที่เลือกเรียน	46	191	194	1.66	.663	น้อย
รวม				1.85	.614	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงถึงจำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในด้านการพัฒนาตนเองเพื่อต้องการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอยู่ในระดับมาก จำนวน 336 คน สำหรับแรงจูงใจเพื่อต้องการการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก มีจำนวน 330 คน ในขณะที่แรงจูงใจเพื่อให้มีความรู้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่ก็อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 320 คน ท้ายสุดแรงจูงใจเพื่อยกระดับฐานะของตนก็อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกันโดยมีจำนวน 235 คน

ด้านสังคม พบว่า แรงจูงใจในด้านสังคมเพื่อทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 271 คน สำหรับแรงจูงใจเพื่อทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานและหัวหน้าอยู่ในระดับมาก โดยมีจำนวน 197 คน ในขณะที่แรงจูงใจเพื่อทำให้ได้สร้างประโยชน์กับสังคมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นจำนวน 224 คน ในขณะที่แรงจูงใจเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 204 คน ท้ายสุดแรงจูงใจเพื่อทำให้มีเพื่อนใหม่มากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง เป็นจำนวน 194 คน

ด้านอาชีพ พบว่า แรงจูงใจในด้านอาชีพเพื่อต้องการพัฒนาด้านอาชีพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 335 คน สำหรับแรงจูงใจเพื่อได้นำความรู้ใหม่ ๆ ไปใช้ในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 317 คน ในขณะที่แรงจูงใจเพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพก็อยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 270 คน ส่วนแรงจูงใจเพื่อจะหางานทำได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 250 คน และแรงจูงใจเพื่อต้องการนำวุฒิปริญญาโทมาปรับอัตราเงินเดือนอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 222 คน ท้ายสุดแรงจูงใจเพื่อเปลี่ยนอาชีพ / เปลี่ยนงานก็อยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 217 คน

ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า แรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษาคือตอบอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวน 249 คน สำหรับแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากใครก็อยู่ในระดับปานกลาง เป็นจำนวน 249 คน ในขณะที่แรงจูงใจที่เกี่ยวข้องต้องการเรียนตามญาติพี่น้องอยู่ในระดับน้อย เป็นจำนวน 322 คน ส่วนแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการที่หน่วยงานที่สังกัดต้องการให้ศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อย เป็นจำนวน 219 คน สุดท้ายแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องมีความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลบางคนที่เป็นประกอบอาชีพในสาขาที่เลือกเรียนก็อยู่ในระดับน้อย เป็นจำนวน 194 คน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละ ของความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

ความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สนใจ	256	59.4
ไม่สนใจ	175	40.6
รวม	431	100.0

จากตาราง 6 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 431 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 และไม่สนใจในโครงการจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ และระดับความสนใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิชาการเงินในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

ชื่อวิชา	สนใจเรียน	สนใจเรียน	ไม่สนใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	อย่างมาก		เรียนเลย			
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)			
1. การจัดการสถาบันการเงิน	83	230	118	1.92	0.679	ปานกลาง
2. การจัดการลงทุน	177	203	51	2.29	0.667	ปานกลาง
3. การจัดการเงินระหว่างประเทศ	133	201	97	2.08	0.727	ปานกลาง
4. ตราสารอนุพันธ์ และการจัดการความเสี่ยง	112	191	128	1.96	0.746	ปานกลาง
5. การจัดการความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ย	145	185	101	2.10	0.749	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ชื่อวิชา	สนใจเรียน อย่างมาก	สนใจเรียน	ไม่สนใจ เรียนเลย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)			
6. การวิเคราะห์ หลักทรัพย์และ การจัดการกลุ่ม หลักทรัพย์	153	186	92	2.14	0.741	ปานกลาง
7. การบริหารความ เสี่ยงจากการลงทุนใน ตราสารหนี้	140	187	104	2.08	0.749	ปานกลาง
8. การเงินและการ ลงทุนใน อสังหาริมทรัพย์	135	214	82	2.12	0.700	ปานกลาง
9. การเงินสำหรับ ผู้ประกอบการ	199	180	52	2.34	0.683	มาก
10. การจัดการด้าน การเงินยุคใหม่	226	164	41	2.43	0.660	มาก
11. สัมมนาการ จัดการทางการเงิน	117	203	111	2.01	0.728	ปานกลาง
รวม				2.13	0.711	ปานกลาง

จากตาราง 7 กลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในวิชาการเงินของโครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีจำนวน 431 คน และจากการอ้างอิงค่าความสนใจในบทที่ 3 พบว่า วิชาที่กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจเป็นอันดับที่หนึ่งคือ วิชาการจัดการด้านการเงินยุคใหม่ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.43 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับมาก

อันดับที่สอง คือ วิชาการเงินสำหรับผู้ประกอบการ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.34 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับมาก

อันดับที่สาม คือ วิชาการจัดการการลงทุน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.29 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่สี่ คือ วิชาการวิเคราะห์หลักทรัพย์และการจัดการกลุ่มหลักทรัพย์ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.14 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ห้า คือ วิชาการเงินและการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.12 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่หก คือ วิชาการจัดการความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.10 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่เจ็ด คือ วิชาการจัดการการเงินระหว่างประเทศ และวิชาการบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.08 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่แปด คือ วิชาสัมมนาการจัดการทางการเงิน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.01 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่เก้า คือ วิชาตราสารอนุพันธ์และการจัดการความเสี่ยง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 1.96 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

อันดับสุดท้าย คือ วิชาการจัดการสถาบันการเงิน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 1.92 ซึ่งมีระดับความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 431 คน จากจำนวน 10 เขต ในด้านสถาบัน อาจารย์สอน ราคา ทำเลที่ตั้ง ด้านบริการเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการตลาด ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน ร้อยละ และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลักษณะความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	ระดับความคิดเห็น						$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย	เฉย ๆ		ไม่เห็นด้วย							
	เห็นด้วย			ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				จำนวน	ร้อยละ		
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต													
สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ													
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ													
ก. ด้านสถาบัน													
1. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง	48	11.1	264	61.3	109	25.3	9	2.1	1	0.2	3.81	0.658	เห็นด้วย
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรที่ตรงกับความ	73	16.9	215	49.9	132	30.6	11	2.6	0	0	3.81	0.737	เห็นด้วย
ต้องการของผู้เรียน													
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ	81	18.8	258	59.9	87	20.2	3	0.7	2	0.5	3.96	0.677	เห็นด้วย
ข. ด้านอาจารย์สอน													
1. มีอาจารย์ที่มีชื่อเสียง	37	8.6	201	46.6	179	41.5	12	2.8	2	0.5	3.60	0.704	เห็นด้วย
2. มีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน	81	18.8	210	48.7	134	31.1	4	0.9	2	0.5	3.84	0.745	เห็นด้วย
ค. ด้านราคา													
1. อัตราค่าเรียนเหมาะสม	57	13.2	149	34.6	168	39.0	51	11.8	6	1.4	3.46	0.914	เห็นด้วย
2. อัตราค่าเรียนใกล้เคียงกับคู่แข่ง	31	7.2	181	42.0	185	42.9	29	6.7	5	1.2	3.47	0.774	เห็นด้วย
3. อัตราค่าเรียนคุ้มค่างบค่ากับหลักสูตร	63	14.6	144	33.4	191	44.3	27	6.3	6	1.4	3.54	0.867	เห็นด้วย

ตาราง 8 (ต่อ)

ลักษณะความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	ระดับความคิดเห็น						$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น คิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		เฉย ๆ					ไม่เห็นด้วย			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ				จำนวน (คน)	ร้อยละ		
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	เห็นด้วย		เห็นด้วย		เฉย ๆ		ไม่เห็นด้วย		อย่างยิ่ง				
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ					
จ. ด้านทำเลที่ตั้ง													
1. มีความสะดวกในการเดินทางมาเรียน	123	28.5	197	45.7	82	19.0	21	4.9	8	1.9	3.94	0.914	เห็นด้วย
2. มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ใจกลางเมืองย่านธุรกิจ	99	23.0	221	51.3	87	20.2	19	4.4	5	1.2	3.90	0.840	เห็นด้วย
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีพื้นที่กว้างขวาง ไม่แออัด	71	16.5	189	43.9	133	30.9	32	7.4	6	1.4	3.67	0.886	เห็นด้วย
จ. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่													
1. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ และเป็นกันเอง	59	13.7	129	29.9	232	53.8	9	2.1	2	0.5	3.54	0.770	เห็นด้วย
2. เจ้าหน้าที่ยินดีให้คำปรึกษา คำแนะนำ และ คอยช่วยเหลือตลอดเวลา	64	14.8	138	32.0	221	51.3	6	1.4	2	0.5	3.59	0.772	เห็นด้วย
3. เจ้าหน้าที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร	62	14.4	143	33.2	214	49.7	9	2.1	3	0.7	3.58	0.785	เห็นด้วย
จ. ด้านส่งเสริมการตลาด													
1. ทำนสนใจหลักสูตรเพราะเห็นจากโฆษณา ใบปลิว หรือป้ายโฆษณา	28	6.5	154	35.7	179	41.5	57	13.2	13	3.0	3.29	0.886	เฉย ๆ
2. ทำนสนใจหลักสูตรเพราะโฆษณาทาง หนังสือพิมพ์	20	4.6	121	28.1	201	46.6	67	15.5	22	5.1	3.12	0.902	เฉย ๆ
3. ทำนสนใจหลักสูตรเพราะการแนะนำของเพื่อน	32	7.4	187	43.4	168	39.0	32	7.4	12	2.8	3.45	0.845	เห็นด้วย

จากตาราง 8 แสดงถึง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน ร้อยละ และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านสถาบัน

ความคิดเห็นในด้านสถาบันที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่าโครงการของภาควิชาบริหารธุรกิจ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง อีกทั้งยังเป็นมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรตรงกับความต้องการของผู้เรียน และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ

2. ด้านอาจารย์สอน

ความคิดเห็นในด้านสถาบันที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการของภาควิชาบริหารธุรกิจ มีอาจารย์ที่มีชื่อเสียง และมีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน อยู่ในระดับเห็นด้วย

3. ด้านราคา

ความคิดเห็นในด้านสถาบันที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการของภาควิชาบริหารธุรกิจ มีอัตราค่าเรียนเหมาะสม มีอัตราค่าเรียนใกล้เคียงกับคู่แข่ง และ มีอัตราค่าเรียนคุ้มค่างกับหลักสูตร

4. ด้านทำเลที่ตั้ง

ความคิดเห็นในด้านสถาบันที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการของภาควิชาบริหารธุรกิจ มีความสะดวกในการเดินทางมาเรียน อีกทั้งมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ใจกลางเมืองย่านธุรกิจ และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีพื้นที่กว้างขวาง ไม่แออัด อยู่ในระดับเห็นด้วย

5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่

ความคิดเห็นในด้านสถาบันที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการของภาควิชาบริหารธุรกิจ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีมนุษย

สัมพันธ์ และเป็นกันเองยินดีให้คำปรึกษา คำแนะนำและคอยช่วยเหลือตลอดเวลา รวมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร อยู่ในระดับเห็นด้วย

6. ด้านส่งเสริมการตลาด

ความคิดเห็นในด้านสถาบันที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกลุ่มตัวอย่างที่เห็นโฆษณาหลักสูตรจากโฆษณาใบปลิวหรือป้ายโฆษณา และจากโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ มีความคิดเห็นว่าโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหลักสูตรที่น่าสนใจในระดับเฉย ๆ แต่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการแนะนำจากเพื่อนมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรน่าสนใจในระดับเห็นด้วย

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านสถาบัน	3.860	0.593	เห็นด้วย
2. ด้านอาจารย์สอน	3.723	0.669	เห็นด้วย
3. ด้านราคา	3.491	0.756	เห็นด้วย
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.838	0.722	เห็นด้วย
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.574	0.737	เห็นด้วย
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.288	0.706	เฉย ๆ
ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวม	3.628	0.697	เห็นด้วย

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยแยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

สำหรับความคิดเห็นในด้านสถาบัน ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

ความคิดเห็นในด้านอาจารย์สอน ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

ความคิดเห็นในด้านทำเลที่ตั้ง ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนความคิดเห็นในด้านราคา ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยภาพรวมอยู่ในระดับเฉย ๆ

ความคิดเห็นในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยภาพรวมอยู่ในระดับเฉย ๆ

สุดท้ายความคิดเห็นในด้านส่งเสริมการตลาด ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยภาพรวมอยู่ในระดับเฉย ๆ

การทดสอบสมมติฐาน

4.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ผู้เรียนที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 10

H_0 : ผู้เรียนที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	t-test for Equality of Means				
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ด้านสถาบัน	ชาย	3.887	.671	.638	.524*
	หญิง	3.846	.549		
2. ด้านอาจารย์สอน	ชาย	3.769	.694	1.021	.308*
	หญิง	3.699	.655		
3. ด้านราคา	ชาย	3.510	.805	.375	.708*
	หญิง	3.481	.754		
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	ชาย	3.855	.732	.359	.720*
	หญิง	3.828	.707		
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	ชาย	3.590	.799	.339	.735*
	หญิง	3.565	.706		
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	ชาย	3.308	.766	.425	.671*
	หญิง	3.277	.674		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ทดสอบ พบว่าค่า p มากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .524 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .308 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านราคา มีค่า p เท่ากับ .708 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง มีค่า p เท่ากับ .720 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ มีค่า p เท่ากับ .735 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด มีค่า p เท่ากับ .671 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 11

H_0 : ผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	2.253	.082*
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	1.344	.260*
3. ด้านราคา	3.491	.756	1.009	.388*
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	1.399	.243*
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	.897	.443*
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	.942	.420*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบ พบว่าค่า p

มากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .082 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .260 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ด้านราคา มีค่า p เท่ากับ .388 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ด้านทำเลที่ตั้ง มีค่า p เท่ากับ .243 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ มีค่า p เท่ากับ .443 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ด้านส่งเสริมการตลาด มีค่า p เท่ากับ .420 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 12

H_0 : ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานภาพ

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	t-test for Equality of Means				
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ด้านสถาบัน	โสด	3.874	.590	.949	.343*
	สมรส	3.808	.601		
2. ด้านอาจารย์สอน	โสด	3.713	.668	-.528	.598*
	สมรส	3.755	.673		
3. ด้านราคา	โสด	3.464	.745	-.142	.155*
	สมรส	3.590	.795		
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	โสด	3.825	.723	-.695	.487*
	สมรส	3.884	.721		
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	โสด	3.572	.723	-.086	.932*
	สมรส	3.579	.792		
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	โสด	3.305	.669	.904	.368*
	สมรส	3.221	.828		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ทดสอบ พบว่าค่า p มากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านสถาบันมีค่า p เท่ากับ .343 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .598 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านราคา มีค่า p เท่ากับ .155 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง มีค่า p เท่ากับ .487 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ มีค่า p เท่ากับ .932 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด มีค่า p เท่ากับ .368 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ผู้เรียนที่มีรายได้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

H_0 : ผู้เรียนที่มีรายได้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีรายได้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	.770	.545*
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	.398	.810*
3. ด้านราคา	3.491	.756	1.392	.236*
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	.642	.633*
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	.140	.967*
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	1.881	.113*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบ พบว่าค่า p มากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้นี้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .545 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้นี้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .810 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้นี้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านราคา มีค่า p เท่ากับ .236 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้นี้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง มีค่า p เท่ากับ .633 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้นี้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ มีค่า p เท่ากับ .967 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้นี้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด มีค่า p เท่ากับ .113 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้นี้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ผู้เรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

H_0 : ผู้เรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	.717	.581*
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	.145	.965*
3. ด้านราคา	3.491	.756	.230	.921*
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	.852	.493*
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	.307	.873*
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	.948	.436*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบ พบว่าค่า p มากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .581 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .965 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านราคา มีค่า p เท่ากับ .921 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง มีค่า p เท่ากับ .493 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ มีค่า p เท่ากับ .873 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด มีค่า p เท่ากับ .436 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.6 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 สาขาวิชาที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

H_0 : สาขาวิชาที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : สาขาวิชาที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	2.244	.013
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	2.181	.018
3. ด้านราคา	3.491	.756	1.096	.364*
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	1.296	.230*
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	.756	.672*
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	.756	.671*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .013 ซึ่งมีความน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .018 ซึ่งมีความน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ส่วนในด้านราคา พบว่า มีค่า p เท่ากับ .364 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า มีค่า p เท่ากับ .230 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ พบว่า มีค่า p เท่ากับ .672 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า มีค่า p เท่ากับ .671 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 สาขาวิชาที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.7 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

H_0 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	4.095	.015
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	7.456	.055*
3. ด้านราคา	3.491	.756	1.065	.084*
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	1.715	.208*
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	.379	.641*
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	1.521	.107*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความ

แปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .055 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ส่วนในด้านราคา พบว่า มีค่า p เท่ากับ .084 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า มีค่า p เท่ากับ .208 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ พบว่า มีค่า p เท่ากับ .641 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า มีค่า p เท่ากับ .107 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.8 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน
ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา
บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

H_0 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจในด้านสังคม

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	3.551	.000
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	4.082	.000
3. ด้านราคา	3.491	.756	1.330	.212*
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	2.351	.010
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	1.334	.210*
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	2.119	.022

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านสังคมที่มีต่อความคิดเห็น
ในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา
บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความ

แปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ส่วนในด้านราคา พบว่า มีค่า p เท่ากับ .212 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า มีค่า p เท่ากับ .010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ พบว่า มีค่า p เท่ากับ .210 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า มีค่า p เท่ากับ .022 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

4.9 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน
ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา
บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

H_0 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจในด้านอาชีพ

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	1.530	.110*
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	2.440	.004
3. ด้านราคา	3.491	.756	1.477	.130*
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	1.512	.116*
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	1.083	.373*
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	1.526	.112*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านอาชีพที่มีต่อความคิดเห็น
ในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา
บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความ

แปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .110 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ส่วนในด้านราคา พบว่า มีค่า p เท่ากับ .130 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า มีค่า p เท่ากับ .116 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ พบว่า มีค่า p เท่ากับ .373 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า มีค่า p เท่ากับ .112 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

4.10 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 10 ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

H_0 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านสถาบัน	3.860	.593	.4180	.000
2. ด้านอาจารย์สอน	3.722	.669	4.730	.000
3. ด้านราคา	3.491	.756	2.926	.001
4. ด้านทำเลที่ตั้ง	3.837	.722	2.711	.003
5. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่	3.573	.737	3.609	.000
6. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.287	.706	6.372	.000

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ทดสอบเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ในด้านสถาบัน มีค่า p เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านอาจารย์สอน มีค่า p เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ส่วนในด้านราคา พบว่า มีค่า p เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า มีค่า p เท่ากับ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านบริการของเจ้าหน้าที่พบว่า มีค่า p เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ในด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า มีค่า p เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

ตาราง 20 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สรุปผลการทดสอบ	การทดสอบ
1.	ผู้เรียนที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
2.	ผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
3.	ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
4.	ผู้เรียนที่มีรายได้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
5.	ผู้เรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
6.	สาขาวิชาที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
7.	ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
8.	ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	สรุปผลการทดสอบ	การทดสอบ
9.	ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
10.	ผู้เรียนที่มีความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน	เป็นไปตาม สมมติฐาน

การวิเคราะห์ภาพรวมที่มีในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ และข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามคำถามปลายเปิด

ในการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด ได้อาศัยผลงานวิจัยด้านการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนสำเร็จปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งอาศัยคำถามจากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์อุปสงค์ของกลุ่มตัวอย่างที่สนใจจะเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากการที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามของผู้เรียนที่สนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 431 คน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี สถานภาพโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท มีอาชีพพนักงานบริษัทเป็นส่วนใหญ่ และสำเร็จการศึกษาสาขาบัญชี มีผู้ที่สนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4

นอกจากนี้จากศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท พบว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง แรงจูงใจในด้านสังคม และแรงจูงใจด้านอาชีพ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระดับมาก ส่วนแรงจูงใจด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระดับน้อย

ส่วนในด้านความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ ความสำคัญในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านบริการของ เจ้าหน้าที่อยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ในด้านส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับเฉย ๆ

จากการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด ของโครงการบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านบริการของเจ้าหน้าที่ ต่างกัน

นอกจากผลสรุปแล้วยังได้รับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้เพื่อประกอบใน การพิจารณาถึงความเหมาะสมของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังที่ แสดงในตารางที่ 21

ตาราง 21 ข้อเสนอแนะ ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านสถาบัน		
1.	เป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงดีอยู่แล้ว ถ้าเปิดการศึกษาระดับปริญญาโทด้วยก็น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง	2
2.	ชื่อสาขาวิชา ภาควิชา น่าสนใจเรียน แต่อยู่ในคณะสังคมศาสตร์ ทำให้ความสนใจลดลง น่าจะเป็นคณะบริหาร	3
3.	ควรบรรจุวิชาทางด้าน IT ที่เกี่ยวข้องกับการเงินลงในหลักสูตรจะเป็นการดีเพื่อให้ผู้ทันสมัย และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	1
4.	ควรลดประสบการณ์การทำงานให้ประมาณ 1 – 2 ปี	1
5.	ควรสาขาวิชาให้เลือกหลากหลายยิ่งขึ้น	1
6.	เวลาเรียนควรเป็นวันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00 – 17.00 น. ระยะเวลาเรียนตลอดหลักสูตรจาก 2 ปี เป็น 2ปีครึ่ง ถึง 3 ปี	4
7.	เนื่องจากเป็นวิชาเฉพาะสาขาทำให้ผู้สนใจคิดว่าจะต้องมีพื้นฐานด้านการเงินในระดับปริญญาตรีมาก่อน จึงจะสามารถเรียนในสาขานี้ได้ ทำให้ความสนใจในสาขานี้ลดลง	3
8.	ควรมีการไปดูงานที่เกี่ยวกับสถาบันการเงินให้มาก	2
9.	ควรเตรียมห้องคอมพิวเตอร์ อาคารสถานที่ให้เพียงพอและทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ในวิชาภาคปฏิบัติ	4
10.	งานวิจัยควรมีข้อกำหนดที่มากเกินไป เพื่อให้สามารถเปิดกว้างในการทำวิจัยได้	1
11.	ควรมีหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	1
12.	ในแต่ละวิชาของคณะสามารถโอนหน่วยกิตไปยังสถานศึกษาต่างประเทศได้หรือไม่ ถ้าไม่มีควรมีการประชาสัมพันธ์ส่วนนี้ด้วย	1
รวม		24

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านอาจารย์สอน		
1.	วิชาเรียนน่าสนใจมาก ๆ แต่ไม่มีรายชื่ออาจารย์ผู้สอนทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ	2
2.	อาจารย์สอนควรเป็นผู้เชี่ยวชาญทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ทางด้านสถาบันการเงินโดยเฉพาะ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์นอกเหนือจากทฤษฎี	4
รวม		6
ด้านราคา		
1.	รายละเอียดค่าใช้จ่ายไม่ชัดเจน เป็นระบบเหมาจ่ายภาคเรียนละ 42,000 ซึ่งทำให้ไม่ทราบว่าจะได้กี่หน่วยกิต และหน่วยกิตละเท่าไร ควรลดค่าใช้จ่ายเป็นเทอมละ 25,000 – 30,000 บาท	3
2.	ราคาลดลดหลักสูตรแพงเกินไป และราคาใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทำให้มีทางเลือกที่จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่ใกล้บ้านหรือที่ทำงานมากขึ้น	6
รวม		9
ด้านทำเลที่ตั้ง		
1.	ภาพรวมของสถานที่เรียนไม่ควรแออัด	2
2.	ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่เดินทางไปมาได้สะดวกมากกว่านี้	2
รวม		4
ด้านส่งเสริมการตลาด		
1.	ควรกระจายข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรให้กว้างกว่านี้	5
2.	ควรมีโครงการสอบชิงทุนเรียนฟรี	2
3.	ควรมีการแนะนำว่าเรียนจบแล้วสามารถทำงานที่ไหนได้บ้าง	1
4.	ควรลงโฆษณาทาง INTERNET หรือจัดบูธประชาสัมพันธ์ตามห้างสรรพสินค้า โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์	10
รวม		18

จากตาราง 21 แสดงว่า ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ด้านสถาบัน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เวลาในการเรียนเรียนวันละหลาย ๆ ชั่วโมงอาจจะดูหนักไปสำหรับการเรียนรู้และสมองของคนที่ทำงานและเรียนควบคู่กันไป ซึ่งอาจจะทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพไม่ดีพอ ควรเรียนเป็นวันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00 – 17.00 น. ระยะเวลาเรียนตลอดหลักสูตรจาก 2 ปี เป็น 2 ปีครึ่งถึง 3 ปี และเรื่องอาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ควรมีให้พอเพียงและทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ในวิชาภาคปฏิบัติ ไม่เช่นนั้นผู้เรียนจะได้รับความรู้เฉพาะภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

ด้านอาจารย์สอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ อาจารย์สอนควรเป็นผู้เชี่ยวชาญทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ทางด้านสถาบันการเงินโดยเฉพาะ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์นอกเหนือจากทฤษฎี

ด้านราคา ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ราคาค่าตลอดหลักสูตรแพงเกินไป และราคาใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยเอกชน (ที่จ้างอาจารย์มีชื่อเสียงมาสอน) ทำให้มีทางเลือกที่จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่ใกล้บ้านหรือที่ทำงานมากกว่า

ด้านทำเลที่ตั้ง ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ภาพรวมของสถานที่ไม่ควรแออัด เพราะจะทำให้การเรียนจะดีได้ และสภาพจิตใจของผู้เรียนจะดีด้วย

ด้านส่งเสริมการตลาด ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรกระจายข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรให้กว้างกว่านี้ เช่น การลงโฆษณาทางอินเทอร์เน็ต หรือจัดบูธประชาสัมพันธ์ตามห้างสรรพสินค้า โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น เนื่องจากคนที่สนใจส่วนใหญ่ไม่ได้พิจารณาที่สถาบันเป็นหลัก แต่เน้นอาจารย์ผู้สอน กิจกรรมในการเรียนการสอน เน้นการประยุกต์ใช้งานจริงมากกว่า

2. ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการเงิน

โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินเพื่อประกอบการตัดสินใจความเป็นไปได้ของโครงการนี้ เนื่องจากโครงการยังต้องมีแผนและแนวทางการบริหารการเงินที่ดีเพื่อการจัดสรรเงินลงทุนที่จะเข้ามาในแต่ละช่วงได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินจะทำให้ทราบถึงข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจลงทุนในโครงการนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์งบการเงินของโครงการ ได้แก่ การจัดท่างบกำไรขาดทุนและงบดุลล่วงหน้า การประมาณการกระแสเงินสด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Event Point Analysis)

ตอนที่ 4 การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ โดยอาศัยเครื่องมือทางการเงินประกอบด้วย ระยะเวลาคืนทุน (PB) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR)

ตอนที่ 1 การศึกษาต้นทุน และผลตอบแทนของโครงการ

ในการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการนี้ อยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการลงทุนโครงการดังนี้

1. เงินลงทุนจากส่วนของเจ้าของทั้งหมด เป็นจำนวน 1,624,000 บาท กำหนดให้มีเงินทุนหมุนเวียนในโครงการแต่ละปีไม่ต่ำกว่า 20,000 บาท และหากเงินทุนของโครงการไม่เพียงพอสามารถขอยืมจากคณะโดยปลอดดอกเบี้ยได้ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้อ้างอิงข้อมูลของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ซื้อคอมพิวเตอร์เพิ่มจำนวน 30 เครื่อง ณ วันเริ่มโครงการ เครื่องละ 50,000 บาท
3. โต๊ะสำหรับตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ขนาด 80 ซม. พร้อมเก้าอี้มีพนักพิงอย่างดี จำนวน 30 ชุด ๆ ละ 2,300 บาท รวม 69,000 บาท
4. ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งหมด อาทิเช่น ค่าน้ำ, ค่าไฟฟ้า, ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น เป็นการจ่ายแบบเหมาจ่าย 40 % ของรายได้สุทธิ ปันส่วนดังนี้

จ่ายให้มหาวิทยาลัย	25%
จ่ายให้บัณฑิตวิทยาลัย	10%
จ่ายให้คณะสังคม	5%
รวม	<u>40%</u>

5. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมีดังนี้

- 5.1 ค่าจ้างเหมาบริการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนี้ ค่าจัดทำโปสเตอร์ผ้า, ค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์, ค่าล้างฟิล์มสี,อัดภาพสี, ค่าผู้รับ-ส่งเอกสาร, ค่าจ้างพิมพ์แผ่นพับและโปสเตอร์ 150,000 บาท
- 5.2 ค่าวัสดุสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อวัสดุสำนักงานต่าง ๆ ดังนี้ กระดาษถ่ายเอกสาร ขนาด A4, กระดาษสี, กระดาษไขดิจิตอล, หมึกดิจิตอล, ดับหมึกเครื่องโทรสาร, ดับหมึกเครื่องพิมพ์เลเซอร์สี-ขาวดำ, ผงหมึกเครื่องถ่ายเอกสาร, แผ่นใส, วัสดุสำนักงานอื่น ๆ เช่น ปากกาเขียนไวท์บอร์ด ดินสอ ปากกาเขียนแผ่นใส ปากกา ยางลบ ไม้บรรทัด ลวดเย็บกระดาษ กรรไกร เป็นต้น 350,000 บาท
- 5.3 กระเป๋าสีเอกสารสำหรับนิสิตใหม่ 50,000 บาท
- 5.4 วัสดุไฟฟ้าและวิทยุเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับหลอดไฟฟ้า สายปลั๊กไฟ ฟิวส์ สวิตช์ไฟฟ้า เทปพันสายไฟ เป็นต้น และเพื่อใช้ในการซ่อมแซมวัสดุไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 40,000 บาท
- 5.5 วัสดุงานบ้านงานครัว เพื่อใช้เป็นค่าชุดกาแฟ จานรองและช้อน ใช้สำหรับอาหารว่างให้นิสิต ค่าวัสดุอื่น ๆ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับวัสดุที่ใช้ในการทำ ความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียน ห้องน้ำ และภาชนะต่าง ๆ ให้สะอาดและพร้อมที่จะใช้งาน 50,000 บาท
- 5.6 วัสดุโฆษณาและเผยแพร่ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนี้ แถบบันทึกเสียงและภาพ (วีดีโอเทป) ความยาว 180 นาที, ม้วนเทปคาสเซ็ท ความยาว 90 นาที, ฟิล์มสี, กระดาษสำหรับเขียนโปสเตอร์, สติกเกอร์สีและสะท้อนแสง 50,000 บาท
- 5.7 ค่าหนังสือและตำรา เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อหนังสือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทางด้านวิชาการ เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนของทางโครงการ 50,000 บาท
- 5.8 ค่าวารสารทางวิชาการและหนังสือพิมพ์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อวารสารทางวิชาการและหนังสือพิมพ์ เพื่อให้บริการอาจารย์และนิสิต ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและทันสมัย 30,000 บาท
- 5.9 ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนี้ แผ่นดิสก์เก็ต หรือ จานบันทึกข้อมูล, แผ่นซีดีรอม, แผ่นกรองแสง รวมทั้งสิ้น 50,000 บาท

6. ค่าอาหารว่าง 187,200 บาท

7. ค่าใช้จ่ายในการรับรองและพิธีการ 30,000 บาท

8. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางภายในประเทศ 50,000 บาท

9. ค่าเข้าร่วมสัมมนาและฝึกอบรม 30,000 บาท
10. ค่าล่วงเวลาและเบี้ยเลี้ยงของพนักงานวันละ 200 บาท มีอัตราคงที่ตลอดอายุโครงการ
11. เงินเดือนประธานหลักสูตรอัตราเดือนละ 25,000 บาท และเงินเดือนคณะกรรมการหลักสูตรจำนวน 3 ท่าน อัตราเดือนละ 10,000 บาท
12. ค่าจ้างเจ้าหน้าที่จำนวน 4 คน อัตราเดือนละ 7,000 บาท รวม 336,000 บาท
13. ค่าจ้างครูผู้สอนชั่วโมงละ 1,500 บาท มีอัตราคงที่ตลอดอายุโครงการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชั่วโมงการสอน บรรยายทั้งหมด 18 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 1,296,000 บาท
14. ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
 - ค่าเสื่อมราคาของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีกำหนด 5 ปี ใช้วิธีตัดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง ไม่มีมูลค่าซาก

ผลตอบแทนของโครงการ

ผลตอบแทนของโครงการ หมายถึง รายได้จากค่าเรียนเหมาจ่ายต่อภาคเรียนการศึกษา เป็นระยะเวลา 1 ปี

จากตาราง 22 แสดงว่า รายได้จากค่าเรียนเหมาจ่ายต่อภาคเรียนการศึกษา เป็นระยะเวลา 1 ปี ที่โครงการจะได้รับมีดังนี้

- ปีที่ 1 มีจำนวนนักเรียน 30 คน คิดเป็นรายได้จากค่าเรียนทั้งสิ้น 3,270,000 บาท
- ปีที่ 2 มีจำนวนนักเรียน 40 คน คิดเป็นรายได้จากค่าเรียนทั้งสิ้น 4,360,000 บาท
- ปีที่ 3 มีจำนวนนักเรียน 50 คน คิดเป็นรายได้จากค่าเรียนทั้งสิ้น 5,450,000 บาท
- ปีที่ 4 มีจำนวนนักเรียน 60 คน คิดเป็นรายได้จากค่าเรียนทั้งสิ้น 6,540,000 บาท
- ปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียน 60 คน คิดเป็นรายได้จากค่าเรียนทั้งสิ้น 6,540,000 บาท

ดังนั้นโครงการจะมีรายได้รวมทั้งหมด 26,160,000 บาท ซึ่งผลจากการประมาณการด้านรายได้จะนำไปสู่การวิเคราะห์ทางด้านงบการเงินของโครงการต่อไป ได้แก่ ประมาณการงบกำไรขาดทุน และประมาณการกระแสเงินสด

ตาราง 22 ประมาณการรายได้จากค่าเรียนโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

รายการ	จำนวนนักเรียน	ปีที่ 1	จำนวนนักเรียน	ปีที่ 2	จำนวนนักเรียน	ปีที่ 3	จำนวนนักเรียน	ปีที่ 4	จำนวนนักเรียน	ปีที่ 5
ภาคต้น	30	1,260,000	40	1,680,000	50	2,100,000	60	2,520,000	60	2,520,000
ภาคปลาย	30	1,260,000	40	1,680,000	50	2,100,000	60	2,520,000	60	2,520,000
ภาคฤดูร้อน	30	750,000	40	1,000,000	50	1,250,000	60	1,500,000	60	1,500,000
รวม		3,270,000		4,360,000		5,450,000		6,540,000		6,540,000

เงินลงทุนแรกเริ่มของโครงการจะประกอบด้วยเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน และเงินลงทุนหมุนเวียนสุทธิ ปรากฏผลดังตาราง 23 – 26

ตาราง 23 เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร

		(หน่วย : บาท)
รายการ		จำนวนเงิน
1.	เงินลงทุนในเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 30 เครื่อง	1,500,000.00
2.	โต๊ะพร้อมเก้าอี้มีพนักพิงอย่างดีสำหรับตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 30 ชุด	69,000.00
รวม		1,569,000.00

ตาราง 24 ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน

		(หน่วย : บาท)
รายการ		จำนวนเงิน
1.	เงินเดือนประธานหลักสูตร	25,000.00
2.	เงินเดือนคณะกรรมการหลักสูตร	10,000.00
รวม		35,000.00

ตาราง 25 รายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

		(หน่วย : บาท)
รายการ		จำนวนเงิน
1.	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการเช่น ค่าน้ำ, ค่าไฟ, ค่าโทรศัพท์ เป็นการเหมาจ่าย 40% ของรายได้สุทธิ ปันส่วนดังนี้	
	จ่ายให้มหาวิทยาลัย	817,500.00
	จ่ายให้บัณฑิตวิทยาลัย	327,000.00
	จ่ายให้คณะสังคม	163,500.00
		1,308,000.00
2.	ค่าวัสดุสำนักงาน	350,000.00
3.	ค่ากระเป๋าสื่อเอกสารสำหรับนิสิตใหม่	50,000.00
4.	ค่าวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ	40,000.00
5.	ค่าวัสดุงานครัว	50,000.00
6.	ค่าวัสดุโฆษณาและเผยแพร่	50,000.00

ตาราง 25 (ต่อ)

		(หน่วย : บาท)
	รายการ	จำนวนเงิน
7.	ค่าหนังสือและตำรา	50,000.00
8.	ค่าวารสารทางวิชาการและหนังสือพิมพ์	30,000.00
9.	ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	50,000.00
10.	ค่าอาหารว่าง	187,200.00
11.	ค่าใช้จ่ายในการรับรองและพิธีการ	30,000.00
12.	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางภายในประเทศ	50,000.00
13.	ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมสัมมนาและฝึกอบรม	30,000.00
14.	เงินเดือนประธานหลักสูตร และคณะกรรมการหลักสูตร	420,000.00
15.	ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าเบี้ยเลี้ยงของเจ้าหน้าที่	419,200.00
16.	ค่าจ้างอาจารย์ผู้สอน	243,000.00
17.	ค่าจ้างเหมาบริการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทำโปสเตอร์ผ้า, ค่าจ้างพิมพ์แผ่นพับและโปสเตอร์	150,000.00
	รวม	3,507,400.00

เงินทุนหมุนเวียนของโครงการ

กำหนดให้โครงการต้องดำรงเงินสดในมือ 20,000 บาท แต่โครงการไม่ก่อหนี้ระยะสั้น ดังนั้นเงินทุนหมุนเวียนของโครงการที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินการ จึงมีค่าเท่ากับ 20,000 บาท แสดงรายละเอียดดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{เงินทุนหมุนเวียนสุทธิ} &= \text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{หนี้สินหมุนเวียน} \\
 &= 20,000 - 0 \\
 &= 20,000 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

ตาราง 26 ประมาณการเงินลงทุนทั้งสิ้นของโครงการ

		(หน่วย : บาท)
	รายการ	จำนวนเงิน
1.	เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	1,569,000.00
2.	ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินการ	654,000.00
3.	เงินทุนหมุนเวียน	20,000.00
	รวม	2,243,000.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์งบการเงินของโครงการ

ในการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน ผู้บริหารโครงการจำเป็นต้องใช้งบการเงินเพื่อการควบคุมต้นทุน และค่าใช้จ่ายในการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งประมาณการด้านงบดุลของโครงการจะทำให้ทราบว่ากิจการมีสินทรัพย์ที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์แก่กิจการเพียงใด รวมถึงการบริหารหนี้สินและทุนของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงต้องมีการประมาณการงบกำไรขาดทุน งบดุลล่วงหน้า รวมถึงประมาณการรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุนของโครงการได้อย่างถูกต้อง

โดยการวิเคราะห์งบการเงินของโครงการ ประกอบด้วย งบกำไรขาดทุนล่วงหน้า งบดุลล่วงหน้า ประมาณการงบกระแสเงินสด ดังตาราง 27-31

ตาราง 27 ประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน						(หน่วย : บาท)
รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	
เงินเดือนประธานหลักสูตร และคณะกรรมการหลักสูตร	420,000	420,000	420,000	420,000	420,000	
ค่าจ้างอาจารย์ผู้สอน	243,000	243,000	243,000	243,000	243,000	
ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าเบี้ยเลี้ยงของเจ้าหน้าที่	419,200	419,200	419,200	419,200	419,200	
ค่าจ้างเหมาบริการ	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ						
จ่ายให้มหาวิทยาลัย 25%	817,500	1,090,000	1,362,500	1,635,000	1,635,000	
จ่ายให้บัณฑิตวิทยาลัย 10%	327,000	436,000	545,000	654,000	654,000	
จ่ายให้คณะสังคมศาสตร์ 5%	163,500	218,000	272,500	327,000	327,000	
ค่าวัสดุสำนักงาน	350,000	350,000	350,000	350,000	350,000	
ค่าวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000	
ค่าวัสดุโฆษณาและเผยแพร่	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	
ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	
ค่าวัสดุงานครัว	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	
ค่าอาหารว่าง	187,200	187,200	187,200	187,200	187,200	
ค่ากระเป๋าสื่อเอกสารสำหรับนิสิตใหม่	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	
ค่าหนังสือและตำรา	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	
ค่าวารสารทางวิชาการและหนังสือพิมพ์	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	

ตาราง 27 (ต่อ) (หน่วย : บาท)					
รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ค่าวัสดุงานครัว	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าอาหารว่าง	187,200	187,200	187,200	187,200	187,200
ค่ากระดาษใส่เอกสารสำหรับผลิตใหม่	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าหนังสือและตำรา	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าวารสารทางวิชาการและหนังสือพิมพ์	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
ค่าใช้จ่ายในการรับรองและพิธีการ	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางภายในประเทศ	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมสัมมนาและฝึกอบรม	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	3,874,600	4,310,600	4,746,600	5,182,600	5,182,600

อ้างอิงตัวเลขจากตาราง 25

ตาราง 28 งบกำไรขาดทุนล่วงหน้า

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปีที่ 0	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
รายได้จากค่าเรียน	-	3,270,000	4,360,000	5,450,000	6,540,000	6,540,000
รวมรายได้	-	3,270,000	4,360,000	5,450,000	6,540,000	6,540,000
หัก : ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน*	35,000	-	3,507,400	-	4,379,400	-
ค่าเสื่อมราคา	-	-	313,800	-	313,800	-
รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	35,000	-	3,821,200	-	4,693,200	-
กำไรก่อนหักภาษีและดอกเบี้ยจ่าย	35,000	-	551,200	102,800	756,800	1,410,800
หัก : ดอกเบี้ยจ่าย	-	-	-	-	-	-
กำไร(ขาดทุน)สะสม	-	35,000	586,200	-	503,277	1,664,323
กำไรก่อนหักภาษีเงินได้	35,000	-	586,200	-	483,400	253,523
หัก : ภาษีเงินได้ (0%)	-	-	-	-	-	-
กำไรสุทธิ	35,000	-	586,200	-	483,400	253,523
					1,664,323	3,075,123

* อ้างอิงตัวเลขจากตาราง 27

ตาราง 29 งบดุลล่วงหน้า

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปีที่ 0	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
สินทรัพย์						
สินทรัพย์หมุนเวียน						
เงินสด	20,000	144,000	199,200	1,249,923	2,974,523	4,699,123
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	20,000	144,000	199,200	1,249,923	2,974,523	4,699,123
อสังหาริมทรัพย์						
อุปกรณ์						
อุปกรณ์คอมพิวเตอร์*	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000
โต๊ะคอมพิวเตอร์*	69,000	69,000	69,000	69,000	69,000	69,000
หัก : ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	-	627,600	-	1,255,200	-
รวมอุปกรณ์ (สุทธิ)	1,569,000	1,255,200	941,400	627,600	313,800	-
ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน**	35,000	-	-	-	-	-
รวมสินทรัพย์	1,624,000	1,399,200	1,140,600	1,877,523	3,288,323	4,699,123

* อ้างอิงตัวเลขจากตาราง 23

** อ้างอิงตัวเลขจากตาราง 24

ตาราง 29 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปีที่ 0	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น						
หนี้สินระยะสั้น	-	-	-	-	-	-
หนี้สินระยะยาว	-	361,400 *	-	-	-	-
รวมหนี้สิน	-	361,400	-	-	-	-
ส่วนของผู้ถือหุ้น						
เงินลงทุน	1,624,000	1,624,000	1,624,000	1,624,000	1,624,000	1,624,000
กำไร (ขาดทุน) สะสม	-	586,200	483,400	253,523	1,664,323	3,075,123
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	1,624,000	1,037,800	1,140,600	1,877,523	3,288,323	4,699,123
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	1,624,000	1,399,200	1,140,600	1,877,523	3,288,323	4,699,123

* เงินกู้ยืมจากภาคการบริหารธุรกิจ

ตาราง 30 ประมาณการกระแสเงินสด

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปีที่ 0	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
กระแสเงินสดรับ						
เงินลงทุนเริ่มแรก	1,624,000	-	-	-	-	-
เงินกู้ยืมระยะยาว	-	361,400	-	-	-	-
รายได้จากค่าเรียน	-	3,270,000	4,360,000	5,450,000	6,540,000	6,540,000
รวมกระแสเงินสดรับ	1,624,000	3,631,400	4,360,000	5,450,000	6,540,000	6,540,000
กระแสเงินสดจ่าย						
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	-	-	-	-	-	-
ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน	-	-	-	-	-	-
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	-	3,507,400	- 3,943,400	- 4,379,400	- 4,815,400	- 4,815,400
การชำระหนี้สินระยะยาว	-	-	- 361,400	-	-	-
ดอกเบี้ยจ่าย	-	-	-	-	-	-
ภาษีเงินได้ (0%)	-	-	-	-	-	-
รวมกระแสเงินสดจ่าย	-	3,507,400	- 4,304,800	- 4,379,400	- 4,815,400	- 4,815,400
กระแสเงินสดสุทธิ	20,000	124,000	55,200	1,070,600	1,724,600	1,724,600
กระแสเงินสดต้นงวด	-	20,000	144,000	179,323	1,249,923	2,974,523
กระแสเงินสดปลายงวด	20,000	144,000	199,200	1,249,923	2,974,523	4,699,123

อ้างอิงจากงบดุลล่วงหน้า และงบกำไรขาดทุนล่วงหน้า

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของโครงการ

ในการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน ผู้บริหารโครงการจำเป็นต้องพิจารณาว่าจำนวนผู้เรียนและรายได้ที่จะทำให้ถึงจุดคุ้มทุนของโครงการอยู่ ณ ระดับใด เนื่องจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนช่วยผู้บริหารโครงการในการวางแผนควบคุมค่าใช้จ่ายคงที่และค่าใช้จ่ายผันแปรและกำไรที่คาดว่าจะได้รับ ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน แสดงในตาราง 31

ตาราง 31 สรุปผลการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน

(จำนวน : บาท)					
รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
อัตราค่าเรียนเฉลี่ยต่อคน	109,000	109,000	109,000	109,000	109,000
ต้นทุนผันแปรต่อคน	60,733.33	56,435	53,868	52,156.67	52,156.67
ต้นทุนคงที่	1,999,800	2,019,677	1,999,800	1,999,800	1,999,800
จำนวนผู้เรียนที่จุดคุ้มทุน (คน)	42	39	37	36	36
รายได้ ณ จุดคุ้มทุน (คน)	4,578,000	4,251,000	4,033,000	3,924,000	3,924,000

จากตาราง 31 แสดงถึงจำนวนผู้เรียนและระดับรายได้ ณ จุดคุ้มทุนในแต่ละปี พบว่าจำนวนผู้เรียน ณ จุดคุ้มทุนในปีที่ 1 คือ 42 คน ในปีที่ 2 คือ 39 คน ในปีที่ 3 คือ 37 คน ในปีที่ 4 คือ 36 คน และในปีสุดท้ายคือ 36 คน โดยคิดเป็นจุดคุ้มทุนเฉลี่ยทั้ง 5 ปี เท่ากับ 38 คน

ตอนที่ 4 การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการโดยอาศัยเครื่องมือทางการเงินประกอบด้วยระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) เพื่อช่วยวิเคราะห์หาผลตอบแทนที่โครงการจะได้รับจากการลงทุนในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตลอดอายุโครงการ 5 ปี ซึ่งจะปรากฏผลดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงเครื่องมือทางการเงิน		(หน่วย : บาท)				
รายการ	ปีที่ 0	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
กระแสเงินสดรับ	1,624,000	3,631,400	4,360,000	5,450,000	6,454,000	6,540,000
กระแสเงินสดจ่าย	-	3,507,400	- 4,304,800	- 4,379,400	- 4,815,400	- 4,815,400
กระแสเงินสดสุทธิ	-	124,000	35,323	1,070,600	1,724,600	1,724,600
รวมกระแสเงินสด	20,000	248,000	90,523	2,141,200	3,363,200	3,449,200

ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) 1.74 ปี หรือ 1 ปี 5 เดือน 24 วัน

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ๒3,772,685.87 บาท

อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) 31%

สรุปผลการประเมินโครงการทางการเงิน

1. อายุโครงการ 5 ปี
2. ต้นทุนของโครงการ 5.5% (คิดจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 5.00)
3. เงินลงทุนเริ่มแรก 1,624,000 บาท

ตาราง 33 สรุปผลการประเมินโครงการทางการเงิน

เครื่องมือทางการเงิน	เกณฑ์การพิจารณา	ผลลัพธ์	การตัดสินใจ
PB	5 ปี	มีค่า 1.7 ปี	ลงทุน
NPV	0	มีค่า 3,772,685.87 บาท	ลงทุน
IRR	5.5%	มีค่า 31%	ลงทุน

จากตาราง 33 พบว่า โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระยะเวลาคืนทุนค่อนข้างเร็วใช้เวลา 1 ปี 5 เดือน 24 วัน สามารถคืนทุนให้โครงการได้ ก่อนอายุโครงการซึ่งมีระยะเวลา 5 ปี ดังนั้นแสดงว่าโครงการนี้น่าลงทุน นอกจากนี้ยังพบว่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 3,772,685.87 บาท ซึ่งมากกว่าศูนย์ แสดงว่าโครงการนี้ให้ผลตอบแทนมากกว่าเงินลงทุนแรกเริ่มที่โครงการจ่ายไป และทางด้านอัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 31 ซึ่งมีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคิดลด (Discount rate) คือร้อยละ 5.5% แสดงว่าผลตอบแทนภายในของโครงการมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนของโครงการ (Cost of Capital) ดังนั้นจากการพิจารณาทั้ง NPV และ IRR แสดงว่าโครงการนี้มีความเหมาะสมต่อการลงทุน ดังนั้นโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นโครงการที่น่าลงทุนอย่างยิ่ง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 2 ด้าน คือ

1. ความเป็นไปได้ด้านการตลาด เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นด้านความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการตลาด โดยเปรียบเทียบจากเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ และสาขาที่สำเร็จการศึกษา รวมถึงการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ซึ่งผลจากงานวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงอุปสงค์ของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

2. ความเป็นไปได้ทางการเงิน เป็นการศึกษาด้านต้นทุน และผลตอบแทนของโครงการ การวิเคราะห์งบการเงิน การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน และการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการซึ่งใช้เป็นเกณฑ์การตัดสินใจลงทุนเพื่อให้ทราบว่าโครงการนี้คุ้มค่าแก่การลงทุนหรือไม่

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการช่วยตัดสินใจลงทุนในการลงทุนของโครงการซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ช่วยพัฒนาปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาด ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งเป็นการศึกษาสภาพทั่วไปและการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ และเป็นแนวทางในการบริหารเงินทุนของโครงการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเลือกโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการตลาด

2. เพื่อศึกษาความสนใจในวิชาสาขาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาการเปิดสอนในอนาคต

3. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาดโดยอาศัยทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อวิเคราะห์หา

องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มีต่อความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ในการเลือกเรียนที่โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุน

4. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. สมมติฐานในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้เรียนที่มีเพศแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

2. ผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

3. ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

4. ผู้เรียนที่มีรายได้แตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

5. ผู้เรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

6. สาขาวิชาที่ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

7. ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

8. ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

9. ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

10. ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างกัน

2. สมมติฐานในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน

1. เงินลงทุนหมุนเวียนในโครงการ MBA 1,624,000 บาท กำหนดให้มีเงินทุนหมุนเวียนในโครงการแต่ละปีไม่ต่ำกว่า 20,000 บาท และหากเงินทุนของโครงการไม่เพียงพอสามารถขอกู้ยืมจากคณะโดยปลอดดอกเบี้ยได้ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้อ้างอิงข้อมูลของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ซื้อคอมพิวเตอร์เพิ่มจำนวน 30 เครื่อง ณ เริ่มโครงการ เครื่องละ 50,000 บาท

3. โต๊ะสำหรับตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ขนาด 80 ซม. พร้อมเก้าอี้มีพนักพิงอย่างดี จำนวน 30 ชุด ๆ ละ 2,300 บาท รวม 69,000 บาท

4. ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งหมด อาทิเช่น ค่าน้ำ, ค่าไฟฟ้า, ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น เป็นการจ่ายแบบเหมาจ่าย 40 % ของรายได้สุทธิ ปันส่วนดังนี้

จ่ายให้มหาวิทยาลัย	25%
จ่ายให้บัณฑิตวิทยาลัย	10%
จ่ายให้คณะสังคม	5%
รวม	<u>40%</u>

5. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโดยอ้างอิงข้อมูลที่ได้จากโครงการ MBA

6. เงินเดือนประธานหลักสูตรอัตราเดือนละ 25,000 บาท และเงินเดือนคณะกรรมการหลักสูตรจำนวน 3 ท่าน อัตราเดือนละ 10,000 บาท

7. ค่าล่วงเวลาและเบี้ยเลี้ยงของพนักงานวันละ 200 บาท มีอัตราคงที่ตลอดอายุโครงการ

8. ค่าจ้างเจ้าหน้าที่จำนวน 4 คน อัตราเดือนละ 7,000 บาท

9. ค่าจ้างครูผู้สอนชั่วโมงละ 1,500 บาท มีอัตราคงที่ตลอดอายุโครงการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชั่วโมงการสอน

10. ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีกำหนด 5 ปี ใช้วิธีตัดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง

11. อัตราการเติบโตของโครงการได้ทำการสัมภาษณ์ จากระงศาตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ว่าอัตราการเติบโตของโครงการที่ประมาณการ ไว้ที่ ปีที่ 1 30 คน ปีที่ 2 40 คน ปีที่ 3 50 คน ปีที่ 4 60 คน ปีที่ 5 60 คน

3. สมมติฐานในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการลงทุนโครงการ

1. ค่าแนวโน้มของผู้สนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉลี่ยมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พิจารณาลงทุนในโครงการ

2. ค่า NPV มากกว่า 0 พิจารณาลงทุนในโครงการ

3. ค่า IRR มากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ โดยอัตราดอกเบี้ย MLR (5.50%)¹ พิจารณาลงทุนในโครงการ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต รวมทั้งสิ้น 5,844,607 คนจากข้อมูลสถิติเกี่ยวกับ จำนวนประชากร ของ กรุงเทพมหานคร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 (http://www.dopa.go.th/cig_bin/people2_stat.exe : กรุงเทพมหานคร)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิโดยใช้สัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) มีจำนวนคนในเขตเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากเลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาด และแยกตามเขต หลังจากนั้นจะใช้การแบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นส่วนที่เท่า ๆ กันและจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างขั้นสุดท้าย จะได้จำนวน 10 เขต รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 440 คน ตามที่คำนวณได้ตามสูตรของ Taro Yamane จะใช้ระยะเวลาในการเก็บกลุ่มตัวอย่างภายในวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2547 ถึง 15 กันยายน พ.ศ. 2547

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ สาขาที่สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือกสองทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 2 ข้อ

แบบสอบถามที่คำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 4 ข้อ

รวมคำถามในตอนที่ 1 ทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการเงิน โดยรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อเป็นแบบสเกลอันดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงอันดับเดียว ซึ่งคำถามครอบคลุมแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ จำนวน 20 ข้อความ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเงิน

แบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือกสองทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจที่มีต่อวิชาที่สนใจในหลักสูตร โดยเป็นแบบสเกลอันดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงอันดับเดียว จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน อาจารย์สอน ราคา ทำเลที่ตั้ง ด้านบริการเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการตลาด โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคลบริษัท UNITED PARCEL SERVICE CO.,LTD. (UPS), K-LINE (THAILAND) CO.,LTD. , บริษัท อีซูซุ เอ็นยันแมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท ทีสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด, บริษัท กรุงไทยอุปกรณ์ จำกัด , บริษัท เอยูที จำกัด , บริษัท เกรียงไทยแมชชีนเนอร์ จำกัด โดยขอความร่วมมือให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัว เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บแบบข้อมูลตามบริษัทต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการรวบรวมเก็บแบบสอบถามกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 431 คน ตั้งแต่วันที่วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2547 ถึง 15 กันยายน พ.ศ. 2547

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ด้านความเป็นไปได้ทางการตลาด

จะเป็นการศึกษาในหัวข้อวิจัยเรื่องการศึกษความเป็นไปได้ของการลงทุนเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

1.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า

1.3 การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อการประมวลผลข้อมูลซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) โดยการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปรแล้วนำมาคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ สาขาที่สำเร็จการศึกษา ใช้การคำนวณหาค่าความถี่และร้อยละ

1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์แรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อปริญญาโท โดยการทดสอบ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

1.6 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าแนวโน้มความสนใจในโครงการ ใช้การคำนวณหาค่าความถี่และร้อยละ

1.7 ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาที่สนใจในหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ใช้การคำนวณหาค่าความถี่และร้อยละ

1.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด โดยการทดสอบ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

1.9 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด นำมาแจกแจงความถี่

2. ความเป็นไปได้ด้านการเงิน ประกอบด้วย

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการเงินนี้ จะนำผลการวิจัยด้านการตลาดมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ โดยใช้งบการเงินและเครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ มาเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุน จะประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์งบการเงินของโครงการ ได้แก่ การจัดทำงบกำไรขาดทุน และงบดุลล่วงหน้า การประมาณการกระแสเงินสด

2.2 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Even Point Analysis)

2.3 การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ โดยอาศัยเครื่องมือทางการเงินดังนี้

2.3.1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period : PB)

2.3.2 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)

2.3.3 อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Ratio of Return : IRR)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะสรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการศึกษความเป็นไปได้ด้านการตลาด

เป็นการศึกษาในหัวข้อวิจัยเรื่อง การศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาโท และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

1.1 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อาชีพ ที่แตกต่างกันความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ไม่ต่างกัน

1.2 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน และด้านอาจารย์สอน ไม่ต่างกัน ยกเว้นในด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

1.3 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการพัฒนาดตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ไม่ต่างกัน ยกเว้นในด้านสถาบัน ที่แรงจูงใจในการพัฒนาดตนเองแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

1.4 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านราคา ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ ไม่ต่างกัน ยกเว้นในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านส่งเสริมการตลาด ที่แรงจูงใจในด้านสังคมแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

1.5 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ไม่ต่างกัน ยกเว้นในด้านอาจารย์สอน ที่แรงจูงใจในด้านอาชีพแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

1.6 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด แตกต่างกัน

1.7 กลยุทธ์ทางการตลาดของโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากผลการวิจัยเพื่อศึกษาถึงกลยุทธ์ด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านส่งเสริมการตลาด ยังพบว่า

1.7.1 ด้านสถาบัน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เวลาในการเรียน ซึ่งอาจจะทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพไม่ดีพอ ควรเรียนเป็นวันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00 – 17.00 น. ระยะเวลาเรียนตลอดหลักสูตรจาก 2 ปี เป็น 2 ปีครึ่งถึง 3 ปี และเรื่องอาคาร

สถานที่ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ควรมีให้พอเพียงและทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ในวิชาภาคปฏิบัติ ไม่เช่นนั้นผู้เรียนจะได้รับความรู้เฉพาะภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

1.7.2 ด้านอาจารย์สอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคืออาจารย์สอนควรเป็นผู้เชี่ยวชาญทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ทางด้านสถาบันการเงินโดยเฉพาะ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์นอกเหนือจากทฤษฎี

1.7.3 ด้านราคา ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ราคาตลอดหลักสูตรแพงเกินไป และราคาใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยเอกชน (ที่จ้างอาจารย์มีชื่อเสียงมาสอน) ทำให้มีทางเลือกที่จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่ใกล้บ้านหรือที่ทำงานมากกว่า

1.7.4 ด้านทำเลที่ตั้ง ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ภาพรวมของสถานที่ไม่ควรแออัดเพราะจะทำให้การเรียนจะดีได้ และสภาพจิตใจของผู้เรียนจะดีด้วย

1.7.5 ด้านส่งเสริมการตลาด ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือควรกระจายข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรให้กว้างกว่านี้ เช่น การลงโฆษณาทางอินเทอร์เน็ต หรือจัดบูธประชาสัมพันธ์ตามห้างสรรพสินค้า โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น เนื่องจากคนที่สนใจส่วนใหญ่ไม่ได้พิจารณาที่สถาบันเป็นหลัก แต่เน้นอาจารย์ผู้สอน กิจกรรมในการเรียนการสอน เน้นการประยุกต์ใช้งานจริงมากกว่า

2. ผลการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน

ผลจากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน พอจะสรุปผลได้ ดังนี้

ค่าการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน โดยสรุปผลการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนได้ ดังนี้

ปีที่ 1 โครงการมีรายได้ ณ จุดคุ้มทุน เท่ากับ 4,578,000 บาท โดยต้องมีจำนวนผู้เรียน 42 คน โครงการจึงจะมีรายได้พอดีกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการ

ปีที่ 2 โครงการมีรายได้ ณ จุดคุ้มทุน เท่ากับ 4,251,000 บาท โดยต้องมีจำนวนผู้เรียน 39 คน โครงการจึงจะมีรายได้พอดีกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการ

ปีที่ 3 โครงการมีรายได้ ณ จุดคุ้มทุน เท่ากับ 4,033,000 บาท โดยต้องมีจำนวนผู้เรียน 37 คน โครงการจึงจะมีรายได้พอดีกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการ

ปีที่ 4 โครงการมีรายได้ ณ จุดคุ้มทุน เท่ากับ 3,924,000 บาท โดยต้องมีจำนวนผู้เรียน 36 คน โครงการจึงจะมีรายได้พอดีกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการ

ปีที่ 5 โครงการมีรายได้ ณ จุดคุ้มทุน เท่ากับ 3,924,000 บาท โดยต้องมีจำนวนผู้เรียน 36 คน โครงการจึงจะมีรายได้พอดีกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการ

ค่า PB ของโครงการ เท่ากับ 1.7 ปี หมายความว่าโครงการจะมีระยะเวลาในการคืนทุนเท่ากับ 1 ปี 5 เดือน 24 วัน ซึ่งน้อยกว่าอายุของโครงการที่กำหนดไว้ (ในที่นี้กำหนดอายุของโครงการไว้ 5 ปี) ดังนั้นจึงยอมรับโครงการนี้

ค่า NPV ของโครงการ เท่ากับ 3,772,685.87 หมายความว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ เท่ากับ 3,772,685.87 บาท ซึ่งค่า NPV ที่ได้มากกว่า 0 ดังนั้นจึงยอมรับโครงการนี้

ค่า IRR ของโครงการ เท่ากับ 31% หมายความว่า อัตราผลตอบแทนของโครงการ เท่ากับ 31% ซึ่งค่า IRR ของโครงการ เท่ากับ 31% มากกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินลงทุนที่ 5.5% ดังนั้นจึงยอมรับโครงการนี้

3. ผลการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุน

ผลจากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด และทางด้านการเงิน เพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจลงทุนในการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พอจะสรุปได้ดังนี้

2.1 ค่าแนวโน้มของผู้สนใจในโครงการจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 431 คน มีผู้สนใจในโครงการจำนวน 256 คน ซึ่งค่าเฉลี่ยมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังนั้นจึงพิจารณาการลงทุนในโครงการ

2.2 ค่า PB ของโครงการ เท่ากับ 1.7 ปี หมายความว่าโครงการจะมีระยะเวลาในการคืนทุน เท่ากับ 1 ปี 5 เดือน 24 วัน ซึ่งน้อยกว่าอายุของโครงการที่กำหนดไว้ (ในที่นี้กำหนดอายุของโครงการไว้ 5 ปี) ดังนั้นจึงพิจารณาการลงทุนในโครงการ

2.3 ค่า NPV ของโครงการ เท่ากับ 3,772,685.87 ซึ่งค่า NPV ที่ได้นั้นมากกว่า 0 ดังนั้นจึงพิจารณาการลงทุนในโครงการ

2.4 ค่า IRR ของโครงการ เท่ากับ 31% ซึ่งค่า IRR ของโครงการมากกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินลงทุนที่ 5.5% ดังนั้นจึงพิจารณาการลงทุนในโครงการ

จากการศึกษาความเป็นไปได้ทั้งสองด้าน แสดงว่า การเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นโครงการที่กลุ่มตัวอย่างสนใจที่จะเลือกศึกษา อีกทั้งยังให้ผลตอบแทนสูง และมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะโดยจะแบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาด

เป็นการศึกษาโดยอาศัยงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโท และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้อเสนอแนะที่ควรพิจารณามีดังนี้

1.1 ควรปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ทางการตลาด ในด้านโฆษณา เนื่องจากการโฆษณาใบปลิว ป้ายโฆษณา และหนังสือพิมพ์ ไม่ได้มีผลทำให้ผู้เรียนสนใจในโครงการนี้มากขึ้น และในการประชาสัมพันธ์โครงการควรกระจายข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรให้มากกว่านี้

ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้ธุรกิจได้มากขึ้น

1.2 ควรมีการส่งเสริมในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด ตามค่านิยมและความต้องการของผู้เรียนที่เหมาะสม เช่น ด้านสถาบันควรเน้นชื่อเสียงและคุณภาพการเรียนการสอนเชิงวิชาการ ซึ่งสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาไปปฏิบัติงานจริง และได้รับการยอมรับในความสามารถจากคนในสังคม ด้านอาจารย์สอนควรเป็นผู้เชี่ยวชาญทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ทางด้านสถาบันการเงินโดยเฉพาะ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์นอกเหนือทฤษฎี ด้านราคาควรใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนที่มีรายได้ปานกลางสามารถศึกษาต่อได้ ด้านทำเลที่ตั้งสถานที่เรียนไม่ควรแออัด เพราะจะทำให้การเรียนและสภาพจิตใจของผู้เรียนดีได้ และในด้านบริการของเจ้าหน้าที่ควรมีความรู้และสามารถให้คำแนะนำได้

1.3 ควรเปิดสอนในวิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานจริงได้ ควรเน้นวิชาทางด้านอาชีพ และควรเปิดสอนวิชาการจัดการด้านการเงินยุคใหม่ วิชาการเงินสำหรับผู้ประกอบการ และวิชาการจัดการลงทุน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

2. ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน

2.1 ควรมีหลักการบริหารจัดการที่ดีในการควบคุมต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพราะถ้าต้นทุนเพิ่มจะส่งผลกระทบต่อปริมาณรายได้ของกิจการ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายผันแปรที่จะเพิ่มสูงขึ้นตามจำนวนผู้เรียน

2.2 ควรคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อ เพราะจะส่งผลกระทบต่อราคาของต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโครงการที่เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

2.3 ควรคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนของโครงการซึ่งถ้ามีแนวโน้มที่สูงขึ้น จะทำให้อัตราผลตอบแทนของโครงการลดน้อยลง ดังนั้นในการประเมินโครงการจึงควรพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ณ ระดับที่ต่างกัน ว่าจะส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในโครงการนี้อย่างไร

2.4 ค่าใช้จ่ายของโครงการเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นประจำวัน ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องการลงทุนในอนาคต

2.5 ควรวิเคราะห์ประสิทธิภาพของโครงการด้วยการวิเคราะห์ common size เพื่อจะทำให้ทราบว่าค่าใช้จ่ายส่วนไหนที่มากเกินไป และสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาความเป็นไปได้ในด้านอื่นที่แตกต่างออกไป
 ดังเช่น ศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการปฏิบัติการ หรือการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้าน
 เทคนิค เป็นต้น
2. ในการศึกษาความเป็นไปได้นั้น ควรมีการวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงทางธุรกิจเพิ่มเติม
 ดังเช่น ศึกษาถึงอัตราการแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงของราคาที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอด
3. ควรทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจ มหา
 บัณฑิต ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านที่
 แตกต่างออกไป เช่น ความต้องการของตลาดแรงงาน การนำไปประยุกต์ใช้งาน เป็นต้น
4. ควรทำการวิจัยถึงสาขาวิชาใดที่เป็นที่ต้องการ เพื่อจัดหลักสูตรให้สอดคล้อง และตรง
 กับความต้องการของตลาดแรงงาน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป
5. ควรมีการศึกษาวิจัยหลักสูตรการเรียนการสอนในปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมและ
 สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากน้อยเพียงไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวินท์ วงศ์เนตรสว่าง. (2541). *การศึกษาความเป็นไปได้หอพักนักศึกษาศรี สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. ถ่ายเอกสาร.
- ก้องเกียรติ โอภาสวงการ. (2534). *กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในธุรกิจส่วนตัว*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ก้องเกียรติ โอภาสวงการ. (2535, 1 เมษายน). "เรียนปริญญาโทมหาวิทยาลัยเพิ่มโอกาส – ลดช่องว่างความรู้," *ไทยรัฐ*. หน้า 5.
- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. (2542). *การใช้ SPSS การวิเคราะห์สถิติ : เพื่อการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- _____. (2546). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิติ ดยัคานนท์, นายแพทย์. (2533). *นักบริหารทันสมัย*. กรุงเทพฯ : บัดเดอร์ฟลาย.
- กิตติ สุทธิสัมพันธ์. (2542). *ความคิดเห็นของตัวแทนออกของต่อพิธีการศุลกากรในการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศศึกษากรณีการนำเข้าทางสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ*. วิทยานิพนธ์ศ.ม.(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กำพล พงษ์เสวต. (2543). *การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจ Internet Service Center ในจังหวัดเพชรบุรี*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม. (การจัดการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร. ถ่ายเอกสาร
- ขนิษฐา วิเศษสาคร และ มุกดา ศรีรงค์. (2537). *จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร*. โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ขุนทอง อินทร์ไทย. (2519). *การศึกษาในระดับปริญญาโทในนิต้า 18*. กรุงเทพฯ : องค์กรนักศึกษาสถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- จันทนา จันทโร และศิริจันทร์ ทองประเสริฐ. (2540). *การศึกษาความเป็นไปได้โครงการด้านธุรกิจและ อุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. 2524, ธันวาคม. 2525 มกราคม. "ความต้องการทางการศึกษา โอกาสทางการเลือก". *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 2 : 17.

- ชมพู่ ชูตินันทกุล. (2538). การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธี เปรียบเทียบคู่. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยศ สันติวงษ์. (2539). การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529). พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ. คุรุปริทัศน์. 11 : 54-58 ; สิงหาคม.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตรการพิมพ์.
- ฐาปนา ฉันทไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. (2545). การบริหารโครงการ และการศึกษาความเป็นไปได้. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.
- ณดา จันทรสม. (2543). การวิเคราะห์โครงการด้านการเงิน รายงานทางการเงินของโครงการประมาณ การกระแสเงินสด และการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงวุฒิ วัฒนเขจร. (2535). องค์ประกอบแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญระดับ ประถมศึกษาประเภทวิธีเรียนด้วยตนเองในกรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533 – 2534. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526, ตุลาคม – ธันวาคม). “เรียนเพื่ออะไร,” วิทยาจารย์. 4: 32-34.
- ธีรพร อรุวรรณโณ. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญวัชร ไชยตระกูลไชย. (2543, มิถุนายน – กรกฎาคม). “STEP IN MBA”. Business School. กรุงเทพฯ : ไฮ สกิลส์.

- นพรัตน์ เมทนีสุดดี. (2538). การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา. ภาคนิพนธ์ พบ.ม.(พัฒนบริหารศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา วัฒนาภรณ์. (2530). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บำเพ็ญ โรจน์ปรีชา. (2528). การสำรวจความต้องการของสังคมต่อการเปิดการศึกษาระดับปริญญาโทและการให้บริการทางวิชาการของสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- ประกาศอัตรารีดอกเบี้ยสินเชื่อธนาคารพาณิชย์. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). (2547, 12 กรกฎาคม). เวลา 12.32น.
- ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ. (2544). การวางแผนและการวิเคราะห์โครงการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ประหยัด ทองมาก. (2529). ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมจิตร ศิริสานต์. (2542). การศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2526, ธันวาคม – มกราคม). "การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 2 : 7 – 35.
- พรรณราย ทพยะประภา. (2529). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โอเดียนสโตร์.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). การวัดทัศนคติ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสารเย็บเล่ม.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2538). หลักการบริหารการเงิน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มยุรี อนุมานราชชน. (2543.) การบริหารโครงการ. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ดาว.
- มัทนา เจริญพงษ์. (2535). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาโทของบัณฑิตคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก). ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2534). การศึกษาความเป็นไปได้และการวิเคราะห์โครงการ. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ : สาขาวิชาการจัดการ. ถ่ายเอกสาร

- มาริษา ธรรมเกษร. (2543). การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของการบริหารงานโครงการศูนย์กีฬาสวนหลวง ร.9 โดยเอกชน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รังรอง สีทองดี. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ระเบียบ ณ กาฬสินธุ์. (2533). ความต้องการการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2534). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลาวัลย์ จักรานุกัณ. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณพ ทองบรรจบ. (2539). ความต้องการรับบริการการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิโรจน์ ศรีแก้ว. (2542). การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการระบบเคาน์เตอร์ไปรษณีย์อัตโนมัติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิไลวรรณ มณีฉาย. (2533). การศึกษาความนิยมในการเลือกคณะในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกคณะหรือสาขาวิชากับความมุ่งหมายในการประกอบอาชีพของนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิญญูบิต วัฒนา. (2544). เปิดโลก MBA. กรุงเทพฯ : สื่อบริสุทธิ์
- วันทนา วงศ์ถาวรวัฒน์. (2546). การศึกษาเป็นไปได้อย่างไรโครงการลงทุนเปิดร้านเช่าชั่วโมงอินเทอร์เน็ต ซอยรื่นรมย์ ถนนรามคำแหง 24. สารนิพนธ์ บม.ธ. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : วีระฟิล์มและไชเท็กซ์.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

_____. (2529). *ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

สุทิน นพเกต. *เด็กแห่งเรียนนิสิตปริญญาโทไม่ใช่แฟชัน แต่เป็นการหาความก้าวหน้าใส่ตัว*.

ในวัฏจักร. 10(1583) : 18; พฤษภาคม 2534.

สุทธิศักดิ์ อาริยะกุล. (2540). *การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินร้านอาหารสุกียากี้ในห้างสรรพสินค้า : กรณีศึกษาการซื้อแฟรนไชส์*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุนิดา อภัยรัตน์. (2534). *การศึกษาความเป็นไปได้เชิงเศรษฐกิจของกองทุนบัตรสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อการปรับเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพ*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2530). *การศึกษาผู้ใหญ่ : พื้นฐานการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

สุนารีย์ อิงคนารณ. (2536). *การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อการเลือกเรียนวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

สุรกุล เจนอบรม. (2530). *ความต้องการและความสนใจด้านการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการไทย*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2537). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *กลยุทธ์การตลาด : การวางแผนการตลาด*. กรุงเทพฯ : วีระฟิล์มและไชเท็กซ์.

อักริชิต ทิมะทิพย์สกุล. (2529). *การวิเคราะห์เหตุจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- อำนาจ จันทน์แป้น. (2540). *การประเมินการเปิดสอนปริญญาโทภาคพิเศษวันเสาร์และวันอาทิตย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. ดันอ้อ.
- อุทัย หิรัญโต. (2519). *สังคมวิทยาประยุกต์*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อนุชิต เทียงธรรม. (2545). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
- อภิชาติ พงศ์สุพัฒน์. (2543). *การเงินธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น.
- เอนกกุล กริแสง. (2526). *เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการศึกษา พิษณุโลก. แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก*. ถ่ายเอกสาร.
- Best John W. (1977). *Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall. Inc.
- Boshier, Roger W. (1971). *Motivation Orientation of Adult Education Participant : A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology*. Adult Education. 21(1).
- Brown, H. Douglas. (1980). *Principles of Language Learning and Teaching*. New Jersey : Printice-Hall.
- Fishbien, Martin and leek Ajzen. (1975). *Belife. Atityde Intention and Behavior*. Manila : Adison-Wesley Publishing co., Inc.
- Herzberg, Frederick et al. (1959). *The Motivation to work*. New York : John Willey and Sons, Inc.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt, Brace and World Inc.
- Hilgard, Ernest R. Richard C. Atkinson, and Rita Atkinson. (1976). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt, Brace and World Inc.
- Keown, Authur J. et al. (1996). *Basic Financial Management*. 7th ed. New Jersey : Prentic-Hall, Inc.
- Kendler, Howard H. (1986). *Basic Psychology*. California : W.A. Benjamin Inc.
- Kolasa, Blair J. (1969). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York : John Wiley and Sons, Inc.,
- Macmilan. Shaver, Kelly G. (1977). *Principles of Social Psychology*. Cambridge, Massachusetts : Winthrop Publeshers, Inc.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row.
- MBA's in Thailand 2003 – 2004. A special publication of the Bangkok Post.

- Mc Clelland, David C. (1961). *The Achieving Society*. Prineton, New Jersey : Van Nostrand.
- Morstain, Barry R. and Jone C. Smart. (1974). *Reasons for Participation in Adult Education Courses : A Multivariate Analysis of Group Differences*. Adult Education. 24(2).
- Morgan, Clifford and Richard A. King. (1966). *Introduction to Psychology*. New York : McGraw-Hill Book Co.,
- National Institute for Adult Education. (1970). *Adequacy of Provision*. Adult Education. 42(6).
- Rokeach, Milton. (1972). *Beliefs, the Reformation and the Social Change*. London :
- Shaw, M.E. and J.M. Wright. (1976). *Scale for the Measurement of Attitude*. New York : McGraw – Hill Company.
- Thurstone, L.L. (1976). *Theory of Measurement*. New York : Hohn Wiley and Sons.
- Thomas, John Zadrozny. (1959). *Dictionary of social Sciences*. Washington D.C. : Public Affair Press.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley and Son, Inc.
- Websters. (1983). *New World Dictionary*. New Delhi : Oxford & IBM Publishing Co.,
- Yamane, Taro. (1970). *Statistics; An Introductory Analysis*. New York : Harper & Row.
- กรมการปกครอง. (2547). รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : http://www.dopa.go.th/xstat/p4610_08.html. วันที่สืบค้น 5 สิงหาคม 2547.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2547). บัณฑิตวิทยาลัย. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.chula.ac.th/discretion.html>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- มหาวิทยาลัยเกริก. (2547). บัณฑิตวิทยาลัย. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.krirk.ac.th/เกริก.html>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. (2547). บัณฑิตวิทยาลัย. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.ku.ac.th/WELCOME%20TO%20KASEM%20BUNDIT%20UNIVERSITY.html>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (2547). บัณฑิตวิทยาลัย. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : http://www.dpu.ac.th/ธุรกิจบัณฑิต_file\subject.html. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร. (2547). รายละเอียดหลักสูตร. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.mba.mut.ac.th/discretion01.html> วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.

- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2547). Modern MBA Ramkhamhaeng University. (ออนไลน์)
แหล่งที่มา : <http://www.ru.ac.th/ราม.html>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2547). (ออนไลน์) บัณฑิตวิทยาลัย. แหล่งที่มา :
<http://www.siam.th.edu/Siam%20University.html>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- มหาวิทยาลัยสยาม. (2547). (ออนไลน์) Siam University. แหล่งที่มา : [http://www.spu.ac.th/บัณฑิตวิทยาลัย%20มหาวิทยาลัยศรีปทุม%20\(บางเขน\).html](http://www.spu.ac.th/บัณฑิตวิทยาลัย%20มหาวิทยาลัยศรีปทุม%20(บางเขน).html). วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2547). Young Executive MBA Program (Y-MBA).
(ออนไลน์) แหล่งที่มา : http://www.nida.ac.th/nida_files/school-main_file/mba_files/ymba1.html. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. (2547). (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.eau.ac.th/มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.html>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- EX-MBA. (2547). จะเรียนเอ็มบีเอที่ไหนดี. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : http://www.EX-MBA.com/EX-MBA_com%20-%20จะเรียนเอ็มบีเอที่ไหนดี.htm วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.
- NORTH BANGKOK COLLEGE (2547). หลักสูตรปริญญาโท. (ออนไลน์) แหล่งที่มา :
<http://www.northbkk.ac.th/content/Course/Master/mba/budget.html>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2547.

บรรณานุกรม

งบกำไรขาดทุนล่วงหน้าแบบ Variable Costing

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
รายได้จากค่าเรียน	3,270,000	4,360,000	5,450,000	6,540,000	6,540,000
รวมรายได้	3,270,000	4,360,000	5,450,000	6,540,000	6,540,000
หัก : ต้นทุนผันแปร					
ค่าจ้างอาจารย์ผู้สอน	243,000	243,000	243,000	243,000	243,000
ค่าล่วงเวลาและค่าเบี้ยเลี้ยงของเจ้าหน้าที่	83,200	83,200	83,200	83,200	83,200
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ					
จ่ายให้มหาวิทยาลัย 25%	817,500	1,090,000	1,362,500	1,635,000	1,635,000
จ่ายให้บัณฑิตวิทยาลัย 10%	327,000	436,000	545,000	654,000	654,000
จ่ายให้คณะสังคมศาสตร์ 5%	163,500	218,000	272,500	327,000	327,000
ค่าอาหารว่าง	187,200	187,200	187,200	187,200	187,200
รวมต้นทุนผันแปร	1,821,400	2,257,400	2,693,400	3,129,400	3,129,400
กำไรส่วนเกิน	1,448,600	2,102,600	2,756,600	3,410,600	3,410,600
หัก : ต้นทุนคงที่					
เงินเดือนประธานหลักสูตร และคณะกรรมการหลักสูตร	420,000	420,000	420,000	420,000	420,000
ค่าจ้างเจ้าหน้าที่	336,000	336,000	336,000	336,000	336,000
ค่าจ้างเหมาบริการ	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000
ค่าวัสดุสำนักงาน	350,000	350,000	350,000	350,000	350,000

งบกำไรขาดทุนล่วงหน้าแบบ Variable Costing					(หน่วย : บาท)
รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
หัก : ต้นทุนคงที่					
ค่าวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000
ค่าวัสดุโฆษณาและเผยแพร่	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าวัสดุงานครัว	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่ากระเป๋าสื่อเอกสารสำหรับนิสิตใหม่	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าหนังสือและตำรา	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าวารสารทางวิชาการและหนังสือพิมพ์	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
ค่าใช้จ่ายในการรับรองและพิธีการ	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางภายในประเทศ	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมสัมมนาและมีกิจกรรม	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
ค่าเสื่อมราคา	313,800	313,800	313,800	313,800	313,800
ดอกเบี้ยจ่าย	-	-	-	-	-
รวมต้นทุนคงที่	1,999,800	1,999,800	1,999,800	1,999,800	1,999,800
กำไร(ขาดทุน)สะสม	- 35,000	- 586,200	- 483,400	253,523	1,664,323
กำไรจากการดำเนินงาน	- 586,200	- 483,400	253,523	1,664,323	3,075,123
หัก : ภาษีเงินได้ (0%)					
กำไรสุทธิ	- 586,200	- 483,400	253,523	1,664,323	3,075,123

--	--	--

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท
ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน
ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีผลต่อการศึกษาปริญญาโท
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้เรียนสำเร็จปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป
ทุกท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความรู้สึของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี

☐ 26 – 35 ปี

☐ 36 - 45 ปี

☐ 46 – 55 ปี

☐ 56 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ

☐ โสด

☐ สมรส

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

☐ 15,001 – 30,000 บาท

☐ 30,001 – 45,000 บาท

☐ 45,001 – 60,000 บาท

☐ 60,001 บาท ขึ้นไป

5. อาชีพ

☐ ข้าราชการ

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ พนักงานบริษัท

☐ แม่บ้าน/พ่อบ้าน

☐ ธุรกิจส่วนตัว

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

6. สาขาที่สำเร็จการศึกษา

☐ การบัญชี

☐ การตลาด

☐ การเงิน

☐ การจัดการ

☐ วิศวกรรมศาสตร์

☐ วิทยาศาสตร์

☐ แพทย์ศาสตร์

☐ นิติศาสตร์

☐ นิเทศศาสตร์

☐ รัฐศาสตร์

☐ เศรษฐศาสตร์

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

7. **☉ คำชี้แจง** โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่าในแต่ละข้อเป็นแรงจูงใจที่มีผลทำให้ท่านตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทมากน้อยเพียงใด ตามความรู้สึกของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความรู้สึกของท่านเพียงระดับเดียว ดังนี้

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
<u>ด้านการพัฒนาตนเอง</u>			
ต้องการเพิ่มพูนความรู้			
เพื่อยกระดับฐานะของตน			
ต้องการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด			
เพื่อให้มีความรู้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่			
<u>ด้านสังคม</u>			
ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น			
ทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานและหัวหน้า			
ทำให้มีเพื่อนใหม่มากขึ้น			
ทำให้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนความคิดเห็น			
ทำให้ได้สร้างประโยชน์กับสังคม			
<u>ด้านอาชีพ</u>			
ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ			
เพื่อจะหางานทำได้ง่ายขึ้น			
เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ			
ต้องการนำวุฒิปริญญาโทมาปรับอัตราเงินเดือน			
ได้นำความรู้ใหม่ ๆ ไปใช้ในการประกอบอาชีพ			
เพื่อเปลี่ยนอาชีพ / เปลี่ยนงาน			

9. **★ คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของท่านที่มีต่อวิชาที่ท่านสนใจในหลักสูตร ซึ่งมีระดับความสนใจดังต่อไปนี้

ชื่อวิชา	สนใจเรียน อย่างมาก	สนใจเรียน	ไม่สนใจ เรียนเลย
1. การจัดการสถาบันการเงิน Management of Financial Institutions			
2. การจัดการลงทุน Investment Management			
3. การจัดการเงินระหว่างประเทศ International Financial Management			
4. ตราสารอนุพันธ์และการจัดการความเสี่ยง Derivatives and Corporate Risk Management			
5. การจัดการความเสี่ยง อัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ย Forex and Interest Rate Risk Management			
6. การวิเคราะห์หลักทรัพย์และการจัดการกลุ่ม หลักทรัพย์ Securities Analysis and Portfolio Management			
7. การบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้ Risk Management Techniques for Fixed Income Investment			
8. การเงินและการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ Real Estate Finance and Investment			
9. การเงินสำหรับผู้ประกอบการ Entrepreneurial Finance			
10. การจัดการด้านการเงินยุคใหม่ Advanced Financial Management			
11. สัมมนาการจัดการทางการเงิน Seminar in Financial Management			

**ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

10. คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตหลักสูตร สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชา
บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลักษณะความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ก. ด้านสถาบัน					
1. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง					
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรที่ตรงกับความ ต้องการของผู้เรียน					
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ					
ข. ด้านอาจารย์สอน					
1. มีอาจารย์ที่มีชื่อเสียง					
2. มีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน					
ค. ด้านราคา					
1. อัตราค่าเรียนเหมาะสม					
2. อัตราค่าเรียนใกล้เคียงกับคู่แข่ง					
3. อัตราค่าเรียนคุ้มค่างกับหลักสูตร					
ง. ด้านทำเลที่ตั้ง					
1. มีความสะดวกในการเดินทางมาเรียน					
2. มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ใจกลางเมืองย่านธุรกิจ					
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีพื้นที่กว้างขวาง ไม่แออัด					

ลักษณะความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
จ. ด้านบริการของเจ้าหน้าที่					
1. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ และเป็นกันเอง					
2. เจ้าหน้าที่ยินดีให้คำปรึกษา คำแนะนำ และ คอยช่วยเหลือตลอดเวลา					
3. เจ้าหน้าที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร					
ฉ. ด้านส่งเสริมการตลาด					
1. ท่านสนใจหลักสูตรเพราะเห็นจากโฆษณา ใบปลิว หรือป้ายโฆษณา					
2. ท่านสนใจหลักสูตรเพราะโฆษณาทาง หนังสือพิมพ์					
3. ท่านสนใจหลักสูตรเพราะการแนะนำของเพื่อน					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการเลือกโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

***** ขอขอบคุณที่ท่านเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ *****

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. อาจารย์ ดร.วรางคณา อติศรประเสริฐ	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศร 0519.12/ 7661

วันที่ 6 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทิพร เตมบุญผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาค้นคว้าความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธัญยวงศ์ กิตติวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัตต์ และ อาจารย์วรางคณา อศิธรประเสริฐ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการศึกษาค้นคว้าความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวทิพร เตมบุญผาติ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/8/48

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔๔ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล UNITED PARCEL SERVICE CO., LTD. (UPS)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวทิพร เดิมบุญผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธณัยวงศ์ กิริตวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้พนักงานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ในบริษัท UNITED PARCEL SERVICE CO., LTD. (UPS) จำนวน 44 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทิพร เดิมบุญผาติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2861717 มือถือ 01-9031327

ที่ ศธ 0519.12/8164

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙๕ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท K-LINE (THAILAND) CO., LTD.

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวทิพร เต็มบุญผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธนิยวงศ์ กิรติวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ในบริษัท K-LINE (THAILAND) CO., LTD. จำนวน 44 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทิพร เต็มบุญผาติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

/๙๕๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2861717 มือถือ 01-9031327

ที่ ศธ 0519.12/8/54

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

26 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท เกรียงไทย แมชชีนเบอร์รี่ จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวทิพร เดิมบุญผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธัญวงศ์ กิตติวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ในบริษัท เกรียงไทย แมชชีนเบอร์รี่ จำกัด จำนวน 44 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทิพร เดิมบุญผาติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เท็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2861717 มือถือ 01-9031327

ที่ ศธ 0519.12/8 / 58

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔๖ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท เอยูที จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอทิพร เตมบุญผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธณัชวงศ์ กิรติวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ในบริษัท เอยูที จำกัด จำนวน 44 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอทิพร เตมบุญผาติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย .

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2861717 มือถือ 01-9031327

ที่ ศธ 0519.12/๘161

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท กรุงไทยอู่ปรณ์ จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวทิพร เตมัญญาผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธัญวงศ์ กิตติวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ใน บริษัท กรุงไทยอู่ปรณ์ จำกัด จำนวน 44 คน ตอบแบบสอบถาม การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทิพร เตมัญญาผาติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2861717 มือถือ 01-9031327

ที่ ศธ 0519.12/8/62

บัณฑิตวิทยาลัย

176

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท ทีเอสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอทิพร เตมบุญผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธณัยวงศ์ กิรติวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ใน บริษัท ทีเอสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด จำนวน 44 คน ตอบแบบสอบถาม การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอทิพร เตมบุญผาติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2861717 มือถือ 01-9031327

ที่ ศธ 0519.12/8/63

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท อีซูซุ เอ็นเอ็นแมนูแฟกเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอทิพร เตมบุญผาติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาคือความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ธัญวงศ์ กิตติวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาใดก็ได้ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป ในบริษัท อีซูซุ เอ็นเอ็นแมนูแฟกเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 44 คน แบบสอบถามการศึกษาคือความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอทิพร เตมบุญผาติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2861717 มือถือ 01-9031327

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอทิพร เต็มบุญผาติ
วันเดือนปีเกิด	6 พฤษภาคม 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1723/11 ถนนจันทน์ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	T.GROUP ENGINEER & MACHINETOOLS LTD.,PART. NAKARIN EQUIPMENT LTD.,PART.
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพระแม่มาลีสาทร
พ.ศ. 2539	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กรุงเทพมหานครวิทยาลัย
พ.ศ. 2543	บัญชีบัณฑิต (บช.บ.) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2548	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ